

Kutsal Kitap
ne öğretiyor?

KUTSAL KİTAP YAZIŞMA KURSU - 2. BÖLÜM

Wat leert
de Bijbel?

BIJBELCORRESPONDENTIECURSUS - DEEL 2

Kutsal Kitap ne öğretiyor?

Orijinalı "What the Bible teaches" başlığıyla,
Amerika Birleşmiş Devletlerinde, Dubuque şehrinde bulunan
Emmaus Correspondence School'un tarafından yayınlandı,
Yazarı: K.G. Dyer.

EMMAÜS BIJBELCURSUSSEN
Hollandacası için sorumludur.

Bu ders kitabıyla beraber bir sınav kitabı da çıkmıştır.
Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve hiç bir bölümü yayın
evinin yazılı izni alınmadan kullanılmaz.

Wat leert de Bijbel?

Oorspronkelijk verschenen onder de titel
"What the Bible teaches"
Bij de EMMAÜS Correspondence School te Dubuque, U.S.A.
Samengesteld door K.G. Dyer.

Verantwoordelijk voor de Nederlandse versie:
EMMAÜS BIJBELCURSUSSEN

Bij dit studieboekje/deze uitgave hoort ook een toetsenboekje.
Alle rechten voorbehouden, niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of
openbaar gemaakt, zondervoorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

İÇİNDEKİLER

Voorwoord	3
1. Ders İncil	3
2. Ders Tanrı	7
3. Ders İnsan	11
4. Ders Günah	14
5. Ders İsa'nın hayatı ve ölümü	19
6. Ders İsa'nın dirilişi	23
7. Ders Kutsal Ruh	27
8. Ders Yeniden doğuş	30
9. Ders Kurtuluş	36
10. Ders İnanet (lütuf)	42
11. Ders İman	45
12. Ders Gerçek kilise	48
13. Ders Cennet ve cehennem	52
14. Ders Gelecek olaylar	56

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	3
Les 1 Het Nieuwe Testament	3
Les 2 GOD	7
Les 3 De mens	11
Les 4 Zonde	14
Les 5 Leven en dood van de Here Jezus Christus	19
Les 6 De opstanding van de Here Jezus Christus	23
Les 7 De Heilige Geest	27
Les 8 Wedergeboorte	30
Les 9 Verlossing	36
Les 10 Genade	42
Les 11 Geloof	45
Les 12 De ware kerk	48
Les 13 Paradijs (hemel) en hel	52
Les 14 De toekomstige gebeurtenissen	56

ÖNSÖZ

İncil Tanrı'nın Kelamının bir kısmıdır. Tanrı'nın Kelamının tümü Kutsal Kitap'tır. Kutsal Kitap iki bölüme ayrılıyor. Birincisi "Eski Antlaşma" adlı bölümdür. Eski Antlaşma'da Tevrat, Zebur ve peygamberler kısımları bulunmaktadır. İkinci bölümü ise "Yeni Antlaşma'dır". Yeni Antlaşma'ya "İncil" adı da verilmiştir. İncil, Matta bölümü ile başlayan, Vahiy bölümü ile son bulan yirmi yedi kısımdan ibaret gerçek bir kütüphanedir.

İncil'in başlangıcında, bölüm isimleriyle, bu bölümlerin hangi sayfada başladığını gösteren bir fihrist vardır.

BİRİNCİ DERS

İNCİL

I. İncil'i kim yazdı?

İncil aşağı yukarı elli yıllık bir sürede dokuz yazar tarafından yazıldı. Fakat bu yazarların, onu doğrudan doğruya Tanrı'nın idaresi altında yazdıkları, hatırdaki tutulması gereken en önemli gerçektir. Her kelimenin yazılışında, Tanrı onlara rehberlik etti. Tanrı her zaman kulakla duyulur bir sesle onlara rehberlik etmedi. Fakat bazen bir rüya ile, bazen vahiy ile ve bazen de İsa'nın söylediği ve yaptığı şeyleri yazdıkları zaman yanlışlık yapmaktan onları korumakla onlara kılavuzluk etti. İncil, sadece bir araya getirilen Tanrı'nın emirlerini değil, tarihi olayların kayıtlarını da ihtiva eder. Tanrı, emirlerle birlikte unutamayacakları olaylarla da insanlara öğretmeyi diledi. İnsan duyduğu şeyden daha çok gördüğü şeyi hatırlar.

Bununla beraber Tanrı, tam istediği kelimeleri o dokuz yazara yazdırdı. "Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler" (2 Petrus 1:21) diye İncil'de yazılıdır. İncil Tanrı'nın Kelamıdır, her kelimesi Tanrı'dan vahiyle bildirilmiştir.

VOORWOORD

Het Nieuwe Testament is een gedeelte van het Woord van GOD. Het volledige Woord van GOD is de Bijbel, die uit twee delen bestaat. Het eerste deel noemen we het Oude Testament en daarin staan de Torah, de Psalmen en de Profeten. Het tweede deel noemen we het Nieuwe Testament (in het Arabisch en Turks "indjiel"). Het Nieuwe Testament met zijn 27 boeken - Matthéüs aan het begin en Openbaring aan het einde - is een bibliotheek in een notedop.

Voorin het Nieuwe Testament staat een index die aangeeft welk boek op welke bladzijde begint.

LES 1

HET NIEUWE TESTAMENT

1. Wie schreef het Nieuwe Testament?

Het Nieuwe Testament is over een periode van ongeveer 50 jaar door negen schrijvers geschreven. Het belangrijkste dat we steeds in gedachten moeten houden, is dat deze schrijvers onder directe leiding van GOD hebben geschreven. GOD leidde hen bij elk woord dat zij opschreven. Hij leidde hen niet altijd met een hoorbare stem, maar soms ook door een droom of een openbaring. Soms leidde Hij hen door hen te beschermen tegen het maken van fouten, als ze de woorden en daden van de Here Jezus Christus optekenden. Het Nieuwe Testament is niet slechts een verzameling geboden van GOD, maar het bevat ook de weergave van historische gebeurtenissen. GOD wilde de mensen naast Zijn geboden ook gebeurtenissen vertellen die ze nooit zouden kunnen vergeten. Een mens onthoudt dingen die hij ziet veel beter dan dingen die hij hoort.

Bovendien deed GOD die negen schrijvers precies die woorden opschrijven die Hij wilde. "Want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van GODswege gesproken" (2 Petrus 1:21), zo staat in het Nieuwe Testament geschreven. Het Nieuwe Testament is het Woord van GOD en elk woord ervan is door GOD geïnspireerd.

II. İncil değiştirilmiş midir?

İncil eski Yunan dilinde yazıldı. Mevcudu dört binden fazla olan eski İncil'lerden en eski iki tanesi (M.S. 350 tarihli) Londra'daki "British Müzesinde" bulunmaktadır. İncil'in bazı parçalarının metinleri ise daha eski tarihten kalmış bulunuyor. Bütün eski metinler birbirlerini tutmaktadır ve aralarında önemli hiç bir fark yoktur.

İncil'in bütün bölümlerinde İsa Mesih'in ölümü ve dirilişinden elli yıl sonraya dek yazılmıştır. O zamana kadar İncil'in müjdesi (Hıristiyanlık) Çin'e, Hindistan'a ve Akdeniz'in bütün bölgelerine yayılmıştı. Birbirlerinden el yazısıyla kopya edilen ve dünyanın dört bir tarafına gönderilen İncil'lerin toplanıp değiştirilmesi akla sığmaz derecede imkânsızdır.

M.S. 397 yılında Kuzey Afrika'nın Kartaca şehrinde toplanan kilise ihtiyarları İncil' in tamamlayan bölümlerin listesini resmi bir şekilde tasdik ettiler. Zaten toplandıkları bu tarihin 150 sene öncesine kadar incek olursak listesini çıkardıkları bu İncil bölümlerinin bütün kiliseler tarafından kabul edildiğini görürüz.

İncil'in son bölümünde Tanrı, İncil'in sözlerine katmak veya onlardan çıkarmakla ilgili çok ciddi bir ikazda bulunuyor. Diyor ki "Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır" (Vahiy bölümü 22:18-19). Tanrı'nın kutsal İncil'ini değiştirmek için ortada hiç bir sebep yoktur.

(Bu konu hakkında daha fazla bilgi edinmek için "İncil nasıl yazıldı?" adlı broşürü isteyebilirsiniz.)

II. Is het Nieuwe Testament vervalst?

Het Nieuwe Testament werd in het Oud-Grieks geschreven. Het oudste manuscript van het Nieuwe Testament, waarvan wel meer dan 4000 manuscripten bestaan, dateert uit het jaar 350 na Christus en bevindt zich in het British Museum te Londen. De teksten van sommige gedeelten uit het Nieuwe Testament zijn echter nog ouder. Alle oude teksten stemmen met elkaar overeen en er zijn geen belangrijke onderlinge verschillen.

In alle boeken van het Nieuwe Testament wordt geschreven over de periode tot 50 jaar na de dood en opstanding van Jezus Christus. In die tijd was het goede nieuws van het Nieuwe Testament (het christelijke geloof) al verbreid over China, India en de gebieden rond de Middellandse Zee. Het is volslagen onmogelijk dat de handschriften van het Nieuwe Testament, die met de hand van elkaar werden overgeschreven en overal heen werden gestuurd, zijn verzameld en vervolgens veranderd.

In het jaar 397 na Christus stelde een aantal kerkleiders, die in de Noord-Afrikaanse stad Carthago bijeen kwamen, officieel de lijst vast van boeken die deel moesten uitmaken van het Nieuwe Testament. We zien overigens dat alle kerken deze Nieuw Testamentische boeken al zo'n 150 jaar eerder hadden erkend.

In het laatste boek van het Nieuwe Testament waarschuwt GOD zeer ernstig tegen het iets toevoegen aan of afdoen van de woorden van de Bijbel. Hij zegt; "Ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: indien iemand hieraan toevoegt, GOD zal hem toevoegen de plagen die in dit boek beschreven zijn; en indien iemand afneemt van de woorden van het boek dezer profetie, GOD zal Zijn deel afnemen van het geboomte des levens en van de heilige stad, welke in dit boek beschreven zijn" (Openbaring 22:18,19).

III. İncil 'in konusu nedir?

İncil'in 27 bölümünün bir tek konusu vardır, o da İsa Mesih. Hayret verici bir şeydir ki, Tevrat ile Zebur'un da esas konusu İsa'nın şahsiyeti ve gelişi hakkındadır. Tevrat ve Zebur'da İsa Mesih'in dünyaya gelişinden yıllarca önce şahsiyetini, hayatını ve ölümünü belirten 300'den fazla peygamberlik vardır.

(Bu konuyla ilgili, "İnanç ve Delil" kitabında bir bölüm vardır.)

IV. İncil'de ne var?

İncil İsa'nın hayatını anlatan dört bölümle başlıyor. Bunlardan iki tanesi İsa'nın havarisi tarafından yazıldı. "Elçilerin İşleri" bölümü İncil müjdesini bütün Roma İmparatorluğuna yayılışının ve ilk müminlerin heyecanlı tarihçesini veriyor. İncil müjdesinin hızla yayılmasında büyük rol oynayan elçi Pavlus idi. "Elçilerin İşleri", (Şam' a giderken ilginç bir şekilde İsa'ya iman etmeden önce) Pavlus'un Hıristiyanlığın korkunç bir düşmanı olduğunu anlatıyor. Gittiği her yerde kilise kuran Pavlus şimdi İsrail, Lübnan, Suriye, Türkiye ve Yunanistan olarak tanınan memleketlere üç önemli seyahat yaptı. Pavlus çok mektup yazdı. Kurduğu bir imanlı gruptan (kiliseden) ayrıldığı zaman onlara Hıristiyan inancının büyük gerçeklerini açıklayan ve iman hayatının yaşanmasıyla ilgili pratik öğretiler kapsayan mektuplar yazdı. Elçilerin İşlerinden sonra İncil'in "Romalılara Mektup" bölümünden "Filimon'a Mektup" kadar olan bölümleri, Pavlus'un kiliselere ve şahıslara yazdığı mektuplarıdır. Her ne kadar "İbraniler'e Mektup" bölümünün kimin tarafından yazıldığı kesinlikle bilinmiyorsa da, onun Pavlus tarafından yazıldığı düşünülüyor. "Yahuda'nın mektubuna kadar olan bölümler ise diğer elçilerin yazdıkları mektuplardır. Son olarak "Vahiy" kitabı, gökte, yeryüzünde ve cehennemde henüz cereyan etmemiş olayları anlatıyor ve geleceği bize açıklıyor.

III. Wat is het hoofdonderwerp van het Nieuwe Testament?

De 27 boeken in het Nieuwe Testament gaan allemaal over één onderwerp, namelijk Jezus Christus. Het wonderlijke is dat het ook in de Torah en de Psalmen ten diepste gaat om Zijn persoon en Zijn komst. In de boeken van Mozes en de Psalmen staan meer dan 300 profetieën die lange tijd voor Zijn komst naar de aarde al duiden op Zijn persoon, Zijn leven en Zijn dood.

IV. Waaruit bestaat het Nieuwe Testament?

Het Nieuwe Testament begint met vier boeken die over het leven van de Here Jezus Christus vertellen. Twee ervan zijn geschreven door twee van Zijn discipelen. Het boek Handelingen der Apostelen geeft in het kort de opwindende geschiedenis weer van de eerste gelovigen en van de verbreiding van de blijde boodschap over het hele Romeinse rijk. De apostel Paulus speelde een belangrijke rol in de snelle verbreiding van het Evangelie. In het boek Handelingen lezen we dat Paulus een gevreesde vijand van het christelijk geloof was, voordat hij op weg naar Damascus op merkwaardige wijze tot geloof in de Here Jezus Christus kwam. Paulus maakte drie belangrijke reizen door de landen die heden ten dage bekend zijn als Israël, Libanon, Syrië, Turkije en Griekenland, en overall waar hij kwam stichtte hij gemeenten. Paulus schreef veel brieven. Wanneer hij vertrokken was uit een christelijke gemeente die hij had opgericht, dan schreef hij de gelovigen ook brieven waarin hij de grote waarheden van het christelijk geloof uitlegde en die praktisch onderwijs bevatten over de christelijke levenswijze. Na het boek Handelingen volgen de Romeinenbrief tot en met de brief aan Filémon, brieven die Paulus schreef aan gemeenten en personen. Hoe zeer het ook onzeker is door wie de Hebreeënbrief is geschreven, men vermoedt dat deze ook van Paulus is. De hiernavolgende brieven tot en met de brief van Judas zijn echter door andere apostelen geschreven. Het laatste boek, Openbaring gaat over gebeurtenissen in de hemel, op aarde en in de hel die nog niet hebben plaatsgevonden en legt ons de toekomst uit.

V. Niçin dört İncil bölümü mevcuttur?

Bir zamanlar meşhur bir hakim dedi ki, "dinlediğim dört şahidin sözleri tıpatıp birbirinin aynı olunca onların daha önce aralarında, olayı planladıklarını ve uydurdukları kanaatine varır ve gerçeği söylemediklerini anlarım." Çünkü herkes farklıdır ve aynı olaya başka gözle bakar. Bu gerçeği aklımızdan çıkarmayarak dört İncil'i tetkik edelim.

Matta, Markos, Luka ve Yuhanna tarafından yazılan dört İncil İsa Mesih'in doğumunu, hayatını, yaptıklarını, öğrettiklerini, ölümünü, gömülüşünü ve tekrar dirilişini anlatırlar. Her ne kadar dört yazar aynı olayları yazdılsa da, çok defa onlara, farklı yönden baktılar. Mesela Matta, bilhassa Yahudilere hitaben, İsa Mesih'in Tevrat ve Zebur'daki peygamberlikleri nasıl yerine getirdiğini dikkatle yazdı. Markos ise, renkli ve özetli bir üslup ile Romalılara hitaben yazdı. Yunanlı bir doktor olan Luka, bilhassa, Yahudi olmayan kimselere hitaben yazdı. Anlaşıldığı gibi Luka İncil'i yazmadan önce olaylarla ilgili her şahsa dikkatle danışmış ve derinliğine araştırmıştır. Yuhanna İncil'i İsa Mesih'in en mühim yönünü açıklaması bakımından diğerlerinden, konuca, farklıdır. Bu İncil bölümünde görüyoruz ki İsa sadece bir insan değil, fakat bir insandan, hatta bir peygamberden çok daha üstündür. Bunda İsa'nın Uluhiyet yönü baş konu olarak ele alındı. Buna delil olarak İsa'nın yaptığı bazı mucizeleri ve sözleri kaleme aldı. Tanrı, İncil'i dört yazara yazdırmasıyla İsa Mesih'in hayatının ve öğretişlerinin çok önemli olduğunu gösteriyor. Dört İncil bölümü, olayları nakletme tarzı bakımında farklı olmakla beraber, birbirlerini tamamen tutuyorlar. Aralarında hiç tezat yoktur.

VI. Sonuç

İncil' de, size yol göstermek için nur, sizi kuvvetlendirmek için gıda, sizi sevindirmek için teselli vardır. Servetin kaynağı, izzetin cenneti, zevkin ırmağıdır. Hizmetin en yüce karşılığını verir. Onu yavaş yavaş, sık sık ve dua ile okuyunuz.

V. Waarom bestaan er vier evangeliën?

Ooit zei een beroemde rechter het volgende: "Omdat de woorden van de vier getuigen die ik heb gehoord precies hetzelfde zijn, kom ik tot de conclusie dat zij dit van tevoren hebben afgesproken en daarna uitgevoerd, en begrijp ik dat zij niet de waarheid spreken". Want iedereen is anders en ziet dezelfde gebeurtenis met andere ogen. Laten we deze waarheid in gedachten houden en zo het Nieuwe Testament nauwkeurig onderzoeken.

De vier evangeliën, die door Matthéüs, Marcus, Lucas en Johannes zijn geschreven, geven de geboorte weer van Jezus Christus, Zijn leven, wat hij deed en leerde, Zijn dood, Zijn begrafenis en Zijn opstanding uit de dood. Hoezeer de vier schrijvers ook dezelfde gebeurtenissen beschreven hebben, toch bekeken zij die vaak vanuit hun eigen gezichtspunt. Zo schreef bijvoorbeeld Matthéüs vooral voor de Joden en gaf daarom heel nauwkeurig weer hoe de Here Jezus Christus de profetieën in de Torah en de Psalmen vervuld had. Marcus schreef daarentegen in een kleurrijke en kernachtige stijl, gericht op de Romeinen. Lucas, een Griekse arts, schreef vooral voor niet-Joden. Het is duidelijk dat Lucas, alvorens het evangelie te schrijven, eerst de personen die iets met de gebeurtenissen te maken hadden om advies en inlichtingen vroeg en diepgaand onderzoek deed. Het Johannes-evangelie verschilt van de andere wat betreft het uitleggen van het meest belangrijke aspect van Christus. In dit evangelie zien we dat Hij niet alleen een mens, maar veel meer dan dat, ja zelfs veel meer dan een profeet is. In dit boek wordt als hoofdthema Zijn grootheid en verhevenheid behandeld. Als bewijs hiervoor heeft hij een aantal van Zijn wonderen en uitspraken opgeschreven. Door vier schrijvers over het leven en het onderricht van Christus een evangelie te laten schrijven, laat GOD zien dat het van groot belang is. Hoewel de vier evangeliën verschillen in stijl, zijn ze volkomen met elkaar in overeenstemming. Er bestaat geen enkele onderlinge tegenstrijdigheid.

VI. Conclusie

In het Evangelie is licht om u de weg te wijzen, voedsel om u te sterken, troost om u te verblijden. Het is een bron van rijkdom en vreugde. Lees het Evangelie rustig, vaak en biddend.

İKİNCİ DERS

TANRI

Tanrı'yı aramak ve insanların O'nunla olan irtibatı hakkında eylem dünyanın en önemli konusudur.

I. Tanrı'nın mevcudiyeti

- a) İncil Tanrı'nın mevcudiyetini ispatlamaya çalışmaktadır. Tevrat ve Zebur'da olduğu gibi İncil'in her yerinde bir Tanrı'nın var oluşu belirtilmektedir. Tevrat'taki ilk ayet bunun bir örneğidir: "Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı". Mezmurlar 14. bölümün 1. ayetinde "Tanrı yok" diyen adama akılsız deniliyor.
- b) Bununla birlikte İncil bize "İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun", diyor (1 Petrus 3:15). İnançımız delillere dayanmalıdır. Çağdaş dünyada, inanmak için iyi sebepler olmadan, babalarımızın dediklerine inanmak yeterli değildir. Tanrı'nın mevcudiyetinin bazı delilleri şunlardır:
 - İnsanlar tarih boyunca daima evrensel bir Varlığa inanmışlardır.
 - Yaratanın bir yaratıcısının varolması gereklidir. Bir sebep olmadan evren vücuda gelemezdi.
 - İnsanın iyilikle kötülüğü ayırtedici bir sezgisi bulunduğuna göre ona bu duyguyu veren sonsuz iyi bir kuvvetin varlığı gerekmektedir.

II. Tanrı'nın tabiatı

- a) Tanrı ruhtur (Yuhanna 4:24). Bu demektir ki Tanrı'nın vücudu yoktur. Tanrı görünmez. Ayrıca demektir ki Tanrı zaman ve mekan içinde sınırlanmaz. Tanrı sonsuzdur. Bununla birlikte, Tanrı isteğini yapmaya kadir olduğundan Kendini insana görünür şekilde açıklayabilir.

LES 2

GOD

Voor ons mensen is het belangrijkste GOD te zoeken en te weten hoe we met Hem contact kunnen hebben, hoe onze band met Hem hersteld kan worden.

I. Het bestaan van GOD

- a) Het Nieuwe Testament laat zien dat GOD bestaat. Evenals in de boeken van Mozes en in de Psalmen wordt er overal in het Nieuwe Testament op gewezen dat GOD bestaat. Het eerste vers van Genesis zegt: "In den beginne schiep GOD de hemel en de aarde" en Psalm 14:1 zegt dat degene die het bestaan van GOD ontkent een dwaas is.
- b) Bovendien zegt het Nieuwe Testament: "Weest altijd bereid tot verantwoording aan ieder die u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, met zachtmoedigheid en vreze" (1 Petrus 3:15). Ons geloof moet op bewijzen gebaseerd zijn. In de moderne tijd is het, wanneer goede redenen om te geloven ontbreken, niet voldoende om te geloven in wat onze (voor-)ouders hebben gezegd. Enkele bewijzen voor het bestaan van GOD zijn de volgende:
 - door de hele geschiedenis heen hebben de mensen steeds geloofd in een universeel wezen.
 - een schepsel moet een schepper hebben; zonder oorzaak kon het heelal nooit tot stand komen.
 - omdat de mens een gevoel heeft dat goed en kwaad kan onderscheiden, moet er ook een oneindige en goede kracht bestaan die dit gevoel voortbrengt.

II. Het wezen van GOD

- a) GOD is geest (Johannes 4:24). Dit betekent dat GOD geen lichaam heeft. GOD is onzichtbaar. Bovendien houdt dit in dat GOD niet wordt beperkt door tijd en ruimte. GOD is eeuwig. Omdat GOD bij machte is te doen wat Hij wil, kan Hij zich echter toch zichtbaar aan de mens vertonen.

İnsanın akli sonsuz mefhumuna eremez. Bu yüzden Tanrı Kendini açıklamak için isteyerek sınırlanıp zaman ve mekan içine girmeye razı olur. İnsan, anlayabildiği şekilde, Tanrı'nın bazı vasıflarını görebilir.

- b) Tanrı şahsiyet sahibidir. Bir şahsiyete ait isimler ona veriliyor... "Göklerdeki Babamız" (Matta 6:9). Şahsi özellikler O'na atfediliyor, örneğin:
- Düşünce - "Düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir" diyor RAB (Yeşaya 55:9-10).
 - Duygu - "RAB ... insanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı" (Yaratılış 6:6).
 - İrade - "RAB'bin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek" (Yeşaya 53: 10).

III. Tanrı'nın birliği

İncil bir tek Tanrı'nın var olduğunu apaçık öğretiyor. "Çünkü tek Tanrı ...vardır (I Timoteos 2:5). "Tanrımız RAB tek RAB'dir" (Yasanın Tekrarı 6:4 Tevrat'tan). Yalnız bir tek "En yüksek Varlığın" varoluşu imkan dahilindedir.

IV. Hıristiyanlar üç Tanrı'ya inanır mı?

İncil bir tek Tanrı'nın mevcut olduğunu öğretiyor. Fakat bununla birlikte Tanrı'nın varlığında Baba, Oğul ve Kutsal Ruh diye üç unsurun mevcut olduğunu açıklıyor. "Oğul" tabii demek değildir ki Tanrı'nın fiziki bir oğlu vardır. İsa, ruhani anlamda "Oğludur". Örneğin, ulusların tarihi incelenecek olursa, büyük işler başarmış milletini zor durumlardan kurtarmış liderlerin çok kere o ulusça "babamız" gibi bir terimle anıldığını rastlamak mümkündür.

İnsanların teslis (üçlülük) mefhumunu güç anladıkları şaşılacak şey değildir. Yaratık, Yaratıcıyı anlayamaz, aksi takdirde yaratık Yaratıcısından üstün olurdu. "Teslis" (üçlülük) kelimesi İncil'de bulunmamakta, fakat şu kısımlarda öğretilmektedir:

Het verstand van de mens kan zich het oneindige wezen van GOD niet voorstellen. Om zichzelf te openbaren wil GOD ons tegemoet komen, zichzelf beperken, en onze tijd en ruimte binnentreden. De mens kan bepaalde eigenschappen van GOD zien op een voor hem begrijpelijke manier.

- b) GOD heeft een persoonlijkheid. Namen die bij een persoonlijkheid behoren worden aan Hem gegeven: "Onze Vader die in de hemelen zijt" (Matthéüs 6:9). De kenmerken van een persoon worden aan Hem toegeschreven, bijvoorbeeld:
- Gedachten - "Mijn gedachten zijn hoger dan uw gedachten", zegt de Here in Jesaja 55:9-10.
 - Gevoel - "Toen berouwde het de Here..." (Genesis 6:6).
 - Wil - "Het welbehagen (=wil) van de Here zal door Zijn hand voortgaan" (Jesaja 53:10).

III. De eenheid van GOD

Het Nieuwe Testament leert heel duidelijk dat er maar één GOD bestaat. "Want er is één GOD..." (1 Timotheüs 2:5). "De Here onze GOD is één" (Deuteronomium 6:4, Oude Testament). Er kan slechts één Allerhoogste bestaan.

IV. Geloven de christenen in drie goden?

Het Nieuwe Testament leert ons dat er één GOD bestaat, maar legt ook uit dat er in het wezen van GOD drie componenten zijn: Vader, Zoon en Heilige Geest. "Zoon" betekent natuurlijk niet dat GOD een zoon heeft in de fysieke zin van het woord; de Here Jezus Christus is Zijn Zoon in geestelijke zin. Zo is het bijvoorbeeld ook mogelijk, wanneer we de geschiedenis der volken onderzoeken, dat we ontdekken dat leiders die hun land grote diensten hebben bewezen en het uit moeilijke omstandigheden hebben gered, met het woord "vader" worden aangeduid.

Het is niet zo vreemd dat de mens de drieëenheid maar moeilijk kan begrijpen. Het schepsel kan zijn Schepper niet doorgronden, anders zou het boven die Schepper staan. Het woord "drieëenheid" komt niet voor in het Nieuwe Testament, maar in de volgende gedeelten wordt er wel op gewezen:

- İsa'nın vaftizi (Matta 3:16,17): "İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhü'nün güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum".
- İsa'nın son emri (Matta 28:19): "Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin" (Not: 'adıyla' kelimesi tekildir. Bu üç zatın tek bir Tanrı teşkil ettiğinin işaretidir).
- II Korintliler'e Mektup bölüm 13 ayet 14'teki hayır duada. "Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepimizle birlekte olsun", Romalılar 1. bölüm 7. ayette Baba'ya Tanrı denilmekte, İbraniler 1. bölüm 8. ayette Oğul'a Tanrı denilmekte, Elçilerin İşleri 5. bölüm 3. ve 4. ayette Kutsal Ruh'a Tanrı denilmektedir.

Açıklamak için bu üç zat arasında ayırma yapılıyor. Fakat İncil'de bu üç zatın sıkı bir birlik halinde çalıştığını görüyoruz. Bir çok örnek verilebilir, şimdilik bunlardan biri ile yetiniyoruz. İnsanın yetersiz işlerden kurtulması ve Tanrı'ya temiz bir vicdanla ibadet etmesi hususunda İncil şöyle diyor: "Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!" (İbraniler 9:14). Oğul olan İsa Mesih haça gerildiği zaman Kutsal Ruh vasıtasıyla ile Kendini günahkârların kamil kurban olarak Baba Tanrı'ya takdim etti. Teslis'in (üçlülüğünün) üç zatının, tek Tanrı olarak insanın kurtulması için çalıştığı görülüyor.

- de doop van Christus: Matthéüs 3:16-17 "Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen open den zich, en Hij zag de Geest van GOD nederdalen als een duif en op Hem komen. En zie, een stem uit de hemelen zeide: "Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb".
- de laatste opdracht die de Here Jezus Christus gaf: Matthéüs 28:19 "Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb". (Let er op dat het woordje "naam" in het enkelvoud staat, hetgeen erop wijst dat deze drie personen de ene GOD vormen).
- de zegenbede in 2 Corinthiërs 13:14 : "De genade van de Here Jezus Christus, en de liefde van GOD, en de gemeenschap des Heiligen Geestes zij met u allen". In Romeinen 1:7 wordt er "GOD" gezegd tegen de Vader, in Hebreëen 1:8 tegen de Zoon en in Handelingen 5:3 en 4 tegen de Heilige Geest.

Om het enigszins duidelijk te maken wordt er onderscheid tussen deze drie personen gemaakt. Maar we zien in het Nieuwe Testament dat deze drie personen in een zeer hechte eenheid werken. Er zijn vele voorbeelden van te geven, maar hier willen we met één ervan volstaan. Over de redding van de mens van zijn onvolkomen werken en over het GOD dienen met een rein geweten zegt het Nieuwe Testament het volgende: "Het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan GOD gebracht heeft, zal ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende GOD te dienen" (Hebreëen 9:14). Toen de Zoon gekruisigd werd, stelde Hij zich door de Heilige Geest als een volmaakt offer voor zondaren voor GOD de Vader. We zien dat de drie personen binnen de drieëenheid als de enige GOD werken voor het behoud van de mens.

V. Tanrı'nın vasıfları

Tanrı'yı tasvir etmenin en iyi yolu O'nun bazı özellikleri veya vasıflarını tasvir etmektir.

- Tanrı her yerde hazır, yani mekân içinde sınırlandırılmıyor. (Yeremya 23:23,24 Tevrat'ta: "Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım? Uzaktaki Tanrı da değil miyim?" diyor RAB, "Kim gizli yere saklanır da, onu görmem?" diyor RAB.")
- Tanrı her şeyi biliyor. İnsanın her bir düşüncesi ve eylemini biliyor. (Süleyman'ın Özdeyişleri 15:3: "RAB'bin gözü her yerde olanı görür, kötülere de iyilere de gözler."). Bir serçenin ölmesi gibi en önemsiz işler dahil olmak üzere tabiatta cereyan eden her olayı biliyor (Matta 10:29).
- Tanrı her kuvvete sahiptir. Evreni yarattı. Onu kuvvetiyle idare etmektedir. Tanrı için imkânsız bir şey yoktur (Matta 19:26).
- Tanrı sonsuzdur. Başlangıcı ve sonu yoktur (Mezmun 90:2).
- Tanrı değişmiyor. "Ben RAB'bim, değişmem" (Malaki 3:6).
- Tanrı kutsaldır. O tamamen pak ve günahsızdır. Günahı nefret ediyor, iyiliği seviyor (Süleyman'ın Özdeyişleri 15:9, 26). Başlangıçta dünyayı mükemmel bir iyilikle yarattı. Günahı cezalandırması ve günahkârlardan Kendini ayrı tutması gerektir (Yeşaya 59:1-2).
- Tanrı adildir. Her yaptığı doğru, ve adildir, vaadettiği her şeyi yerine getirir (Mezmun 119:13).
- Tanrı sevgidir. Tanrı günahı nefret ettiği, günahı mutlaka cezalandırması gerektiği halde, onlara bir kurtuluş yolu hazırlayacak kadar insanları sevmektedir. "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun" (Yuhanna 3:16).

V. De eigenschappen van GOD

De beste manier om GOD te beschrijven is om een aantal van Zijn eigenschappen en bijzonderheden te belichten.

- GOD is overal aanwezig, dat wil zeggen Hij wordt niet beperkt of belemmerd door ruimte (zie Jeremia 23:23,24 : "Ben Ik een GOD van nabij, luidt het woord des Heren, en niet een GOD van verre? Zou zich iemand in schuilhoeken kunnen verschuilen, dat Ik hem niet zou zien, luidt het woord des Heren").
- GOD weet alles. Hij kent elke gedachte en elke handeling van de mens. Spreuken 15:3 zegt: "De ogen des Heren zijn aan alle plaatsen, opmerkzaam achtgevend op kwaden en goeden". Hij weet alles wat er in de natuur gebeurt, zelfs de meest onbelangrijke dingen als het sterven van een mus (zie Mattheüs 10:29).
- GOD heeft alle macht. Hij schiep het heelal, en bestuurt het door Zijn kracht. Voor GOD is niets onmogelijk (Mattheüs 19:26).
- GOD is eeuwig; Hij heeft begin noch einde (Psalm 90:2).
- GOD verandert niet. Maleachi 3:6 zegt: "Voorwaar, Ik, de Here, ben niet veranderd".
- GOD is heilig. Hij is volkomen rein en zonder zonde. Hij haat de zonde, Hij houdt van het goede (Spreuken 15:9, 26). In het begin schiep Hij de wereld met volmaakte goedheid. Hij moet de zonde straffen en zichzelf van zondige mensen gescheiden houden (Jesaja 59:1 en 2).
- GOD is rechtvaardig. Alles wat Hij doet is juist en rechtvaardig. Hij doet alles wat Hij heeft beloofd (Psalm 119:13).
- GOD is liefde. Hoewel GOD de zonde haat en deze zeker moet straffen, houdt Hij toch zoveel van de mensen dat Hij voor hen een weg tot verlossing bereidde. Johannes 3:16: "Want alzo lief heeft GOD de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren ga, maar het eeuwige leven hebbe".

Tanrı, Tevrat, Zebur ve İncil'de sadece Kendisi hakkındaki gerçeği değil, insan hakkındaki hakikati de açıkladı. Bu kutsal kitaplar yaratılışı, diğer yaratıklarla olan ilişkiyi, insanın günaha düşüşünü ve geleceğini anlatıyor.

I. İnsanın menşesi

İnsan, tarih boyunca, daima kendi menşesini merak etmiştir. Değişik çağlarda filozoflar tarafından muhtelif teoriler öne sürülmüştür. Zamanla her teorinin eksik tarafları olduğu anlaşılmıştır. Çağımızın teorisi olan evolüsyon teorisinin dinsiz bilim adamları tarafından bile şüphe ile karşılanması gerçekten düşündürücüdür. Fakat Tevrat bize "Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı...ve Tanrı insanı kendi suretinde yarattı" (Yaratılış 1:1,27) şeklinde konuştu.

Böylece "İnsanın başlıca gayesi Tanrı'yı izzetlemektir" cevabı ile doğru olarak çözümleniyor.

II. İnsanın tabiatı

Bir insanı ölüm olayını gözlemleyen bir kimse, fizik yapısı ile birlikte insanı canı veya ruhu olduğunu berrak bir şekilde anlar. Bir an o kişi hayattadır...öteki an değildir. Vücudu hala oradadır. Fakat hayat veren şey geçmiş, bir ölü ceset kalmıştır. İnsanın yalnız vücudu değil, canı ve ruhu da vardır. İncil insanın vücut, can ve ruh ihtiva eden üç yönlü bir varlık olduğunu bize öğretiyor (1. Selanikliler 5:23). Vücudun tezadı olmaları dolayısıyla, ruh ile can arasında ayırım yapmak bizim için zor olduğu halde İncil bunların arasında bir fark bulunduğunu gösteriyor. Hayvanların ruhu yok, yalnız can ve vücutları vardır. Can, yaşayan bir varlığı ölü bir varlık olmaktan ayırıyor. Ruh ise insanı hayvanlardan ayırıyor. İnsanın ruhu Tanrı ile irtibat ve dostluk kurma imkanını sağlıyor.

GOD openbaarde in de Torah, de Psalmen en het Nieuwe Testament niet alleen de waarheid over Zichzelf, maar ook betreffende de mens. Deze heilige boeken vertellen over de schepping, de verhouding tot de andere schepselen, de zondeval van de mens en zijn toekomst.

I. De oorsprong van de mens

In de loop van de geschiedenis is de mens steeds nieuwsgierig geweest naar zijn eigen oorsprong. In verschillende tijden zijn er door de filosofen allerlei theorieën naar voren gebracht. Gaandeweg begreep men telkens dat elke theorie gebrekkig is. Het geeft echt te denken dat de theorie van onze tijd, de evolutietheorie, zelfs door wetenschappers met de nodige twijfel wordt bekeken. Maar de Torah zei ons al: "In den beginne schiep GOD de hemel en de aarde ... en GOD schiep de mens" (Genesis 1:1, 27). Het antwoord "Het hoofddoel van de mens is GOD groot te maken" is dan ook de oplossing van de vraag.

II. De natuur van de mens

Iemand die het sterven van een mens gadeslaat, kan heel duidelijk begrijpen dat de mens, naast een lichaam ook een ziel en een geest heeft. Het ene moment is die persoon in leven, het volgende moment niet meer. Zijn of haar lichaam is er nog steeds, maar datgene wat leven gaf is weg en alleen een levenloos lichaam is achtergebleven. De mens heeft niet alleen een lichaam, maar ook een ziel en een geest. Het Nieuwe Testament leert ons dat de mens een wezen is dat drie kanten heeft, namelijk lichaam, ziel en geest (1 Thessalonicenzen 5:23). Het Nieuwe Testament toont ons dat er een verschil is tussen geest en ziel, hoewel het voor ons moeilijk is deze te onderscheiden, terwijl echter de tegenstelling met het lichaam duidelijk is. Dieren hebben geen geest, alleen een ziel en een lichaam. De ziel onderscheidt een levend wezen van een dood wezen. De geest onderscheidt de mens echter van de dieren. De geest van de mens maakt het mogelijk dat hij contact heeft of vriendschap sluit met GOD.

III. İnsanın hür iradesi

Tanrı'nın yarattığı evrende başka varlıklar da vardır. Bunlar melek veya ruhlardır. Bunlar bizden kuvvetli olmakla beraber fiziksel vücutları ve canları yoktur. Onlar da Tanrı'ya hizmet etmek için yaratılmışlardır. Hür iradeli oldukları için onlardan bazıları Tanrı'nın emirlerine karşı çıkma yolunu seçtiler.

İnsanın da hür iradesi vardır. Tanrı Kendisine gönüllü olarak hizmet edip, Kendisini hür bir şekilde sevebilen varlıklar yaratmak istedi. Mekanik bir şekilde iradesini yerine getirmek üzere Tanrı makine gibi varlıklar yaratabilirdi. Tanrı'yı gönüllü olarak sevmenin, O'na mekanik bir şekilde itaat etmekten çok daha değerli olduğu aşikardır.

IV. İnsanın günahı

Tanrı iradesini yerine getirebilen veya onu reddedebilen hür varlıklar yarattığı zaman bazılarının yanlış yolu seçeceklerini biliyordu, ve öyle oldu. Kendisine şimdi Şeytan denilen Lusifer isimli yüce bir melek Tanrı'nın iradesine karşı çıkmaya karar verdi. O ve onun tarafını tutan bir çok melek Tanrı'nın huzurundan hemen kovuldu. O andan itibaren Şeytan Tanrı'nın maksatlarına, mümkün olan her yolla, karşı çıkmaya çalıştı. İnsan hür bir irade ile yaratıldığı zaman, Şeytan hemen onu günaha düşürmeyi başardı. Bu olaylar Tevrat'ın Tekvin kısmını üçüncü bölümünde anlatılıyor. Tanrı, evrenin ahlak bakımından koruyucusu olarak, Kendi emirlerine bilerek karşı, çıkan her hangi bir varlığa huzurunda tahammül edemez. Bu yüzden Şeytan Tanrı'nın iradesine karşı çıktığı zaman cennetten kovuldu. Tanrı, Kendisiyle irtibat sürdürsün diye insanı yarattı. Şeytan tarafından Tanrı'ya karşı çıkmak üzere kandırılmadan önce, insan Yaratıcısıyla dostça bir ilişkideydi.

Bununla beraber, isyan ettiği zaman, Tanrı insanın Kendi huzurunda kalmasına müsaade edemezdi. Böylelikle insan da Tanrı'nın huzurundan kovuldu.

III. De vrije wil van de mens

Er zijn behalve de mens ook andere wezens in het heelal dat GOD heeft geschapen, namelijk engelen of geesten. Hoewel zij machtiger zijn dan wij hebben ze geen lichaam en ziel. Zij zijn ook geschapen om GOD te verheerlijken. Omdat ze een vrije wil hebben verkozen sommigen van hen om zich tegen de geboden van GOD te keren.

Ook de mens heeft een vrije wil. GOD wilde wezens scheppen die Hem vrijwillig zouden dienen en Hem op een vrije manier zouden kunnen liefhebben. GOD had vele schepselen kunnen maken die Zijn wil automatisch zouden uitvoeren, maar het is veel waardevoller om Hem vrijwillig lief te hebben, dan Hem op automatische wijze te gehoorzamen.

IV. De zonde van de mens

Toen GOD vrije wezens schiep die Zijn wil konden uitvoeren of deze verwerpen, wist Hij dat sommigen van hen een verkeerde weg zouden kiezen, en zo gebeurde het ook. Een hoge engel die Lucifer heette, en nu satan wordt genoemd, besloot zich tegen de wil van GOD te keren. En een groot aantal engelen dat zijn kant koos werd meteen uit de tegenwoordigheid van GOD verdreven. Sindsdien heeft satan steeds geprobeerd zich op alle mogelijke manieren tegen de beslissingen van GOD te verzetten. Toen de mens met een vrije wil werd geschapen nam satan zich meteen voor hem van de weg van de gehoorzaamheid af te leiden. Ondanks de waarschuwing van GOD slaagde satan erin hem in zonde te doen vallen. Deze gebeurtenissen worden in Genesis 3 verteld.

GOD, die in morele zin de beschermer van het heelal is, kan geen enkel wezen in Zijn tegenwoordigheid verdragen dat willens en wetens tegen Zijn geboden ingaat. Daarom werd satan, toen hij zich tegen de wil van GOD verzette, uit het paradijs verjaagd.

GOD schiep de mens opdat deze steeds een band met Hem zou hebben. Voordat de mens door satan werd overgehaald om zich tegen GOD te keren, was er een vriendschappelijke relatie tussen GOD en mens. Maar toen hij in opstand kwam kon GOD niet langer toestaan dat de mens in Zijn nabijheid verbleef.

V. İnsanın günah işleme eğilimi

İncil Adem'in tabiatının bütün insanların her bir ferdine geçirildiğini bize öğretiyor (Romalılar 5: 12). Hepimiz günah işleme eğilimiyle doğuyoruz. Bu tabiat kötülük kuvvetlerinin (Şeytan ve meleklerinin) günah işleme teşvikine uyar. Böylelikle insan bunlara kapılıp günah işler. Bunun başka bir sonucu, insanların Tanrı'ya ve O'nun kutsal emirlerine karşı çıkmalarına devam etmeleridir.

Bazı kimseler, doğduğumuz zaman, bizde günah işleme eğilimi yoktur diye düşünürler. Etrafımızdaki dünyanın yaşantısı bunu yalanlıyor. Her yerde nefret, şehvet, münakaşa, kavga ve savaş eğilimlerini görebiliriz. Bir zamanlar bir öğretmenin dediği gibi, "Okuldaki hayatımızda çocuklara iyi olanı öğretmekle vaktimi harcadım. Fakat hiç bir zaman onlara kötü olanı öğretmem gerekmedi, çünkü her çocuk kendiliğinden kötü davranıyor". Sorumluluk yaşına gelmeden önce, kötü davranışları için, Tanrı'nın çocukları sorumlu tutmadığı halde en küçük yaştan beri günah işleme eğilimi onlarda mevcuttur. İncil'in hayret verici haberi Tanrı'nın insanı Kendisiyle irtibatsız durumda bırakmamasıdır. İsa Mesih'in ölümü ve dirilişi yoluyla (4. ve 5. derslere bakınız) Tanrı, isteyen insanın Kendisiyle barışıp irtibat kurmasını mümkün kıldı.

VI. İnsanın geleceği

Yukarıda gördüğümüz gibi Tevrat ve İncil insanın menşesinden, Tanrı tarafından yaratılmasından, ve insanın utanç verici isyanı neticesinde Tanrı'dan ayrılmasından bahsediyor. Arıca, bir gün her erkek ve kadının kendilerini yargılayacak olan Tanrı'nın huzurunda duracağını bildiriyor. Gerek zengin, gerek fakir olsun, gerek ünlü, gerek tanınmamış olsun, ölüm hiç bir kimsenin kaçamayacağı sonudur. İncil insanların "bir kez ölmek, sonra da yargılanmak kaderini" açıkça belirtiyor (İbraniler 9:27). Tanrı insanları yaratıp iradesini onlara açıklamıştır. Tanrı insanı hayatta yaptıklarından sorumlu tutacak. Bu hayat gelecek hayat için hazırlıktır. İnsan hayvan gibi ölmez. İnsanın ruhu Yaraticısı ve Yargılayıcısı olan Tanrı'ya mutlaka dönmelidir.

V. De neiging van de mens om te zondigen

Het Nieuwe Testament leert ons dat de natuur van Adam op elk individueel mens is overgegaan (Romeinen 5:12). We worden allemaal geboren met de neiging tot zondigen. Deze natuur voegt zich vaak naar de aansporing van de machten van het kwaad om zonde te begaan (deze machten zijn satan en zijn engelen). Zo laat de mens zich hiertoe verleiden en begaat zonde. Een ander gevolg ervan is dat de mensen ermee doorgaan zich te verzetten tegen GOD en Zijn heilige geboden. Sommige mensen denken dat er in ons geen neiging tot zondigen bestaat wanneer we geboren worden. Maar de manier waarop de wereld om ons heen leeft spreekt dat tegen. Overall kunnen we de neiging zien tot haat, wellust, ruzie, onenigheid en oorlog. Het is zoals een onderwijzer ooit opmerkte: "Op school besteedde ik mijn tijd aan het onderwijzen van wat goed is aan de kinderen. Maar het slechte hoefde ik hun nooit te leren, want elk kind gedraagt zich uit zichzelf al slecht". Al voordat zij tot de leeftijd des onderscheids komen bestaat er in kinderen, van jongs af aan, al de neiging tot slecht gedrag en zonde, hoewel GOD kinderen hier niet voor verantwoordelijk stelt. Het verbazingwekkende nieuws van het Evangelie is dat GOD de mens niet laat zitten in een toestand waarin er met Hem geen contact is. Door de dood en opstanding van Jezus Christus maakte GOD het mogelijk voor degene die het wil om zich met Hem te verzoenen en weer een relatie met hem te hebben.

VI. De toekomst van de mens

Zoals we hierboven zagen, vertellen het Oude en Nieuwe Testament over de oorsprong van de mens, hoe hij door GOD werd geschapen en hoe hij door zijn beschamende opstand tegen GOD van Hem afdwaalde. Bovendien lezen we dat op een dag elke man en elke vrouw voor de troon van GOD zal staan die hen zal oordelen. Rijk of arm, beroemd of onbekend, de dood is het einde waar niemand aan kan ontkomen. Het Nieuwe Testament zegt duidelijk dat de mens eenmaal zal sterven, waarna het oordeel komt (Hebreeen 9:27). GOD schiep de mens en heeft Zijn wil aan hem bekend gemaakt. GOD zal de mens verantwoordelijk stellen voor wat hij in zijn leven heeft gedaan. Dit leven is een voorbereiding op het toekomstige leven. De mens sterft niet zoals de dieren, maar zijn geest moet zeker terugkeren tot GOD, zijn Schepper en Rechter.

Bu dersi anlayabilmek için Tevrat'tan Yaratılış kısmının 3. bölümünü okumak gerekir.

I. Günah nedir?

Günah nedir, hangi sebepten meydana gelmiştir, ondan kurtulmanın çareleri nelerdir? Bunlar İncil'in üzerinde dikkatle durulmuş konularıdır ve bunların anlamını yeterince kavramamış hiç bir kimse İncil' i dikkatle okumuş olduğunu söyleyemez. Umumiyetle dini bir icabın yerine getirilmemesini, birini öldürmeyi, veya zinayı günahtır diye düşünürüz. Fakat İncil Tanrı'nın kusursuzluğundan mahrum kalan her şeyin günah olduğunu ifade ederek mücerret olayları dışında, net ve açık olarak günahı tarif etmiştir. Romalılar 3. bölüm 23. ayette "Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı" ibaresini okuyoruz. Tanrı'nın izzeti O'nun kusursuz mükemmelliği demektir. Günah işte bu hedefe ulaşamamaktır. **Her insan doğuştan bu günahla suçludur.** İncil'in hiç bir yerinde büyük günah, küçük günah, hata diye bir ayırma yapılmıyor. Hatta, İsa düşüncede günah işlemeyi eylemde günah işlemekte aynı saymıştır. İsa "Ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur" demektedir (Matta 5:28).

İncil'de günah şu şekilde tasvir ediliyor:

- Yasaya karşı gelmek; Tanrı'nın verdiği Kutsal Yasa'ya tecavüz (Romalılar 5:13-14, 1. Yuhanna 3:4).
- Tanrı'ya karşı isyan veya kanunsuzluk (Mezmun 51:4).
- Ahlaksızlık (Matta 5:28).

Om deze les te kunnen begrijpen is het nodig eerst Genesis 3 (in het Oude Testament) te lezen.

I. Wat is zonde?

Wat is zonde, waardoor is het ontstaan, hoe kunnen we ervan verlost worden? Dat zijn onderwerpen waaraan het Nieuwe Testament veel aandacht besteedt, en iemand die de betekenis hiervan niet voldoende begrepen heeft kan niet zeggen dat Hij het Nieuwe Testament aandachtig heeft gelezen. In het algemeen denken we dat zonde het overtreden van een godsdienstige wet is, of het doden van iemand of overspel. Maar het Nieuwe Testament stelt dat alles zonde is wat zonder de volmaaktheid van GOD is, niet alleen daden en concrete gebeurtenissen. In Romeinen 3:23 lezen we het volgende: "Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid van GOD". De heerlijkheid van GOD is hetzelfde als Zijn zondeloze volmaaktheid. Zonde betekent dat we dit doel niet kunnen bereiken. Ieder mens is vanaf de geboorte schuldig aan deze zonde. Nergens in het Nieuwe Testament wordt er onderscheid gemaakt tussen grote zonden, kleine zonden en fouten. De Here Jezus Christus beschouwde het zondigen in gedachten zelfs als gelijk aan het zondigen in daden. Hij zei: "Een ieder die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd" (Matthéüs 5:28).

De Bijbel beschrijft de zonde als volgt:

- a) Tegen de geboden van GOD ingaan, de wet die Hij heeft gegeven overtreden (Romeinen 5:13 en 14, 1 Johannes 3:4).
- b) Opstand tegen GOD of wetteloos gedrag (Psalm 51:6).
- c) Zedeloosheid (Matthéüs 5:28).

II. Günahın aslı

İlk günah cennette işlendi. Lusifer (yani "parlak yıldız") adlı bir melek kendisini Tanrı seviyesine yükseltmek istedi (Yeşaya 14:12-14). Bu derece anlamsız bir gurura kapılmakla günah işlendiğinden ötürü cennetten kovuldu. Lusifer o zamandan beri "İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran eski yılan" (Vahiy 12:9) oldu.

Günahın yeryüzündeki ilk örneği ise bu dersten önce okuduğunuz Yaratılış 3. bölümünde anlatılıyor. Dünyanın bu ilk günahı Tanrı'nın yeryüzünde yaptığı Adem isimli bahçede vukubuldu. Adem ile Havva'yı yarattıktan sonra Tanrı onları bu güzel bahçeye koymuştu. İyilik ve kötülük bilme ağacının meyvasından başka bahçedeki bütün ağaçların meyvasını yemek için kendilerine müsaade etti. Şeytan "iyiyi kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız" sözleriyle Adem ve Havva'yı kandırdı. Onlar ise Tanrı'ya karşı itaatsizlik edip yasaklanan meyveyi yediler. Böylece günahkâr oldular.

III. Günahın neticeleri

- 1) İnsanlığın anası ve babası günah işler işlemez çıplaklarının farkına vardılar. Bundan önce Tanrı ile yakın ilgileri olduğu halde artık Tanrı'dan gizlenmeye çalıştılar (Yaratılış 3:10). Günah her zaman insanı Tanrı'dan ayırıyor (Yeşaya 59:1-2).
- 2) Günahın cezası manevi ölümdür. Günah işlediği an Adem ruhani bakımdan ölü oldu. Bu demektir ki Tanrı'dan ayrılıp Tanrı'nın huzurundan kovuldu. Ölümsüzlük yeteneğini de kaybederek vücudu fiziksel bakımdan ölecek duruma geldi. Her ne kadar o anda ölmediyse de artık vücudu ölüme mahkumdu.
- 3) Adem'in günahkâr tabiatı bütün insanlığa geçti. 3. derste bunun insanın günlük yaşantısının bir vakası olduğunu gördük. Çocuklara kötülüğü öğretmeye lüzum yoktur. (O temayül zaten onlarda vardır). Günahkâr ana babalardan doğan her çocuk doğuştan günahkârdır. Adem'in büyük oğlu katildi. Her insan günahkâr olarak doğduğu için ruhani bakımdan ölüdür ve fiziki bakımdan bir gün ölmeye mahkûmdur. Bununla ilgili olarak dikkatle Romalılar 5. bölüm 12.den 18. ayete kadar okuyunuz.)

II. De oorsprong van de zonde

De eerste zonde werd in het paradijs begaan. Lucifer (=blinkende ster), één van de engelen, wilde zichzelf tot het niveau van GOD verheffen (Jesaja 14:12-14). Omdat hij zich tot zo'n daad van trots liet verleiden en daardoor zonde beging werd hij uit het paradijs verdreven. Sinds die tijd is Lucifer "de grote draak die genaamd wordt duivel en de satan, de oude slang die de gehele wereld verleidt" (Openbaring 12:9).

Het eerste voorbeeld van zonde op aarde wordt echter verteld in Genesis 3, het bijbelgedeelte dat u voor dit hoofdstuk hebt gelezen. Deze eerste zonde vond plaats in de Hof van Eden, een tuin die GOD op de aarde had gemaakt. Nadat GOD Adam en Eva had geschapen had Hij hen in deze mooie tuin geplaatst. Hij gaf hun toestemming om te eten van de vruchten van alle bomen in de tuin, behalve van de boom van de kennis van goed en kwaad. Satan zette Adam en Eva op het verkeerde spoor door te zeggen dat ze zouden zijn als GOD die goed en kwaad kent. Zij werden ongehoorzaam aan GOD en aten de verboden vrucht. Zo werden zij zondig.

III. De gevolgen van de zonde

- 1) Zodra de vader en moeder der mensheid zonde hadden bedreven werden zij zich bewust van hun naaktheid. Hoewel ze tevoren in nauwe relatie tot GOD hadden geleefd, trachtten ze zich tenslotte voor Hem te verbergen (Genesis 3:10). De zonde scheidt de mens steeds van GOD (Jesaja 59:1 en 2).
- 2) De straf op de zonde is de geestelijke dood. Op het moment dat hij zonde beging stierf Adam in geestelijke zin. Dat betekent dat hij van GOD afweek, en uit Zijn nabijheid werd verdreven. Hij verloor Zijn onsterfelijkheid en Zijn lichaam werd sterfelijk. Hoewel hij niet op dat moment stierf werd Zijn lichaam veroordeeld tot de dood.
- 3) De zondige natuur van Adam is op het hele menselijke geslacht overgegaan. In les 3 zagen we dat dit een deel is geworden van het dagelijks leven van de mens. Het is niet nodig om kinderen het slechte te onderwijzen ... Die neiging hebben zij immers toch al. Elk kind dat uit een zondige vader en moeder wordt geboren is vanaf de geboorte zelf ook zondig. De oudste zoon van Adam was een moordenaar. Omdat elk mens zondig wordt geboren is hij in geestelijk opzicht dood en ertoe veroordeeld op een dag ook een

4. İnsanın günahı Tanrı'nın lanetini canlı ve cansız bütün varlıklar üzerine getirdi. Örneğin dikenler, depremler ve tayfunlar bunu ispatlamaktadır. Bunun diğer bazı sonuçlardan Yaratılış 3. bölüm 14-19 ayetlerde bahsedilmektedir. Cezaevleri, hastaneler, ve cenaze mütaahidleri aramızda olduğu müddetçe günahın mevcudiyetinin ispatına ihtiyaç kalmaz. Gözyaşları, hastalıklar, dertler, sancı ve ölüm günahın bazı neticeleridir.

IV. Günahın cezası

Romalılar 6. bölüm 23. ayette "Çünkü günahın ücretinin ölüm" olduğunu okuyoruz. Tanrı günah işleyen herkesi ölüme mahkûm etti. Günah işleyen mutlaka ölecektir. Daha yukarıda bu ölümün hem ruhani hem de fiziki ölümü içine aldığını gördük. Bu ceza mutlaka çekilmelidir. Tanrı günahı muhakkak cezalandıracaktır. Memleketin kanunlarına göre kanunsuzlukları için insanlara gereken cezayı vermeyen hakimleri hakir görüyoruz. Tamamen adil olan Tanrı Kendi kanununa aykırı harekette bulunan kişiyi nasıl cezalandırmaz? Kendi kutsal tabiatına karşı olan isyan davranışına nasıl bilmezlikten gelebilir?

Böylece Tevrat (Eski Antlaşma) ve İncil (Yeni Antlaşma) evrenin Tanrı'nın yarattığı gibi kalmadığını bize göstermektedir. Bilhassa insanın tabiatı sapık ve eğri olmuştur. İnsan bulunması gereken halde değildir. İyi eylemler yerine, düşünerek kötü eylemler de bulunmakla günah suçunu tekrarlıyor. Herkes Tanrı'nın dostluğu dışında doğmuştur.

Böylece her insan ruhani bakımdan ölüdür ve fiziki ölüme karşı karşıyadır. Günah için hal çaresi bulmazsa her insan ebedi ölümle de ölecektir. Bu demektir ki ebediyen Tanrı'nın huzuruna girmesi yasaklanacaktır. Ateş gölünde günahları için sonsuzluğa kadar ceza çekecektir. Vahiy 20. bölümün 14. ayetinde bahsedilen ikinci ölüm budur. Günahlar iyi işlere kolayca fırçalanıp silinecek bir toza benzemez. Bütün vücuda yayılan ve ölüm saçan bir kanser gibidir.

lichamelijke dood te sterven. (Lees in dit verband aandachtig Romeinen 5:12-18).

- 4) De zonde van de mens bracht de vloek van GOD over alle levende en niet-levende wezens. Bijvoorbeeld dorens, aardbevingen en typhoons bewijzen dat. Genesis 3:14-19 noemt nog enkele andere gevolgen hiervan. Gevangenis, ziekenhuizen en begrafenisondernemers zijn allen voldoende grond om aan te nemen dat de zonde onder ons is. Tranen, ziekten, problemen, pijn en dood zijn enkele consequenties van de zonde.

IV. De straf op de zonde

In Romeinen 6:23 lezen we het volgende: "Want het loon dat de zonde geeft is de dood". GOD heeft iedereen die zondigt tot de dood veroordeeld. Degene die zondigt zal zeker sterven. We zagen hiervoor al dat dit zowel geestelijke als lichamelijke dood omvat. Deze straf moet ondergaan worden. GOD zal de zonde zeker bestraffen.

We beschouwen rechters die, zoals het volgens de wetten zou behoren, mensen niet de straf geven die ze voor hun wetteloosheid verdienen, als onrechtvaardig en beledigend. Hoe zou GOD, die volkomen rechtvaardig is, het kunnen nalaten om iemand te straffen die tegen Zijn wet ingaat? Hoe zou Hij kunnen doen alsof Hij opstandig gedrag tegen Zijn heilige natuur niet opmerkt?

Zo laten het Oude en Nieuwe Testament ons zien dat het heeal niet gebleven is zoals GOD het had geschapen. Vooral de natuur van de mens is verdorven en verdraaid geworden. De mens is niet zoals hij zou moeten zijn. In plaats van goede daden te doen zondigt hij steeds weer door willens en wetens het slechte te doen. Iedereen is geboren buiten de vriendschap met GOD.

Zo is elk mens geestelijk dood en moet de lichamelijke dood onder ogen zien. Als hij geen oplossing voor de zonde vindt zal elk mens de eeuwige dood sterven. Dat betekent dat het hem verboden zal zijn om ooit nog in de nabijheid van GOD te komen. Hij zal voor eeuwig gestraft worden voor zijn zonden in de poel van vuur. Dat zegt Openbaring 20:14.

Zonden lijken totaal niet op stof dat wordt afgeveegd en worden niet zomaar met goede daden weggepoetst. Ze zijn als kanker die zich door het gehele lichaam verspreidt en overal de dood uitzaait.

V. Günah bir takım dini şartlar yerine getirmemek midir, yoksa insanın yüreğinde bulunan yanlış bir davranış mıdır?

Ferisiler İsa'nın zamanındaki en dindar insanlardı. Yerine getirmesi gereken binlerce dini şart ve töreleri vardı. Bunlardan biri yemek yemeden çok itinalı bir yıkanma töreniydi. İsa'nın öğrencileri bu törene iştirak etmedikleri için (ama herhalde ellerindeki kiri yıkıyorlardı), Ferisiler tarafından tenkit edildi.

Markos 7. bölüm 1. ayetten 23. ayete kadar İsa'nın öğrencilerini nasıl savunduğunu okuyoruz. İsa, "İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletmez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır" dedi.

"İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır". Böylece İsa, günahın insanın çürük tabiatıyla ilgili olduğunu gösterdi. İnsan Tanrı'nın doğruluk seviyesine göre yaşamıyor. İnsanın dini şartları yerine getirmesi, fakat yüreğinin gururla ve yukarıda zikredilen bütün kötü şeylerle dolu olması gayet kolay ve mümkündür.

VI. Günahın çaresi

İncil, kendisine karşı isyan ettikleri halde, Tanrı'nın insanları çok sevdiğini söylemektedir. İnsanlar günahları için elem çekmesin diye Tanrı bir çözüm yolu hazırlamıştır. İnsanlar için kurtuluş getirmek üzere Tanrı İsa Mesih'i dünyaya gönderdi. İsa bakire Meryem'den dünyaya geldi. Böylece Adem'in günah tabiatından belirtmektedir. Davut ve Nuh peygamberler bile günah işlediler.

Çarmıha gerildiği zaman bütün insanların günahlarının cezasını çekti. Tanrı'nın kutsal kanunu yerine getirdi. İsa sonsuz Varlık olduğu için bizim yerimize sonsuz bir şekilde elem çekti.

V. Betekent zonde dat ... een aantal godsdienstige regels niet nageleefd worden of is het een verkeerde houding in het hart van de mens?

De Farizeeërs waren de meest godsdienstige mensen in de tijd van de Here Jezus Christus. Ze hadden duizenden godsdienstige regels en gebruiken die nageleefd moesten worden. Eén ervan was het zeer omzichtige en nauwkeurige reinigingsritueel dat voor het eten diende te worden uitgevoerd. Omdat Zijn discipelen hier niet aan deelnamen - maar waarschijnlijk wisten ze wel gewoon het vuil van hun handen - werden ze door de Farizeeërs berispt. In Marcus 7:1-23 lezen we hoe de Here Jezus Christus Zijn discipelen verdedigde. Hij zei: "Niets dat van buiten de mens in hem komt kan hem onrein maken, maar hetgeen uit de mens naar buiten komt, dat is het wat hem onrein maakt. Want van binnen uit, uit het hart der mensen, komen de kwade overleggingen, hoererij, diefstal, moord, echtbreuk, hebzucht, boosheid, list, onmatigheid, een boos oog, godslastering, overmoed, onverstand". Zo liet Hij zien dat de zonde in verband staat met de verdorven natuur van de mens. De mens kan niet leven op het niveau van de rechtvaardigheid van GOD. Het is heel gemakkelijk en heel goed mogelijk dat een mens alle godsdienstige wetten naleeft, maar dat zijn hart toch vol is van trots en van alle slechte dingen die hierboven zijn genoemd.

VI. De oplossing voor de zonde

Het Nieuwe Testament zegt dat GOD de mensen zeer liefheeft, hoewel ze tegen Hem in opstand zijn gekomen. Om de mensen niet te doen lijden voor hun zonden heeft GOD een uitweg bereid. Om aan de mensen verlossing te brengen zond GOD Jezus Christus naar de wereld. Hij werd uit de maagd Maria geboren. Zo onderscheidt Hij zich van de zondige natuur van Adam. Zelfs de profeten David en Noach zondigden.

Toen Hij werd gekruisigd droeg Hij de straf voor de zonden van alle mensen. Hij volbracht de heilige wet van GOD. Omdat de Here Jezus Christus een onbeperkt wezen is droeg Hij in onze plaats op onbeperkte wijze de straf.

VII. Bu demek midir ki herkes otomatik bir şekilde kurtuluyor?

Hayır. Örneğin: zengin bir kimse olsam ve size yeni bir elbise satın almak istesem mağazaya girip elbiseyi paket yaptırır, parasını veririm. Elbise orada ve parası ödenmiştir, fakat sizin malınız olabilmesi için mağazaya gitmeniz benim adımla vererek onu teslim almanız gerekir. Böylelikle İsa herkesin günahlarının karşılığını verdiği halde bu affı Ondan istemek lazımdır. Günahın karşılığı verildiğinden günahkar olduğunuzu itiraf eden ve hayatına Kurtarıcı olarak İsa Mesih'i kabul eden her insanı Tanrı affederek ona ebedi hayat verecek. 7., 8. ve 9. derslerde bu husus daha etraflı olarak açıklanacaktır.

VIII. Bir kimse günah hayatından nasıl kurtulur?

Bir insan kendisini kurtarmak üzere İsa'ya iman ettiğinde hem günahın cezasından hem de onun esirliğinden kurtuluyor. Bu demek değildir ki hemen kusursuz hayat yaşamaya başlıyor. Fakat onun geçmişteki, şimdiki ve gelecek zamandaki bütün günahlarının bağışlandığı anlaşılır. Günahları için hiç hükmedilmeyecektir. Düşünce ve eylemde günah işlemek için hayatına yeni bir kuvvetin girdiğini de görecektir. İşte bundan dolayı "İncil" kelimesi "iyi haber" demektir.

VII. Betekent dit dat iedereen automatisch gered wordt?

Neen. Bijvoorbeeld: stel dat ik een heel rijk iemand ben en nieuwe kleren voor u wil kopen. Ik ga naar een winkel, koop de kleren en laat ze inpakken. De kleren liggen daar en het geld is betaald, maar om die kleren in uw bezit te krijgen moet u zelf naar die winkel gaan, mijn naam zeggen en ze in ontvangst nemen. Zo heeft de Here Jezus Christus ook betaald voor de zonden van iedereen, maar het is nodig om Hem om die vergeving te vragen. Omdat de prijs voor de zonde is betaald zal GOD ieder mens die belijdt dat hij zondig is, en Jezus Christus als Verlosser in Zijn leven aanneemt, vergeven en hem eeuwig leven geven. Dit zal in les 7, 8 en 9 uitgebreider aan de orde komen.

VIII. Hoe wordt iemand van zijn zondige leven verlost?

Als iemand in de Here Jezus Christus gelooft om zo verlossing te verkrijgen, dan wordt hij zowel van de straf op de zonde gered, als ook van de greep die de zonde op hem heeft. Dit betekent niet dat hij meteen op een volmaakte manier gaat leven. Maar het wordt duidelijk dat al zijn zonden, van verleden, heden en toekomst, vergeven zijn. Hij zal nooit om zijn zonden veroordeeld worden. Hij zal ook zien dat er nieuwe kracht in zijn leven komt om niet te zondigen in gedachten of daden. Het woord evangelie" betekent dan ook "blijde boodschap".

İSA'NIN HAYATI VE ÖLÜMÜ

İsa, İncil'in esas konusudur. Bu yüzden iki ders halinde onun doğumunu, hayatını, yaptığı işlerini, ölümünü ve dirilişini inceleyeceğiz.

I. Doğumu

- a) Tevrat'ın, 700 yıl önce yazılan bir bölümünde yalnızca İsa'nın doğumunun ne şekilde (Yeşaya 7:14) olacağı değil, fakat İsrail'in hangi şehrinde (Mika 5:2) doğacağı bile kaydedilmiştir.
- b) İsa'nın doğumu diğer bütün doğumlardan farklıdır:
 - (1) Tanrı'nın Kutsal Ruhunun etkisi ile mucizevi bir şekilde annesi hamile kaldı (Luka 1 :35).
 - (2) Meryem adlı bir bakireden dünyaya geldi (Matta 1 :23).
 - (3) Bebeğin Tevrat'ta vaad edilen Mesih veya "meshedilmiş olan" olduğunu söyleyen melekler yeryüzüne indi (Luka 2:11). O, halkını günahlarından kurtaracaktı (Matta 1:21).
 - (4) İsa, Adem'den geçen günah tabiatını annesinden almadı.

II. Hayatı

Otuz yaşına kadar İsa Yusuf'un marangoz atölyesinde çalıştı. Yusuf, İsa doğduktan sonra annesi Meryem'le evlenmişti. Otuz yaşına gelince şifa verme ve vaazetme işine başladı. İsa kasabadan kasabaya seyahat ettiği zamanlar kendisiyle beraber olsun diye "elçi" denilen oniki adam seçti. İncil'in Matta, Markos, Luka ve Yuhanna kısımları bu seyahatları ayrıntılı olarak tasvir etmektedir.

O zamanki din büyükleri İsa'nın halk tarafından tutulmasını kışkırdılar. İsa, onların yüreklerinin kötülükle dolu olduğunu, sadece dini şartları yerine getirmekle meşgul olduklarını ortaya çıkardığı için bu din ulularının nefretiyle karşılandı.

LEVEN EN DOOD VAN DE HERE JEZUS CHRISTUS

De Here Jezus Christus vormt het hoofdthema van het Nieuwe Testament. Daarom zullen we in twee lessen Zijn geboorte, Zijn leven, Zijn werken, Zijn dood en Zijn opstanding bestuderen.

I. Zijn geboorte

- a) In een gedeelte van het Oude Testament, dat al 700 jaar tevoren was geschreven, is niet alleen al uiteengezet op welke wijze Hij geboren zou worden (Jesaja 7:14), maar zelfs ook in welke stad in het land Israël Hij geboren zou worden (Micha 5:2).
- b) Zijn geboorte is totaal verschillend van alle andere geboorten.
 - (1) Door de invloed van de Heilige Geest van GOD raakte Zijn moeder op wonderbaarlijke manier zwanger (Lucas 1:35).
 - (2) Hij werd geboren uit een maagd die Maria heette (Matthéüs 1:23).
 - (3) Engelen daalden neer op aarde en vertelden dat deze baby de in het Oude Testament beloofde Messias of "gezalfde" was (Lucas 2:11). Hij zou het volk van hun zonden redden (Matthéüs 1:21).
 - (4) Hij erfde niet de zondige natuur, die van Adam op alle mensen was overgegaan.

II. Zijn leven

Tot Zijn dertigste jaar werkte Christus in de timmermans-werkplaats van Jozef. Jozef was na de geboorte van het kind Jezus met diens moeder Maria getrouwd. Toen Hij ongeveer dertig jaar was begon Hij met genezen en onderwijzen. Toen Hij van dorp tot dorp rondtrok koos Hij twaalf mannen uit om steeds bij Hem te zijn; ze werden "discipelen" genoemd. In de boeken van Matthéüs, Marcus, Lucas en Johannes, die in het Nieuw Testament staan, worden deze reizen van Hem gedetailleerd beschreven.

De godsdienstige leiders van die tijd waren jaloers omdat de Here Jezus Christus door het volk op handen werd gedragen. Hij wekte de haat van de grote godsdienstige leiders op, omdat Hij openlijk zei dat hun harten vol boosheid waren en dat ze zich slechts inspanden om alle religieuze plichten na te leven.

Başkalarına yardım etmek amacıyla yaptığı mucizelerle evrensel hakimiyetini gösterdi. Hiç bir zaman insanların önünde gösteriş yapmak için hareket etmedi.

Kusursuz, mükemmel bir hayat yaşadı. Düşmanları bile onda günah veya hata bulamadı. Ölümünden bu yana hep aynı durum...İsa'ya iman etmeyen şahıslar da O'nun yaşadığı hayatın insanın görebileceği en yüce ve en mükemmel bir hayat olduğunu itiraf etmek zorunda kaldılar.

III. Öğretişi

İsa'nın öğretisi dünyanın gördüğü en devrimci öğretidir. İsa düşmanlarını sevmelerini ve kötülüğü iyilikle karşılamalarını insanlara öğretti. Diğer insanları tenkit etmenin kötü olduğunu öğretti. İnsanların önünde saygılarını kazanmak için kendini dindar tanıtmanın ikiyüzlülük olduğunu gösterdi. Zekat, dua ve oruç gizli olarak yapılmalı. İsa, insanın mal ve mülkü sevmesine karşı çıktı. İnsanın ilk gayesi Tanrı'yı sevmek ve izzetlendirmek idi.

İsa'nın öğretisinin en önemli konularından biri Tanrı'nın özel bir şekilde Kendi Babası olmasıdır. Tanrı'yla kendine mahsus bir ilişkide bulunduğunu iddia etti. Hatta Kendisinden başka hiç kimsenin Baba'yı tanımadığını söyledi (Matta 11:27).

İsa ayrıca öğrencilerine Tanrı'ya her zaman iman edenin Babası olarak inanmalarını öğretti. Tanrı ile iman edenlerin arasındaki ilişki kutsal ve sevgili Baba ile kendi çocukları arasında ilişkidir. Bu öğretiler din kavramını büsbütün değiştirdi. Tanrı merhametli ve sevgili bir Baba olduğundan en kötü günahkar için bile ümit vardır (Luka 5:1-32; ayet 7 şöyle demektedir: "Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkar için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır"). Baba olarak, çocuklarının gerçek ihtiyaçlarını bildiği için, imanlıların endişeye ve korkuya düşmemeleri gerektir (Luka 12:22-34).

Hij toonde Zijn universele soevereiniteit door de wonderen die Hij deed om anderen te helpen. Hij deed nooit iets met het doel om bij de mensen op te vallen en groot te zijn in hun ogen.

Hij leidde een onberispelijk en volmaakt leven. Zelfs Zijn vijanden konden geen zonde of fout in Hem vinden. En zo is dat ook nu nog: zelfs mensen die niet in Hem geloofden moesten wel toegeven dat het leven dat Hij leidde het hoogste en meest volmaakte leven was dat een mens ooit kan zien.

III. Zijn leer

De leer van de Here Jezus Christus was de meest revolutionaire leer die de wereld ooit gekend heeft. Hij leerde de mensen dat ze hun vijanden moesten liefhebben en het kwade met het goede moesten vergelden. Hij leerde dat het slecht was om andere mensen te veroordelen. Hij liet zien dat het huichelachtig is om jezelf heel vroom voor te doen en zo bij de mensen in een goed blaadje te willen komen. Aalmoezen geven, bidden en vasten behoren in het verborgene gedaan te worden.

De Here Jezus Christus was er tegen dat men geld en goed liefheeft, want het allereerste doel van de mens is GOD lief te hebben en te verheerlijken. Eén van de belangrijke punten uit Zijn leer is dat GOD op een heel bijzondere manier Zijn eigen Vader is. Hij maakte er aanspraak op dat Hij in een unieke relatie tot GOD stond. Hij zei zelfs dat niemand de Vader kent dan de Zoon (Matthéüs 11:27).

Bovendien leerde Hij aan Zijn discipelen dat GOD altijd de Vader is van degenen die in Hem geloven. De relatie tussen GOD en de gelovigen is de relatie van een heilige en liefdevolle Vader met Zijn eigen kinderen. Deze leer zette het godsdienstige begrip volkomen op zijn kop. Omdat GOD een barmhartige en liefdevolle Vader is, is er zelfs hoop voor de slechtste zondaar (Lucas 15:1-32; vers 7 zegt het volgende: "Er zal blijdschap zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert, meer dan over negen-en-negentig rechtvaardigen die geen bekering nodig hebben".) Omdat Hij als Vader weet wat Zijn kinderen werkelijk nodig hebben, hoeven de gelovigen niet bezorgd en angstig te zijn (Lucas 12: 22-34).

IV. İsa gerçekten öldü mü?

Üç sene süre ile çalıştıktan sonra, İsa'nın düşmanları, onu idam ettirmeyi tasarladılar. İsa ise, dünyaya gelişinin başlıca gayesi ölmek olduğu için, kaçma teşebbüsünde bulunmadı. İncil İsa Mesih'in ölüm olayı üzerinde önemle durmaktadır. İsa'nın haça gerilmesi, O'nun hayatı ile ilgili olan dört kısımda (Matta, Markos, Luka ve Yuhanna bölümlerinde) ayrıntılı olarak tasvir edilmektedir. Bu sebeplerden dolayı bazı kimselerin İsa'nın gerçekte ölmeyip, Tanrı'nın başka bir kimseyi O'nun yerine koyduğuna inanmaları tuhaftır.

Bu konu üzerinde durulması gereken bazı noktalar vardır.

- a) Tasitus gibi o çağın Hıristiyan olmayan tarihçileri İsa'nın ölmesinden tarihsel bir gerçek olarak bahsetmektedirler.
- b) Kutsal ve dürüst olan Tanrı'nın insanları yıllardan beri aldattığını söylemek küfür olur.
- c) Elçilerin çoğu İsa'nın ölüp tekrar dirildiğini inkâr etmeyi reddettileri için öldürülmüşlerdir. Bir yalan uğruna ölmeye razı olurlar mıydı?
- d) Haça çivilen kimsenin İsa'nın kendisi olmadığına inanmak imkansızdır. Haça gerilme o kadar ıstıraplı ve uzun süren bir ölme şekli olduğu için haça gerilenler genellikle bağırıp küfrederekler. Fakat İsa'nın haç üzerinde söylediği sözler hayatının diğer kısmında görülen aynı hilesizlik, sevgi ve şefkatle doluydu. "Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler. İsa, 'Baba, onları bağışla' dedi. Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.' " (İncil'den Luka 23:33-34).

IV. Is de Here Jezus Christus werkelijk gestorven?

Nadat de Here Jezus Christus een periode van drie jaar had gewerkt, beraamden Zijn tegenstanders een complot om Hem ter dood te brengen. Hij probeerde hier echter niet aan te ontsnappen, omdat het belang-rijkste doel van Zijn komst naar de aarde was om te sterven. Het Nieuwe Testament besteedt veel aandacht aan de dood van Jezus Christus. Zijn kruisiging wordt in de vier boeken die Zijn leven beschrijven (Matthéüs, Marcus, Lucas en Johannes) gedetailleerd weergegeven. Daarom is het vreemd dat sommige mensen geloven dat Hij niet echt is gestorven, maar dat GOD iemand anders in Zijn plaats heeft gesteld.

Er zijn een aantal punten waarbij we in dit verband moeten stilstaan:

- a) Niet-christelijke geschiedschrijvers van die tijd, zoals bijvoorbeeld Tacitus, spreken over de dood van de Here Jezus Christus als een historische waarheid, een historisch feit.
- b) Het zou godsiasterlijk zijn om te zeggen dat een heilige en oprechte GOD de mensen jarenlang heeft misleid.
- c) De meeste discipelen zijn vermoord omdat ze weigerden te ontkennen dat Hij was gestorven en opgestaan. Zouden ze bereid zijn geweest om voor een leugen te sterven?
- d) Het is onmogelijk te geloven dat er iemand anders dan Hij aan het kruis is gespijkerd. Omdat kruisiging zo'n pijnlijke en langzame dood met zich meebrengt, schreeuwen en vloeken de gekruisigden meestal erg. Maar de woorden die Hij aan het kruis sprak waren vol van dezelfde eerlijkheid, liefde en barmhartigheid die ook in het overige van Zijn leven zichtbaar waren geworden. "En toen zij aan de plaats gekomen waren, die Schedel genoemd wordt, kruisigden zij Hem daar, en ook de misdadigers, de ene aan Zijn rechterzijde en de andere aan Zijn linkerzijde.. En Hij zeide: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat ze doen" (Lucas 23:33-34).

V. Tanrı niçin İsa'nın öldürülmesine izin verdi?

Garip görünse bile dünyaya gelişinde İsa'nın başlıca gayesi ölmektir. Tanrı'nın kanunu gereğince günah mutlaka ölümle cezalandırılmalı. Fakat Tanrı günahkâr insanları daha sevdi. Onlardan hiç birinin mahvolmasını istemedi. Bu sebepten Tanrı, bütün insanların günahlarının cezasını çeksün diye İsa'yı dünyaya gönderdi.

Böylece şunları söyleyebiliriz:

- a) İsa'nın ölümü gerekliydi (Luka 9:22 ye bakınız. İsa kendi hakkında aynı şeyi söylüyor). Tanrı'nın ezeli maksadının bir unsuru idi (1 Petrus 1: 19-20). Tevrat'ta verilen peygamberlik sözlerini yerine getirmesi için gerekli idi (Yeşaya 53:5). İnsanları Tanrı'ya getirmek için (1 Petrus 3:18) lazımdı.
- b) İsa'nın ölümü başkaları içindi. İnsanların yerine öldü (1 Petrus 2:24).
- c) İsa'nın ölümü yeterli idi (İbraniler 9:24-28). İsa Tanrı'nın günaha karşı olan gazabını çekip tükettiği için ölümü Tanrı'nın her şartını yerine getirdi. İsa Mesih hudutsuz bir zat olduğu için ölümünün değeri de hudutsuzdur.
- d) Günahkâr insanın Tanrı'nın huzuruna tekrar gelebilmesi için tek yol olduğundan Tanrı İsa'nın ölmesine izin verdi (1 Yuhanna 4:9-10). Tanrı bizi sevdi, ve günahlarımıza kefarete olarak Oğlunu gönderdi. Tanrı günahlarımızı görmezlikten gelemez. O'nun kutsallığı günahların cezalandırılmasını gerektirmektedir.

VI. İsa'nın haça gerilmesi

İsa'nın haça gerilmesiyle ilgili olayları İncil'de, Matta'nın 27. bölümü, Markos'un 15. bölümü, Luka'nın 23. bölümü ve Yuhanna'nın 19. bölümünde okuyabilirsiniz. Suçsuz olanın suçlu olanlar için haça gerildiğini okumak okuyucunun düşüncesini üzüntü ile dolduruyor. Fikrini hayretle de dolduruyor... Demek ki Tanrı insanları o kadar sevdi ki İsa'nın ıstırap çekmesine müsaade edecek kadar. Fakat her şeyden önce bu bir zaferdir. Ölmeden İsa muzaffer bir bağıyla "Tamamlandı" diye bağırdı (Yuhanna 19:30). Yeryüzünde işi tamamlandı. Girmek isteyen her insan için cennet kapısını açmıştı...

V. Waarom liet GOD toe dat de Here Jezus Christus werd gedood?

Hoewel het vreemd lijkt, was het zelfs het belangrijkste doel van Zijn komst naar de aarde om te sterven. Overeenkomstig de wet van GOD moet de zonde absoluut met de dood bestraft worden. Maar GOD had de zondige mensen ook lief. Hij wilde niet dat iemand van hen verloren zou gaan. Daarom stuurde GOD Hem naar de wereld, opdat Hij de straf voor de zonden van alle mensen zou dragen.

Zo kunnen we het volgende zeggen:

- a) Zijn dood was nodig (zie Lucas 9:22; de Here Jezus Christus zegt hetzelfde over Zichzelf). Het was een deel van het eeuwige plan van GOD (1 Petrus 1:19-20). Het was nodig om zo de in het Oude Testament gegeven profetieën in vervulling te doen gaan (Jesaja 53:5). Het was nodig om de mensen tot GOD te brengen (1 Petrus 3:18).
- b) Hij stierf voor anderen, in de plaats van mensen (1 Petrus 2:24).
- c) Zijn dood was voldoende (Hebreeën 9:24-28). Omdat Hij de toom van GOD over de zonde op zich nam, was Zijn dood genoeg om aan de eisen van GOD tegemoet te komen. Omdat Hij als persoon onbegrensd was, is ook de waarde van Zijn dood grenzeloos.
- d) Omdat het de enige wijze was waarop de zondige mens weer in de tegenwoordigheid van GOD zou kunnen komen, liet GOD toe dat Hij stierf (1 Johannes 4:9-10). GOD had ons lief en stuurde Zijn Zoon als genoegdoening voor onze zonden. GOD kan niet net doen alsof hij onze zonden niet ziet. Zijn heiligheid eist dat de zonde bestraft wordt.

VI. De kruisiging van de Here Jezus Christus

Over de gebeurtenissen die te maken hebben met de kruisiging van de Here Jezus Christus kunt u lezen in het Nieuwe Testament: Matthéüs 27, Marcus 15, Lucas 23 en Johannes 19. Wie leest hoe een onschuldige voor schuldige mensen werd gekruisigd kan daar bedroefd van worden. Het vervult je met verbazing...

Het betekent dat GOD de mensen zo liefhad dat... Hij toeliet dat de Here Jezus Christus veel pijn moest lijden. Maar vóór alles is dit een overwinning! Voordat Hij stierf slaakte Christus een overwinningsskreet: "Het is volbracht!" (Johannes 19:30). Zijn werk op aarde was volbracht. Hij had de poort van de hemel geopend voor ieder mens die wil binnengaan...

İSA'NIN DİRİLİŞİ

Yuhanna 19:31den 20:31e kadar okuyunuz.

I. İsa'nın gömülmesi

İsa Romalı askerler tarafından haça gerildikten birkaç saat sonra öldü. Haça gerilen kimseler genellikle uzun bir süre sonra öldükleri için (bazen bir hafta kadar) askerler şaşırır. İsa'nın gerçekten öldüğünden emin olabilmeleri için bir hançerle böğrünü deldiler, oradan kan ve su çıktı. İsa'nın öğrencilerinin çoğu bu olayın vukua geldiği yerden kaçmışlardı.

Gizlenmiş olanlardan iki arkadaşı cesedini gömmek için izin aldılar. Bu işi geciktirmemek gerekiyordu. O akşam Yahudilerin kutsal bir bayramı başlayacaktı. Bayramda ölüye dokunmak yasaktı. Acele ederek cesedini büyük miktarda baharat ile beraber keten bezlere sardılar. Yakında bulunan ve onlardan birisine ait bulunan bir kabre koydular. Kabir mağara şeklindeydi. İki adamın ancak kaldırılabildiği kocaman bir taş mağaranın ağzına yuvarladılar. İsa'yı haça gerdiren Yahudiler İsa'nın öğrencilerinin cesedi çalarak İsa'nın ölümden dirildiğini iddia edeceklerinden korktular. Taşa mühür vurup kabrin önüne nöbetçiler koydular.

II. İsa'nın cesedine ne oldu?

Yahudilerin bayramının ertesi günü seher vakti İsa'nın ölüsüne baharat koymak üzere bazı kadınlar kabre gittiler. Taşı yerinden kaldırılmış görünce ve cesedi bulamayınca kadınlar şaşırıldılar. Bir melek İsa'nın ölümden dirildiğini onlara söyledi. İsa'nın diğer öğrencilerini çağırdılar. öğrenciler keten bezleri ve başına sarılan sargıyı hiç bozulmamış olarak gördüler. Fakat ceset kaybolmuş ve havaya uçmuş gibiydi.

DE OPSTANDING VAN DE HERE JEZUS CHRISTUS

Lees eerst Johannes 19:31 - 20:31 door.

I. De begrafenis van de Here Jezus Christus

De Here Jezus Christus stierf enkele uren nadat Hij door Romeinse soldaten aan het kruis was genageld. Omdat mensen die gekruisigd worden in het algemeen pas na lange tijd sterven, soms zelfs pas na een week, waren de soldaten erg verbaasd. Om er zeker van te zijn dat Hij werkelijk was gestorven doorstaken ze Zijn zijde met een speer. Er kwam water en bloed uit.

De meeste van Zijn discipelen waren weggevlucht van de plaats waar dit alles had plaats gevonden. Twee van Zijn verborgen vrienden kregen toestemming om Zijn lichaam te begraven. Hiermee moest niet al te lang gewacht worden, want die avond zou één van de heilige feesten van de Joden beginnen. Het was verboden om tijdens het feest een dode aan te raken. Haastig wikkelden ze het lichaam in linnen doeken, samen met een flinke hoeveelheid specerijen. Ze legden het in een nabijgelegen graf dat aan één van hen toebehoorde. Het graf was in de rotsen uitgehouwen. Ze rolden een enorme steen, die twee mannen nauwelijks konden optillen, voor de ingang van het graf. De Joden die Hem hadden laten kruisigen waren bang dat Zijn discipelen het lichaam zouden stellen en vervolgens zouden beweren dat Hij uit de dood was opgestaan. Ze lieten de steen verzegelen en zetten er twee wachters bij.

II. Wat gebeurde er met het lichaam van de Here Jezus Christus?

Op de dag na het Joodse feest gingen enkele vrouwen vroeg in de morgen naar het graf om Zijn lichaam te zalven met specerijen. Toen ze zagen dat de steen van zijn plaats was weggerold en ze het lichaam niet konden vinden schrokken de vrouwen. Een engel vertelde hun dat Hij uit de dood was opgestaan. Ze riepen de andere discipelen erbij. Deze zagen dat de linnen doeken en de zweetdoek die om Zijn hoofd was gewikkeld, ongeschonden waren. Maar het lichaam was weg en leek in het niets te zijn verdwenen.

Daha sonra İsa öğrencilerine görüldü. O'nu görünce sevinçle coştular. Onlara dirilmiş vücudunu gösterdi. Gerçek bir vücut idi. Onların gözü önünde yemek yedi (Luka 24:41-43e bakınız). Normal insan vücudundan değışikti. İsa bu vücutla kapalı, kilitli kapılardan rahatlıkla geçebiliyordu (Yuhanna 10:19a bakınız). Ondan sonraki bir kaç hafta zarfında İsa beş yüzden fazla, güvenilir tanıklara görüldü (1 Korintliler 15:3-5e bakınız).

III. İsa'nın göğe yükseliş

Dirilişinden kırk gün sonra, İsa öğrencilerini Yerusălim (Kudüs şehri) yakınlarında bir dağa götürdü. Onlara Tanrı'nın Kutsal Ruhunu göndereceğine söz verdi. Kutsal Ruh, yüreklerine girip, pak ve tanrısal bir hayat yaşamaları için, onlara kuvvet verecekti. Ondan sonra İsa onları bıraktı, göğe yükseldi.

Birkaç gün sonra Kutsal Ruh öğrencilere indi (7. derse bakınız). Cesaretle doldular, sokaklara çıkıp İsa'nın ölümden dirildiğini sevinçle ilan ettiler. Daha önce korkmuşlar, bazıları İsa'yı bile tanımadıklarını söylemişlerdi. Halbuki şimdi herkesin önünde İsa'nın insanları günahlarından kurtarabildiğini duyuruyorlardı. Hayatlarında büyük değışiklik olmuştu.

IV. İsa'nın dirilişinin delilleri

Pavlus Elçi bazı Hıristiyanlara "Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın içindesiniz" şeklinde yazdı (1 Korintliler 15:17). İman edenler Hıristiyanlığın temelini, İsa'nın diriliş olduğunu berrak bir şekilde görmüştür. İsa ölümden dirilmemişse insanın günah sorunu için çözüm yoktur. Şu halde milyonlarca Hıristiyan, İsa'nın dirilişine öylesine sabit bir şekilde neden inanmıştır?

Later verscheen Hij aan Zijn discipelen. Toen ze Hem zagen waren ze vol vreugde. Hij toonde hun Zijn opgestane lichaam. Het was een echt lichaam. Voor hun ogen nam Hij voedsel tot zich (zie Lucas 24:41-43). Het was geen normaal menselijk lichaam: Hij kon met dit lichaam door dichte en vergrendelde deuren heen komen (zie Johannes 10:19). Vervolgens verscheen Hij binnen een periode van enkele weken aan meer dan 500 betrouwbare getuigen (zie 1 Corinthiërs 15:3-5).

III. De hemelvaart van de Here Jezus Christus

Veertig dagen na Zijn opstanding voerde Christus Zijn discipelen mee naar een berg in de buurt van Jeruzalem. Hij beloofde hun dat GOD Zijn Heilige Geest zou sturen. De Heilige Geest zou in hun harten komen, en hun de kracht geven om een rein en godvruchtig leven te leiden. Daarna liet Hij hen achter en steeg op ten hemel.

Enkele dagen later daalde de Heilige Geest neer op de discipelen (zie les 7). Ze werden met moed vervuld en gingen de straten op om met vreugde te getuigen van de opstanding van de Here Jezus Christus uit de dood. Tevoren waren ze juist bang geweest, en sommigen hadden zelfs gezegd dat ze Hem helemaal niet kenden. Maar nu maakten ze aan iedereen bekend dat Hij de mensen van hun zonden kon verlossen. Er had een grote verandering in hun leven plaats gevonden.

IV. Bewijzen voor de opstanding van Christus

De apostel Paulus schreef aan enige christenen: "Indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden" (1 Corinthiërs 15:17). Degenen die geloofden zagen kristalhelder dat Zijn opstanding de basis van het christelijk geloof was. Als Hij niet uit de dood is opgestaan, dan is er ook geen oplossing voor het probleem van de zonde van de mens. Waarom hebben miljoenen christenen dan steeds standvastig in Zijn opstanding geloofd?

Olayları başka bir şekilde açıklamak mümkün değildir. Sözelimi:

- a) İsa'nın düşmanları ölüsünü kaldırmışlar ise öğrenciler ölümünden dirilişini ilan etmeye başlar başlamaz ölüyü ortaya çıkarırlardı.
- b) İsa'nın öğrencileri ölüsünü çalmış saklamışlar ise, şu halde Hıristiyanlık bir yalan üzerine kurulmuş olurdu. Halbuki Hıristiyanlığın en önemli öğretilerinden biri yalan söylemenin kötü olduğudur. Bununla birlikte bu izahat İsa'nın ölümünden sonraki haftalarda öğrencilerinin hayatında meydana gelen hayret verici büyük değişikliği hesaba katmıyor.
- c) İsa'nın zamanında haftanın istirahat günü Cumartesi günü idi. İlk Hıristiyanlar İsa'nın ölümden dirilişini anmak üzere Cumartesi günü yerine Pazar günü tatil yapmaya başladılar. Bütün Avrupa (Türkiye dahil olmak üzere) bu sebepten Cuma veya Cumartesi günü değil, Pazar günü tatil yapıyor.
- d) O zamandan beri gerçek Hıristiyanlar (sözde Hıristiyanlar değil) kendi hayatlarında bu diriliş kuvvetinin yarattığı değişikliği gördüler.

V. İsa kimdir?

İsa'nın öğrencileri tek Tanrı'ya inanarak yetişmişlerdir. Onlarca herhangi bir insanın kendini Tanrı'yla eşit kılması küfürden başka bir şey değildi. Bununla birlikte ağır bunalımlar ve baskılar altında üç yıl İsa'yla kaldıktan sonra O'nun bir insandan daha yüksek olduğuna derece, derece kanaat getirdiler. Onun mucize yapmaktaki tabiat üstü gücünü gördüler. Son olarak ölümden dirilişine şahit oldular. O'nu haça gerildikten sonra hayatta görmeleri onları, kendisinin söylediği gibi, Tanrı'nın Oğlu olduğuna inandırdı. Tamamiyle anlayamadıkları halde, uğrunda ölmeye razı olacak kadar bu kanaatı sıkı bir şekilde muhafaza ettiler.

İncil bu gerçeği şöyle ifade etmektedir: "Söz insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini - Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini - gördük" (Yuhanna 1:14).

Het is onmogelijk de gebeurtenissen op andere manieren te verklaren, want:

- a) Als Zijn vijanden Zijn lichaam hadden weggehaald, dan zouden ze het toch zeker weer tevoorschijn hebben gebracht zodra Zijn discipelen Zijn opstanding uit de dood begonnen te verkondigen...
- b) Als Zijn discipelen Zijn lichaam hadden gestolen en verborgen, dan zou het christelijk geloof op een leugen gebaseerd zijn. Eén van de meest fundamentele leerstellingen van het christelijk geloof is echter juist dat liegen een slechte zaak is. Bovendien houdt deze verklaring geen rekening met het feit dat zich in de weken na Christus' dood in de levens van Zijn discipelen grote en verbazingwekkende veranderingen voordeden.
- c) In de tijd van Christus was zaterdag de rustdag. Om Zijn opstanding te gedenken begonnen de eerste christenen ermee om, in plaats van op zaterdag, op zondag niet te werken. Hierdoor is in geheel Europa (inclusief Turkije) niet vrijdag of zaterdag, maar zondag een vrije dag.
- d) Sinds die tijd hebben echte christenen (niet zij die alleen in naam christen zijn) ook in hun eigen levens de veranderingen gezien, die deze opstandingskracht teweeg brengt.

V. Wie is de Here Jezus Christus?

De discipelen van de Here Jezus Christus waren opgegroeid met het geloof in één GOD. Volgens hen was het niets anders dan godslastering als iemand zichzelf gelijk stelde aan GOD. Toch gingen ze, nadat ze drie jaar lang samen met Hem veel moeilijkheden en verdrukking hadden doorgemaakt, langzaam aan geloven dat Hij meer was dan een gewoon mens. Ze zagen Zijn bovennatuurlijke kracht waarmee Hij wonderen verrichtte en tenslotte waren ze getuige van Zijn opstanding uit de dood. Toen ze Hem na Zijn kruisiging weer in levende lijve zagen deed dit hen geloven dat Hij, zoals Hij ook zelf had gezegd, de Zoon van GOD was. Hoewel ze het niet volledig konden begrijpen, waren ze hiervan zo sterk overtuigd dat ze zelfs bereid waren om er hun leven voor te geven.

Het Nieuwe Testament drukt deze waarheid als volgt uit: "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid" (Johannes 1:14).

Ve "Görünmez Tanrı'nın görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur" (Koloseliler 1:15).

"Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğlu'yla bize seslenmiştir. Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, O'nun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözlerle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu." (İbraniler 1:1-3).

VI. İncil'in İsa hakkındaki öğretisi

- a) İsa'dan söz edilirken Tanrı'nın vasıfları kullanılıyor:
 - İsa, insan vücudunda dünyaya gelmeden önce mevcuttu. Dünyanın kuruluşundan önce dahi O mevcuttu (Yuhanna 17:5e bakınız).
 - İsa yeryüzündeki her bir hizmetçisiyle aynı anda beraberdir (Matta 28:20).
 - Hudutsuz kuvvet sahibidir (Matta 28:18).
 - Hudutsuz bilgi sahibidir (Yuhanna 2:23-25,21:17).
 - O değişmiyor. "İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır" (İbraniler 13:8).
- b) Tanrı'nın işleri İsa tarafından yapılıyor:
 - İsa herşeyi yaratmıştır (Yuhanna 1 :3).
 - O evreni ayakta tutmaktadır (Koloseliler 1: 17).
 - Bütün insanları yargılayacaktır (Matta 25:31-33).
- c) Tanrı'nın unvanları İsa'ya veriliyor:
 - Baba Tanrı Oğula "Tanrı" diye hitap ediyor (İbraniler 1 :8).
 - İnsanlar İsa'ya "Tanrı" diye hitap ettiler. Onların bu hitabını reddetmedi (Yuhanna 20:28).
 - Kötü ruhlar O'nun Tanrı olduğunu bildi (Markos 1 :24).
 - Kendisinin Tanrı olduğunu (Yuhanna 10:30) söyledi ve insanlar Ona iman ettiler (Yuhanna 6:68-69).

VII. Sonuç

Gerçek Hıristiyanların İsa hakkında inançları tarihi vakıalara dayanmaktadır. Büyüklerinin veya din öğretmenlerinin söyledikleri değil, İsa'nın hayret verici hayat ve her şeyden önce, ölümden dirilişi onları ikna etmektedir.

En "Hij (de Zoon zijner liefde) is het beeld van de onzichtbare God..." (Colossenzen 1:15)

"GOD heeft in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft. Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand te hebben gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in den hoge" (Hebreeën 1:1-3).

VI. Wat het Nieuwe Testament over de Here Jezus Christus leert

- a) Wanneer er over de Here Jezus Christus wordt gesproken worden de eigenschappen van GOD gebruikt:
 - Hij bestond al voordat Hij in de gestalte van een mens op aarde kwam. Hij bestond al voor de schepping van de wereld (zie Johannes 17:5).
 - Hij is altijd bij ieder van Zijn dienaren hier op aarde (Matthéüs 28:20).
 - Hij heeft onbegrensde macht (Matthéüs 28:18).
 - Hij heeft onbegrensde kennis (Johannes 2:23-25, 21:17).
 - Hij verandert niet: "Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid" (Hebreeën 13:8).
- b) De werken van GOD worden door de Here Jezus Christus gedaan.
 - Hij heeft alles geschapen (Johannes 1:3).
 - Hij houdt het heelal in stand (Colossenzen 1:17).
 - Hij zal alle mensen oordelen (Matthéüs 25:31-33).
- c) De namen van GOD worden ook aan de Here Jezus Christus gegeven.
 - GOD de Vader spreekt de Zoon aan met "GOD" (Hebreeën 1:8).
 - De mensen spraken Hem ook aan met "GOD" en Hij maakte daar geen bezwaar tegen (Johannes 20:28).
 - Boze geesten wisten dat Hij GOD was (Marcus 1:24).
 - Hij zei zelf dat Hij GOD was en de mensen geloofden in Hem (Johannes 6:68-69).

VII. Tenslotte

Het geloof van echte christenen aangaande de Here Jezus Christus is niet in strijd met de historische feiten. Niet wat belangrijke mensen of godsdienstleraars zeggen, maar allereerst Zijn verbazingwekkende leven en Zijn opstanding uit de dood overtuigen hen.

YEDİNCİ DERS

KUTSAL RUH

("KUTSAL RUH" kelimesi İncil'in eski çevirilerinde geçen "Ruhül kudüs" karşılığında kullanılmıştır)

I. Kutsal Ruh İsa tarafından vaadedilmiştir

Haça gerilmeden bir akşam önce İsa öğrencileriyle yemek yedi. Öleceğini bildiği için onlara çok önemli şeyler öğretti. Kendisi onlardan ayrılacaktı. Fakat "Sizi öksüz bırakmayacağım" dedi. İsa "Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhunu verecek," şeklinde konuştu (Yuhanna 14:15,18).

Böylece gelecek olan...

- Baba Tanrı tarafından gönderilecekti.
- Öğrencilerle daima birlikte olacaktı.
- Bir insan değil, Ruh olacaktı.
- Öğrencilere her şeyi öğretecekti (Yuhanna 14:26).
- İsa'yı izzetlendirecekti (Yuhanna 16: 17).

Dirilişinden sonra göğe çıkmadan önce İsa Kutsal Ruhun yakında geleceğini söyledi: "Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız" (Elçilerin İşleri 1:8).

II. Kutsal Ruh'un gelişi

(Elçilerin İşlerinin 2. bölümünü okuyunuz)

Bir kaç gün sonra, öğrenciler aynı yerde toplanmış bulunuyorlardı: "Kuvvetli bir rüzgar esiyormuş gibi ansızın gökten bir ses geldi ve bu ses oturdukları evin her yanını doldurdu. Ve ateşten yapılmış, alevden diller şeklinde onlara görünüp hepsinin ayrı ayrı üzerlerine kondu. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular, ve başka dillerle konuşmağa başladılar" (Elçilerin İşleri 2:2-4).

LES 7

DE HEILIGE GEEST

I. De Heilige Geest is door de Here Jezus Christus beloofd

Op de avond voor Zijn kruisiging gebruikte Hij met Zijn discipelen de maaltijd. Omdat Hij wist dat Hij zou gaan sterven, leerde Hij hun heel belangrijke dingen. Hij zou zelf bij hen weggaan. Maar "Ik zal jullie niet als wezen achterlaten", zei Hij. De Here Jezus Christus sprak als volgt: "Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn" (Johannes 14:15,18).

Degene die zo zou komen:

- Zou door GOD de Vader worden gezonden.
- Zou voor eeuwig bij de discipelen zijn.
- Zou geen mens, maar een Geest zijn.
- Zou de discipelen alles onderwijzen (Johannes 14:26).
- Zou de Here Jezus Christus verheerlijken (Johannes 16:17).

Alvorens Hij, na Zijn opstanding, ten hemel voer zei Hij dat de Heilige Geest spoedig zou komen: "Gij zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judéa en Samaria en tot het uiterste der aarde" (Handelingen 1:8).

II. De komst van de Heilige Geest

(Lees eerst Handelingen 2).

Een paar dagen later waren de discipelen bijeen op dezelfde plaats: "En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren; en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken" (Handelingen 2:24).

Her öğrenci değişik bir dilde Tanrı'ya hamt etmeye başladı. Büyük bir kalabalık toplanınca öğrencilerden biri olan Petrus İsa'nın onları günahlarından nasıl kurtarabildiğini yüksek sesle anlattı. Üç bin kişi tövbe etti, İsa'nın takipçisi oldu (Elçilerin İşleri 2:41).

Elçilerin İşlerinin bundan sonraki bölümlerinden ilk imanlı topluluğun (Kilisenin) Kutsal Ruh'un kuvvetiyle hayret verici bir hızla nasıl yayıldığını okuyabilirsiniz.

III. Kutsal Ruh'un gelişinin sonuçları

İsa'nın öğrencilerinin hayatlarına giren Kutsal Ruh'un çalışmasını şöyle özetleyebiliriz:

- İsa'nın insanları günahlarından kurtarmak üzere nasıl öldüğünü ve ölümden dirildiğini ilan etmek için cesaretle doldular (Elçilerin İşleri 4:8-13, 4:31).
- Şifa verme mucizelerini yapmak için kuvvetlendirildiler (Elçilerin İşleri 3:1-10 ve 5:12-16).
- Malı mülkü olanlar hepsini satıp muhtaç olanlara verecek kadar birbirlerini sevmeye başladılar. Bütün mallarını aralarında paylaşıyorlardı (Elçilerin İşleri 2:44-45, 5:32-36).

IV. Kutsal Ruh 'un semeresi

"Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur" (Galatyalılar 5:22-23).

V. Kutsal Ruh nedir?

Aradan çok zaman geçmeden öğrenciler üzerlerine inen Kutsal Ruh'un İsa'da bulunan aynı Ruh olduğuna anlamaya başladılar. Böylece Kutsal Ruh'un da Tanrı olduğunu kanaat getirdiler.

Elke discipel begon in een andere taal GOD groot te maken. Toen er een grote menigte te hoop liep vertelde Petrus, één van de discipelen, met luider stem hoe de Here Jezus Christus hen van hun zonden kon verlossen. Drieduizend mensen kwamen tot inkeer en werden volgelingen van Hem (Handelingen 2:41).

In de hierop volgende hoofdstukken van het boek Handelingen kunt u lezen hoe de eerste christelijke gemeente (kerk) zich verbazingwekkend snel uitbreidde door de kracht van de Heilige Geest.

III. De gevolgen van de komst van de Heilige Geest

We zouden de werking van de Heilige Geest die de levens van Zijn discipelen binnenkwam als volgt kunnen samenvatten:

- Ze werden vervuld met vrijmoedigheid om te vertellen hoe Hij was gestorven en opgestaan om de mensen van hun zonden te verlossen (Handelingen 4:8-13, 4:31).
- Ze ontvingen macht om wonderen van genezing te verrichten (Handelingen 3:1-10 en 5:12-16).
- De mensen kregen elkaar zo lief dat de welgestelden al hun bezit verkochten en aan de armen gaven; ze hadden al hun bezittingen gemeenschappelijk (Handelingen 2:44, 45, 5:32-36).

IV. De vrucht van de heilige Geest

"De vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing" (Galaten 5:22-23).

V. Wat is de Heilige Geest?

Binnen niet al te lange tijd begonnen de discipelen te begrijpen dat de Heilige Geest die op hen was uitgestort dezelfde Geest was die ook in de Here Jezus Christus woonde. Zo geloofden ze dat ook de Heilige Geest GOD was.

İncil Kutsal Ruh'u Tanrı olarak şu şekilde göstermektedir:

- "Tanrı" diye çağırılıyor (Elçilerin İşleri 5:3,4).
- Onda Tanrı'nın vasıfları bulunuyor: Hayat (Romalılar 8:2), Hakikat (Yuhanna 16:13), Sevgi (Romalılar 15:30), ve Sonsuzluk (İbraniler 9:14).
- Tanrı'nın işlerine yapıyor: Günah için dünyayı ilzam ediyor (dünyayı ve insanları günahkâr olduğuna ikna ediyor; Yuhanna 16:8). Diriltiyor (Romalılar 8: 11) ve kötü ruhları çıkarıyor (Matta 12:28).

İncil O'nun sadece bir kuvvet veya bir faaliyet olmadığını, fakat şahsiyet sahibi olduğunu berrak bir şekilde öğretmektedir.

- Yol gösteriyor (Elçilerin İşleri 8:29)
- Menediyor (Elçilerin İşleri 16:6,7).
- Üzülebiliyor (Efesliler 4:30).

VI. Kutsal Ruh'u nasıl alabiliriz?

Tanrı'nın arzusu her insan ile bir sevgi bağı kurmaktır. Fakat bunun için kimseyi zorlamaz. Herkese seçme hakkını bırakır. Tanrı'nın bir kimse önceki günahkâr hayatından tövbe ettiği ve İsa'nın onu kurtaracağına inandığı zaman Kutsal Ruh onun yüreğine girer. Buna "yeniden doğuş" denilmektedir. Bu konuyu gelecek derste inceliyeceğiz. Kutsal Ruh o kimsenin günahkâr davranışlarını iyi davranışlar şeklinde değiştirmeye ve yukarıda bahsedilen sonuçları meydana getirmeye başlar. Böylece Tanrı'yla gittikçe gelişen bir arkadaşlık başlar.

NOT: Bazı kimseler geleceği İsa tarafından vaadilen Tesellici'nin Tanrı tarafından daha sonra gönderilecek insanı bir peygamber olduğuna inanır (Halbuki İncil Tesellici'nin Kutsal Ruh olduğunu açıkça belirtmektedir). Derler ki "Tesellici" kelimesinin eski Yunancası olan "Parakletos" kelimesi "methedilmeye layık" anlamına gelen "Periklutis" kelimesinden değiştirilmiştir. Halbuki İsa Tesellici' nin

(a) öğrencilerle daima olacağını (Yuhanna 14:16) ve

(b) bir insan olmayıp bir Ruh olacağını (Yuhanna 14:26) söyledi.

Bu fikrin böylece bir esasa dayanmadığı açıkça görülmektedir.

Het Nieuwe Testament laat als volgt zien dat de Heilige Geest GOD is:

- Hij wordt als "GOD" aangeropen (Handelingen 5:34).
- Hij heeft de eigenschappen van GOD: leven (Romeinen 8:2), rechtvaardigheid (Johannes 16:13), liefde (Romeinen 15:30), en eeuwigheid (Hebreeën 9:14).
- Hij doet de werken van GOD: Hij overtuigt de wereld van zonde (Hij overtuigt de mensen ervan dat ze zondig zijn, Johannes 16:8); Hij wekt op uit de doden (Romeinen 8:11) en Hij drijft boze geesten uit (Matthéus 12:28)

Het Nieuwe Testament leert heel duidelijk dat Hij niet slechts een kracht of een activiteit is, maar een persoon:

- Hij wijst de weg (Handelingen 8:29).
- Hij verbiedt (Handelingen 16:6-7).
- Hij kan bedroefd zijn (Efeziërs 4:30).

VI. Hoe kunnen we de Heilige Geest ontvangen?

GOD verlangt ernaar met elk mens een liefdesband op te bouwen, maar Hij dwingt daar niemand toe. Iedereen heeft het recht om zelf te kiezen. Wanneer iemand berouw toont over zijn vroegere, zondige leven en gelooft dat de Here Jezus Christus hem zal redden, dan komt de Heilige Geest zijn hart binnen. Dit wordt "wedergeboorte" genoemd. Op dit onderwerp zullen we in het volgende hoofdstuk ingaan. De Heilige Geest begint dan zondig gedrag in goed gedrag te veranderen en de hierboven genoemde vrucht te geven. Zo begint er zich een vriendschap met GOD te ontwikkelen.

NB: Sommigen menen dat de Trooster die door Hem werd beloofd een menselijke profeet was die door GOD gestuurd zou worden. Het Nieuwe Testament maakt echter duidelijk dat deze Trooster de Heilige Geest is. Ze zeggen dat het woord "Trooster" - in het oude Grieks "parakletos" - een vervalsing is van het woord "periklutos" dat "de verhevene, de prijzenswaardige" betekent. Christus zei echter dat de Trooster

(a) altijd met de discipelen zou zijn (Johannes 14:16) en

(b) geen mens, maar een Geest zou zijn (Johannes 14:26).

Bovengenoemde gedachte is dus duidelijk ongegrond.

SEKİZİNCİ DERS

YENİDEN DOĞUŞ

Bu dersi anlayabilmeniz için İncil'in Yuhanna kısmının 3. bölümünün 1'den 21'e kadar olan ayetlerini okumanız gereklidir.

Tanrı'ya kavuşmak istediğinde ciddiyseniz "Yeniden Doğuş" konusunu anlamanız şarttır. Bu anlayışta Tanrı'nın size yardımcı olmasını dileyiniz.

I. Kim yeniden doğmaya muhtaçtır?

Nikodimos İsrail'deki en dindar adamlardan biriydi. Yahudi reislerinden biri olması ve ferisi mezhebine üye bulunması dolayısıyla haftada iki defa oruç tutuyor, fakirlere yardım ediyor, ayrıca günde bir kaç defa da Tanrı'ya dua ediyordu. Buna rağmen İsa onun yeniden doğmasının şart olduğunu söylüyordu. İnsanların hiç biri ister zengin, ister fakir, ister dindar, ister dinsiz, ister ünlü, ister tanınmamış bir kimse olsun "yeniden doğmadıkça Tanrı'nın egemenliğini göremez."

II. Yeniden doğmak ne demek?

"Kendisine kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular". (Yuhanna 1: 12,13).

- 1) "Ne kandan" sözleri doğal soy ve nesilden gelme olmadığını belirtir. İncil hiç kimsenin Hıristiyan olarak doğmadığını açıkça öğretmektedir. Her şahıs bu hususta kendi kendine karar vermelidir.
- 2) "Ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular" sözleri ise "yeniden doğuş" un kilise büyükleri veya papazlar tarafından meydana getirilmediğini açıklar, Tanrı'nın işidir.

LES 8

WEDERGEBOORTE

Om deze les te kunnen begrijpen dient u eerst uit het Nieuwe Testament te lezen: Johannes 3:1-21.

Als u werkelijk tot GOD wilt naderen, moet u heel goed begrijpen wat wedergeboorte inhoudt. Bid dat GOD u daarbij zal helpen.

I. Wie moet er opnieuw geboren worden?

Nicodemus was één van de vroomste mannen van Israël. Omdat hij één van de Joodse leiders was en behoorde tot de Farizeeën, vastte hij elke week twee maal, hielp hij de armen en bad bovendien enkele malen per dag tot GOD. Ondanks dat alles zei de Here Jezus Christus openlijk tegen hem dat hij opnieuw geboren moest worden. Daaruit kunnen we opmaken dat ook heel vrome en godsdienstige mensen opnieuw geboren moeten worden. Geen mens, of hij nu rijk is of arm, vroom of goddeloos, beroemd of onbekend, "kan het Koninkrijk van GOD zien, tenzij hij wederom geboren wordt".

II. Wat betekend "wedergeboorte"?

"Doch allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen van GOD te worden, hun, die in Zijn naam geloven; die niet uit bloed, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil eens mans, doch uit GOD geboren zijn" (Johannes 1:12-13).

- 1) "Niet uit bloed" betekend: niet uit een natuurlijk geslacht of natuurlijke generatie. Het Nieuwe Testament leert duidelijk dat niemand als christen wordt geboren. Elke persoon moet op dit punt zelf een beslissing nemen.
- 2) De woorden "Niet uit de wil eens mans, doch uit GOD" laten zien dat wedergeboorte niet door kerkleiders of dominees tot stand wordt gebracht, maar door GOD zelf.

- 3) "Ne bedenin iradesinden" sözleri demektir ki "yeniden doğuş" başlı başına kendi teşebbüzlerimizle meydana getireceğimiz şey değildir. Dış, kötü âdetlerden vazgeçmekle yapılan kişisel bir islâhat da değildir.
- 4) Sadece dinsel inanç da değildir. Kiliseye veya Hıristiyan toplantılarına gitmek bir kimseyi gerçek Hıristiyan yapmaz. Nikodimos çok dindar bir adamdı ama yeniden doğması lâzımdı.
- 5) Yalnız Tanrı tarafından yapılabilen ruhani değişikliktir. Bir kimşenin vücudunun nasıl doğması gerekse böylece ruhun doğması da gerekir. Yeniden doğuş bir kimsede Tanrı'nın meydana getirdiği ruhani hayattır.
- 6) Yeniden doğuştan önce günah bir insanı etkisi altında yürütür, onu Tanrı'ya karşı isyankar eder. Yeniden doğuştan sonra ise Kutsal Ruh o kimseyi etkisi altına alır, Tanrı'ya kavuşturur.

III. Bir kimse neden yeniden doğuşa muhtaçtır?

İsa'nın Nikodimos'a söylediği sözleri ele alalım.

- 1) Tabiatı itibariyle insanın ruhani hayatı yoktur (Yuhanna 3:6 "Bedenden doğan bedendir. Ruh'tan doğan ruhtur"). Buradaki "beden" kelimesi her insanın fiziksel doğuşta aldığı günah tabiatı demektir. İşlediği günah dolayısıyla Adem günah tabiatını aldı. Bu tabiat, doğuş yoluyla Adem'in bütün torunlarına ve dolayısıyla bütün insanlara geçti (Romalılar 5: 12, 18, 19'a bakınız). Beden denilen bu günah tabiatının mahiyeti Romalılar, bölüm 8, ayetler 5'ten 8'e kadardaki kısımda açıklanmaktadır. Tanrı'ya karşı isyan eder ve dolayısıyla Tanrı'yı hiç memnun edemez. Böylece tabiat itibariyle insanın Tanrı'yla ilgili şeyleri isteyecek, anlayacak ve hatta hoşlanacak ruhani bir yeteneği yoktur. "Bedenden doğan bedendir". Kediler kuş yavrusunu doğurmadığı gibi insanın fiziksel vücudunun doğuşu da aynı surette ruhun doğmasına sebep olmaz.

- 3) "Noch uit de wil des vlezes" betekent dat we wedergeboorte niet iets is dat we door onze eigen inspanningen moeten bewerkstelligen. Het is niet persoonijke vernieuwing die we bereiken door uiterlijke, slechte gewoonten op te geven.
- 4) Het is ook niet alleen een (religieus) geloof. Naar de kerk gaan of christelijke samenkomsten bijwonen maken niemand tot een echte christen. Nicodemus was een zeer religieus man, maar toch moest hij opnieuw geboren worden.
- 5) Het is een geestelijke verandering die alleen door GOD zelf bewerkt kan worden. Evenals iemands lichaam geboren moet worden, zo moet ook zijn geest geboren worden. Wedergeboorte is het nieuwe leven dat GOD in iemand tot stand brengt.
- 6) Vóór de wedergeboorte houdt de zonde de mens in zijn greep, en maakt hem opstandig tegenover GOD. Na de wedergeboorte neemt de Heilige Geest deze persoon echter in beslag en herenigt hem weer met GOD.

III. Waarom is het nodig om wedergeboren te worden?

Laten we eens kijken naar de woorden die de Here Jezus Christus tot Nicodemus richtte.

- 1) Van nature heeft de mens geen geestelijk leven (Johannes 3:6 zegt het volgende : "Wat uit vlees geboren is, is vlees, wat uit de Geest geboren is, is Geest"). Het hier gebruikte woord "vlees" betekent de zondige natuur die de mens heeft aangenomen bij de fysieke geboorte. Vanwege de zonden die hij beging heeft Adam een zondige natuur gekregen. Deze natuur is via de natuurlijke geboorte op al zijn nakomelingen en zodoende dus op alle mensen overgegaan (zie Romeinen 5:12, 18 en 19). De aard van deze zondige natuur die "het vlees" genoemd wordt, wordt in Romeinen 8:5-8 uitgelegd. De mens is opstandig tegenover GOD en kan zo GOD nooit behagen. Daarom heeft de mens van nature niet de geestelijke capaciteit om dingen die met GOD te maken hebben te willen of te begrijpen, laat staan om daar plezier in te hebben. "Wat uit het vlees geboren is, is vlees". Zoals katten geen vogels kunnen voortbrengen, zo kan ook de fysieke geboorte van de mens zijn geestelijke geboorte niet bewerkstelligen.

- 2) İnsanın tabiatı itibariyle göremediği ve giremeyeceği Ruhani Kırallık (Yuhanna 3: 3,5). Bu evrende iki kırallık var: İnsanların kırallığı ve Tanrı'nın Kırallığı. Yeniden doğuncaya kadar ancak insanların kırallığı olan maddi dünyayı görüyoruz. Bütün ilgimiz maddi şeylerde toplanır. Tanrı'nın kırallığının mevcudiyetini fark edebilmemiz için yeniden doğuşa ihtiyacımız var. Tanrı'nın Kırallığına girmekten ileri gelen "yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir" kendi hayat tecrübe-mize katabilmek için yeniden doğmamız şarttır" (Romalılar 14: 17).

IV. Bir kimse nasıl yeniden doğar?

Yeniden doğuşun iki kısmı vardır: Tanrı'ya ait kısım ve insana ait kısım.

A. İnsana ait kısım

- 1) Tövbe.
Yuhanna'nın 3. bölümün 5. ayetindeki "su" kelimesi tövbeyi temsil etmektedir. O zamanlar Vaftizci Yahya günahlarından tövbe etmelerini insanlara söylemekte, tövbe ettiklerini açıkça göstermek için suyun içine girip vaftiz edilmelerini istemekteydi. Böylece İsa, bütün insanlar gibi günahkar olduğunu görmesini ve samimi bir yürekle tövbe etmesini Nikodimos'a söyledi (Elçilerin İşleri 2: 37, 38'e bakınız).
- 2) İsa'nın günahlar için kefarete oluşuna iman.
Yuhanna'nın 3. bölümünün 14'ten 16'ya kadarki ayetlerinde İsa "yeniden doğuş"un nasıl olacağını Tevrat'tan bir örnekle gösterdi. İsrail halkı Mısır'da köle olarak tutulmuştu. Tanrı onları Mısırlılarından kurtarmıştı. Musa onları Tanrı'nın vaadettiği yurda götürmek üzere Tanrı tarafından atanmıştı. Bu yurda doğru ilerledikleri sırada yaşama şartlarından şikayet etmeye başladılar. Tevrat'taki Çölde Sayım kısmının 21. bölüm, 4'ten 9'a kadarki ayetlerinde şöyle denilmektedir:

- 2) Er is een geestelijk koninkrijk dat de mens vanwege zijn zondige natuur niet kan zien noch binnengaan (zie Johannes 3, vers 3 en 5). In dit heelal zijn er twee koninkrijken: het koninkrijk der mensen en het koninkrijk van GOD. Voordat de mens is wedergeboren ziet hij alleen de materiële wereld die het koninkrijk der mensen vormt. Al onze aandacht is gericht op materiële zaken. Om het bestaan van het koninkrijk van GOD te kunnen opmerken moeten we opnieuw geboren worden. Het is nodig dat we wedergeboren worden om de "rechtvaardigheid, vrede, blijdschap door de Heilige Geest" (Romeinen 14:17), die voortvloeien uit het binnengaan in het koninkrijk van GOD, aan ons leven te kunnen toevoegen.

IV. Hoe wordt iemand wedergeboren?

Er zitten twee kanten aan de wedergeboorte: De kant van GOD en de kant van de mens zelf.

A. Wat de mens zelf moet doen

- 1) Zijn zonden belijden.
Het woord "water" dat in Johannes 3:5 wordt gebruikt wijst op "berouw", "belijden van zonden". In die tijd riep Johannes de Doper de mensen op om zich van hun zonden te bekeren en, om dat duidelijk te laten zien, zich te laten dopen door onderdompeling in het water. Zo zei de Here Jezus Christus ook tegen Nicodemus dat hij moest inzien dat hij een zondaar was net als alle andere mensen, en dat hij met een oprecht hart zijn zonden moest belijden (zie Handelingen 2:37 en 38).
- 2) Geloven in de vergeving die Christus heeft bewerkt.
Hoe de wedergeboorte tot stand komt liet Hij in Johannes 3:14-16 door een voorbeeld uit het Oude Testament zien. Het volk Israël was in Egypte in slaverij vastgehouden, maar GOD bevrijdde hen van de Egyptenaren. Mozes was door GOD aangesteld om hen naar het door Hem beloofde land te leiden. Toen ze dit land steeds dichter naderden begonnen de Israëlieten te klagen over hun leefomstandigheden. In Numeri (Oude Testament) hoofdstuk 21:4-9 lezen we het volgende:

“Ama yolda halk sabırsızlandı. Tanrı’dan ve Musa’dan yakınlık, ‘Çölde ölelim diye mi bizi Mısır’dan çıkardınız?’ dediler ‘Burada ne ekmek var, ne de su. Ayrıca bu iğrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!’ Bunun üzerine RAB halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar ısırınca İsraililer’den birçok kişi öldü. Halk Musa’ya gelip, ‘RAB’den ve senden yakınmakla günah işledik. Yalvar da, RAB aramızdan yılanları kaldırsın’ dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı. RAB Musa’ya, ‘Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan herkes ona bakınca yaşayacaktır’ dedi. Böylece Musa tunç bir yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan tarafından ısırılan kişiler tunç yılanı bakınca yaşadı.”

Bu olayın ışığı altında bir kaç önemli noktaya dikkat edelim.

- a) İsrail halkı günah işledi (Çölde Sayım 21:5). Aynı surette bütün insanlık düşünceleriyle, sözleriyle ve davranışlarıyla Tanrı’ya karşı günah işlemiştir (Romalılar bölüm 3 ayet 23).
- b) Tanrı’nın hükmü İsrail üzerine indi (Çölde Sayım 21:6). Benzer bir şekilde bütün günahlarımıza karşı hak ettiğimiz Tanrı’nın yargısı açıklanmıştır (Romalılar 1:18)
- c) İsrail tövbe etti (Çölde Sayım 21:7). Tövbe, bir kimsenin hayatındaki günaha karşı, düşüncelerinde meydana gelen değişikliğin yol açtığı davranış ve eylemlerindeki değişimdir. Tanrı günahkârların tövbe etmesini emrediyor (Elçilerin İşleri 17:30).
- d) Tanrı yılan tarafından ısırılan İsraililer için kurtuluş yolunu Musa’ya açıkladı. Buna mukabil Tanrı bizim için kurtuluş yolunu İncil’ de açıkladı (Romalılar 10: 8,9)

“Het volk werd onderweg ongeduldig. En het volk sprak tegen GOD en tegen Mozes: “Waarom hebt gij ons uit Egypte gevoerd, om te sterven in de woestijn? Want er is geen brood en geen water en van deze flauwe spijs walgen wij”. Toen zond de Here vurige slangen onder het volk; die beten het volk, zodat er velen van Israël stierven. Daarop kwam het volk tot Mozes en zeide: “Wij hebben gezondigd, want wij hebben tegen de Here en tegen u gesproken; bid tot de Here, dat Hij de slangen van ons wegdoe”. Toen bad Mozes ten gunste van het volk. De Here dan zeide tot Mozes: “Maak een vurige slang en plaats die op een staak; ieder, die daarnaar ziet, wanneer hij gebeten is, zal in leven blijven”. Toen maakte Mozes een koperen slang en plaatste die op een staak; en wie, wanneer een slang hem gebeten had, op de koperen slang de blik richtte, bleef in leven.”

Laten we in het licht hiervan op een aantal belangrijke punten letten.

- a) Het volk Israël zondigde (Numeri 21:5). Op dezelfde wijze hebben ook alle mensen in gedachten, woorden en daden tegen GOD gezondigd (Romeinen 3:23).
- b) Het oordeel van GOD kwam over Israël (Numeri 21:6). Op vergelijkbare wijze gaat het oordeel van GOD ook over al onze zonden (Romeinen 1:18).
- c) Israël kwam tot inkeer (Numeri 21:7). Bekering is een verandering in iemands leven waarbij hij zich afkeert van de zonde, in zijn handel en wandel, welke de weg opent tot verandering in de gedachten. GOD roept zondaars op tot bekering (Handelingen 17:30).
- d) GOD openbaarde aan Mozes een weg tot redding van de Israëlieten die door slangen waren gebeten. Zo laat GOD in het Nieuwe Testament ook de weg tot heil voor ons zien (Romeinen 10:8 en 9).

- e) Tunçtan bir yılan yapıldı ve bütün İsraililerin görebileceği bir yerde, bir değnek üzerine asıldı. Çölde Sayım, bölüm 21, ayet 8, 9; Yuhanna bölüm 3, ayet 14 ile karşılaştırınız. Musa'nın yılanı yükselttiği gibi, böylece İsa'nın, günah tarafından ısırılmış insanlığın kurtuluşu için çarmıh üzerine gerilmesi gerekti. Bizim günahımızın gerektirdiği bütün cezayı çekti. İsa ölümüyle Tanrı'nın günahkârlara karşı olan bütün isteklerini yerine getirdi. Tanrı O'nu ölümden diriltmekle Oğlu'nun kefarete mahiyetindeki ölümünü kabul ettiğini gösterdi (Elçilerin İşleri 5: 30, 31).
- f) Isırılan her bir İsraili yaşamak için bakmalıydı (Çölde Sayım 21:8). Tunçtan yılanın kaldırılması onları kendiliğinden kurtarmadı. İsa'nın günahlarımız için ölmesi ve kurtuluşumuz için gereken işi tamamlaması, şahsen İsa'ya Kurtarıcı olarak güvenmediği, O'nu hayatının Rabbi yapmadığı takdirde hiç bir günahkârı kurtaramaz. Yılan tarafından ısırılan İsraili kendisini kurtarmak için hiç bir şey yapamadığı gibi aynı şekilde biz de kurtuluşu kazanmak için hiç bir şey yapamayız. Yapacağımız tek şey iman etmektir. Bu da sözde kalan bir inanç değil, fakat çekingenlik olmaksızın kendimizi Rab İsa'ya adanmak demektir (Efesliler 2:8,9)

B. Tanrı'ya ait kısım

Zaten ölmüş sayılabilen ısırılmış bir İsraili baktığı an, yaşadı (Çölde Sayım 21:1). Yeni bir hayat aldı, hatta diyebiliriz ki yeniden doğdu. Suçlu ve kaybolmuş bir günahkar İsa Mesih'in, günahları için öldüğüne iman ettiği ve İsa'yı kendi Kurtarıcısı olarak kesinlikle kabul ettiği an Tanrı ona ruhani (yani ebedi) hayatı veriyor. Tanrı o kişinin içinde yaşamak üzere Kutsal Ruh'u gönderiyor (Yuhanna 1:12). Kutsal Ruh'u alan insan Tanrı'nın nitelikleri olan sevgi, sevinç, selâmet, ve diğer vasıfları hayatında göstermeye başlıyor. İsa'nın söylediği, Tanrı'nın Kırallığını görmek ve ona girmek için şart olan yeniden doğuş budur.

- e) Er werd een koperen slang gemaakt en deze werd op een staak geplaatst, goed zichtbaar voor alle Israëlieten. Vergelijk Numeri 21:8 en 9 eens met Johannes 3:14. Zoals Mozes de slang ophief, zo was het ook noodzakelijk dat de Here Jezus Christus werd gekruisigd tot verlossing van de mensheid die door de zonde is "gebeten". Hij droeg alle straf die we door onze zonden verdiend hadden. Hij heeft door Zijn dood aan alle eisen die GOD aan zondige mensen stelt, voldaan. Door Zijn zoon uit de dood op te wekken liet GOD zien dat Hij diens dood als genoegdoening accepteert (Handelingen 5:30 en 31).
- f) Om te leven moest elke Israeliet die gebeten was, kijken (Numeri 21:8). Alleen het opgeheven worden van de koperen slang kon hen niet redden. Christus' sterven voor onze zonden en het volbrengen van het werk dat voor onze redding nodig was, kan een zondaar niet redden als deze niet persoonlijk op Hem als Zijn Verlosser vertrouwt en Hem niet tot Heer over zijn leven maakt. Zoals een Israëliet die door een slang was gebeten niets kon doen om zichzelf te redden, zo kunnen ook wij niets doen om onze verlossing te verdienen. Het enige wat we moeten doen is geloven. Niet een geloof dat alleen bij woorden blijft, maar onszelf aan Hem overgeven zonder enige schroom.

B. Wat GOD doet

Op het moment dat een ten dode opgeschreven, door een slang gebeten Israëliet naar de koperen slang keek, leefde hij (Numeri 21:1). Hij kreeg een nieuw leven, of we zouden zelfs kunnen zeggen, "hij werd opnieuw geboren". Op het moment dat een schuldige en verloren zondaar gelooft dat Jezus Christus voor zijn zonden is gestorven en Hem als zijn persoonlijke Verlosser aanneemt, geeft GOD hem geestelijk (d.w.z. eeuwig) leven. GOD stuurt Zijn Heilige Geest om in die persoon te wonen (Johannes 1:12). Een mens die de Heilige Geest ontvangt, begint in zijn leven liefde, vreugde, vrede en andere kenmerken van GOD te vertonen. Dit is de wedergeboorte waar de Heer Jezus over sprak en die voorwaarde is om het koninkrijk van GOD te kunnen zien en binnengaan.

V. Bir kişi ne zaman yeniden doğabilir?

Bunun cevabını saatinize bakmakla verebilirsiniz. "Yeniden doğuş" suçlu bir günahkârın İsa'ya bakıp, O'na kendi Rabbi ve Kurtarıcısı olarak güvendiği an vukua gelir. Neden siz bulunduğunuz yerde ve şu anda olduğunuz gibi kendi kendinizi kurtarma çabalarınızdan vazgeçmiyorsunuz, Kurtarıcınız olarak İsa'ya güven miyorsunuz? (2. Korintliler 6:1,2). Hatırlayınız ki bu andan itibaren kendi kendinize ait olmayacak, artık İsa'ya ait olacaksınız.

Bir çok zorlukları olmasına rağmen İsa daima Kendi izinde gitmenizi isteyecek. Fakat yol ne kadar zor olursa olsun İsa'nın sizi kurtarmak için yaptığı fedakârlıkla mukayese edilemez. Yeniden doğuş başlı başına o kadar büyük bir değerdir ki onu kazanmak için karşılığında bazı zahmetlere ve güçlüklerle katlanmak değer.

NOT: Kendinizi günahlarınızdan kurtarmak üzere İsa'ya güvenerek kalbinizde dua ettiğiniz zaman belki duygulanırsınız, belki de duygulanmazsınız. Duygulanmazsanız, hatırlayınız ki duygular önemli değildir, daha sonra geleceklerdir. Önemli olan şey Tanrı'nın Kelâmî ile vaadedilenlere iman etmektir (Örneğin Yuhanna 3:16).

V. Wanneer kan iemand wedergeboren worden?

Het antwoord op deze vraag kunt u geven door op uw horloge te kijken. Opnieuw geboren worden, naar de Here Jezus Christus kijken, op Hem als Heer en Heiland vertrouwen, dat kan elk moment plaatsvinden. Waarom geeft u niet hier en nu al uw pogingen om uzelf te redden op en vertrouwt u niet op Hem als uw persoonlijke Verlosser? (2 Corinthiërs 6:1 en 2). Denk er aan dat u vanaf dat moment niet meer zelf heer en meester bent, maar dat u Christus toebehoort.

Hoewel er veel moeilijkheden zullen zijn vraagt Hij toch steeds van u dat u in Zijn voetspoor gaat. Maar hoe moeilijk de weg ook kan zijn, niets is te vergelijken met de trouw die de Here Jezus Christus toonde door u te verlossen. Wedergeboorte is op zichzelf al zo'n groot goed dat het alles waard is om sommige moeilijkheden en problemen te verdragen met het doel om deze verlossing te winnen.

NB: Wanneer u in uw hart bidt tot de Here Jezus Christus om van uw zonden verlost te worden, zult u misschien geëmotioneerd raken, maar misschien ook niet. Als u weinig of niets voelt, bedenk dan dat gevoelens niet zo belangrijk zijn; die zullen misschien later nog komen. Belangrijk is het om te geloven in de beloften die in het Woord van GOD zijn gegeven (zie bijvoorbeeld Johannes 3:16).

KURTULUŞ

Kurtuluşun yeniden doğuş konusuyula yakın ilgisi vardır. Yeniden doğuş her insanın Tanrı'dan almaya muhtaç olduğu ruhani hayatın gerekliliği, kaynağı ve mahiyeti ile ilgilidir. Kurtuluş Tanrı'nın İsa Mesih'te hazırladığı kurtarıcı güç ve büyüklüğü belirtmektedir.

I. İncil'de kurtuluş kelimesi neyi kastediyor?

Kurtuluş kelimesi genellikle bir kimsenin tehdit edildiği bir tehlikeden kurtulması eylemini tasvir etmek için kullanılır. Vatanın Atatürk tarafından yabancı orduların saldırısından kurtarılmasına da aynı şekilde "Kurtuluş Savaşı" adı verilmektedir. Birisinin boğulmaktan, yanan bir binada, veya batan bir gemiden kurtulduğunu söylediğimizde üç şey aklımıza gelir:

- Kurtulacak kişi ölüm tehlikesindeyken.
- Birisi onun umutsuz durumunu gördü ve onu kurtarmaya gitti.
- Yardıma koşan adam gayesine erişti ve onu tehlikeden uzaklaştırdı.

Böylece onu "kurtardı". "Kurtarmak", "kurtulmuş", "kurtarıcı", "kurtuluş" kelimeleri defalarca İncil'de geçer. Bu kelimeler ruhani bakımdan yukarıda belirttiğimiz anlamı taşımaktadır.

II. İnsanın Tanrı tarafından kurtulmasının gerekliliği

Bu herkesin karşılaşacağı iki olaydan ileri geliyor.

- İnsanın günahı

Tabiat itibariyle her insanın ruhani durumunu daha önceki derslerde tartışmıştık. Her insanoğlunun, kendisini doğuştan günahkar kılan bir günah tabiatına sahip olarak dünyaya geldiğini işaret etmiştik.

VERLOSSING

Verlossing en wedergeboorte staan in nauw verband met elkaar. De wedergeboorte heeft te maken met de noodzaak voor de mens om geestelijk leven van GOD te ontvangen, en met de bron en aard hiervan. De verlossing maakt de macht en grootheid van GOD duidelijk door de Here Jezus Christus, de Verlosser.

I. Wat betekent het woord "verlossing" of "heil" in het Nieuwe Testament?

Het woord "verlossing" wordt meestal gebruikt om de daad te beschrijven waardoor iemand die bedreigd wordt uit het gevaar wordt gered. Zo werd bijvoorbeeld ook aan de door Atatürk tot stand gebrachte bevrijding van Turkije na vijandige aanvallen de naam "verlossings- of bevrijdingsoorlog" gegeven. Wanneer we spreken over iemand die van de verdrinkingsdood, of uit een brandend gebouw, of uit een zinkend schip wordt gered, denken we veelal aan drie dingen:

- De te redden persoon bevond zich in doodsgevaar.
- Iemand zag zijn hopeloze situatie en schoot hem te hulp.
- De redder bereikte zijn doel en verwijderde de ander uit het gevaar; zo redde hij hem.

Woorden als "redden", "verlossen", "verlossing", "redder", "verlost", "gered" komen vele malen voor in het Nieuwe Testament. Deze woorden zijn bedoeld in de geestelijke betekenis die we hierboven hebben weergegeven.

II. De noodzaak voor de mens om door GOD verlost te worden

Deze komt naar voren in twee feiten waarmee iedereen te maken krijgt:

- De zonde van de mens
De geestelijke toestand waarin ieder mens van nature verkeert hebben we al in voorgaande lessen behandeld. We hebben erop gewezen dat elk mensenkind ter wereld komt met een zondige natuur die hem zelf ook tot een zondaar maakt.

Aslında Tanrı'nın suretinde yaratıldığı için (yani şahsiyet ve mizaç sahibi olarak - Tevrat, Tekvin kısmı, bölüm 1 ayet 27) günahkâr insanın hâlâ iyilik işleme, güzellikten hoşlanma ve güzelliği yaratma özlemi vardır. Bununla beraber tüm tabiatı üzerinde günahın lekesi bulunmaktadır. Bu günah tabiatı zamanla günahkâr düşünceler, sözler, eylemler ve Tanrı'ya karşı düşmanca davranışlarla kendini gösterir. Eski Antlaşma (Tevrat ile Zebur) ve Yeni Antlaşma (İncil) kitapları bunu açıkça belirtiyor. İncil'deki Romalılar kısmının 5. bölümünün 12, 18 va 19 ayetlerini, 6. bölümünün 16 ayetini, 8. bölümünün 5'ten 8'e kadarki ayetlerini, 1. bölümünün 21' den 32' e kadarki ayetlerini, Efesliler kısmının 7. bölümünün 20'den 23'e kadarki ayetlerini okuyunuz.

Bu ayetleri dikkatle okuyan her kişi insanın:

- 1) Bağışlanmaya muhtaç bir kayıp olduğunu
- 2) Bulunmaya muhtaç bir kayıp olduğunu
- 3) Serbest bırakılmaya muhtaç bir mahkûm olduğunu
- 4) Affedilmeye muhtaç bir suçlu olduğunu
- 5) Hayata muhtaç ruhani bir ölü olduğunu
- 6) Aydınlanmaya muhtaç ruhani bakımdan bir kör olduğunu
- 7) Serbest bırakılmaya muhtaç günahın kölesi olduğunu anlayacaktır.

Böylece insan kendi kendini kurtaramayacak durumda ve tüm çaresizlik içindedir.

b) Tanrı'nın doğruluğu

Tanrı kutsaldır, günahı cezalandırmaya mecburdur. Tanrı "hiç bir suçu cezasız bırakmam" diyor (Tevrat, Mısırdan Çıkış 34:7). Günahı nefret ediyor. Günahlarında ölenlerin hepsinin huzurundan kovulup sonsuzlara kadar cehennemde kalması gerektiğini açıklamaktadır. İncil'deki Yuhanna kısmının 8. bölümünün 21. ayetine, Markos 9. bölümünün, 43'ten 48'e kadarki ayetlerine, Luka kısmının 16. bölümünün 22'den 31'e kadarki ayetlerine, Vahiy kısmının 20. bölümünün 11'den 15'e kadarki ayetlerine bakınız.

İnsan günahkâr olduğu ve Tanrı kutsal olduğu için günahkârın günahlarının cezasından kurtulması gerektir. "Kurtulmak için ne yapmam gerekir?" diye bağırmalıdır (Elçilerin İşleri 16: 30,31).

Omdat hij eigenlijk naar het beeld van GOD geschapen is (d.w.z. met een persoonlijkheid en een karakter, zie Genesis 1:27), heeft de zondige mens toch nog steeds het verlangen om goed te doen, van schoonheid te genieten en schoonheid te scheppen.

Maar tegelijkertijd is zijn hele natuur bevlekt met de smet van de zonde. Deze zondige natuur wordt zichtbaar in zondige gedachten, woorden en gedrag die GOD-vijandig zijn. Het Oude en Nieuwe Testament laten dat maar al te duidelijk zien.

Lees de volgende verzen eens:

Romeinen 5:12,18,19; Romeinen 6:16; Romeinen 8:5-8; Romeinen 1:21-32; Efeziërs 7:20-23.

Ieder die deze verzen aandachtig leest zal begrijpen dat de mens

- 1) Een zondaar is die vergeving nodig heeft
- 2) Een verlorene is die gevonden moet worden
- 3) Een veroordeelde is die bevrijd moet worden
- 4) Een schuldige is die vergeving nodig heeft
- 5) Een geestelijk dode is die leven nodig heeft
- 6) Een geestelijk blinde is die het nodig heeft om ziende te worden
- 7) Een slaaf van de zonde is die bevrijding nodig heeft.

Zo bevindt de mens zich in een situatie waaruit hij zichzelf niet kan verlossen en die volkomen hopeloos is.

b) De rechtvaardigheid van GOD

GOD is heilig en genoodzaakt de zonde te straffen. GOD is degene die "de schuldige zeker niet voor onschuldig houdt" (Exodus 34:7). Hij haat de zonde. Hij verklaart dat Hij allen die in hun zonden sterven uit Zijn tegenwoordigheid moet verdrijven en dat ze zo voor eeuwig in de hel moeten blijven. Lees de volgende verzen eens: Johannes 8:21; Marcus 9:43-48; Lucas 16:22-31; Openbaring 20:11-15.

Omdat de mens zondig en GOD heilig is moet de zondaar van zijn straf verlost worden. Hij moet het uitroepen: "Wat moet ik doen om gered te worden?" (Handelingen 16:30-31).

III. Kurtuluş hazırlanmıştır

İncil, sevgili Oğlunun kurban edilmesi yoluyla, Tanrı'nın en büyük sevgiyle herkes için kurtuluşu hazırladığının müjdesidir. İncil'de iki şey açıkça öğretilmektedir:

- a) İsa günahkârların Kurtarıcısı olarak geldi (Matta 1: 21). İsa gönüllü olarak Baba Tanrı'ya olan eşitliğini bir yana bırakıp kurtuluşu hazırlamak üzere insan şeklinde dünyaya geldi. Yuhanna kısmının 3. bölümünün 16. ve 17. ayetlerini, Markos kısmının 10. bölümünün 45. ayetini, Yuhanna kısmının 10. bölümünün 11. ve 15'ten 18'e kadarki ayetlerini okuyunuz.
- b) İsa'nın ölümü ve dirilişiyle Tanrı'nın memnuniyetini sağlayan bu kurtuluş hazırlandı. İsa gönüllü olarak haç üzerine gerilmekle bizim suçluluğumuzun ve günahlarımızın bütün sorumluluğunu Kendi üzerine aldı. Günahlarımızı Kendi bedeninde taşıdı. Günahkârlar için, onların yerine ve onların günahlarına vekalet eden bir kurban olarak öldü. Günahın karşılığında çekilmesi icap eden bütün ceza O'nun tarafından ödendi. Tanrı'nın günahkârlara karşı olan bütün adil hükümleri, İsa Mesih'in bizim yerimize ölmesiyle, yerine getirildi. Tanrı İsa'yı ölümden diriltmek, ve Baba Tanrı'yla birlikte muhteşem yerine tekrar getirmekle O'nun bu kurbanını tamamen kabul ettiğini gösterdi.

İncil'den birinci Petrus kısmının 2. bölümünün 24. ayetini ve 3. bölümünün 18. ayetini, İkinci Korintliler kısmının 5. bölümünün 21. ayetini, Romalılar kısmının 5. bölümünün 6'dan 9'a kadarki ayetlerini ve Elçilerin İşleri kısmının 17. bölümünün 30. ile 31. ayetlerini okuyunuz.

IV. Günahkâr bu kurtuluşu nasıl elde edebilir?

- a) Tövbe etmelidir. Tövbe etmek daha önceki bütün günahkâr düşüncelerinden, davranışlarından ve faaliyetlerinden uzaklaşması demektir. İncil'den Luka kısmının 13. bölümünün 3. ayetini ve Elçilerin İşleri kısmının 17. bölümünün 31. ayetini okuyunuz. O zamana kadar Tanrı'nın kusursuz ve mükemmel düzenine göre yaşamadığını ancak sonsuz cehenneme layık olduğunu Rabbe itiraf etmelidir.

III. De verlossing is bereid

Het Nieuwe Testament is het goede nieuws dat GOD met de grootst mogelijke liefde voor iedereen verlossing heeft bereid door Zijn eigen geliefde Zoon te offeren.

Twee dingen kunnen we duidelijk uit het Nieuwe Testament Ieren:

- a) De Here Jezus Christus kwam als Verlosser van zondaren (Matthëus 1:21). Hij kwam uit eigen vrije wil naar de wereld in de gestalte van een mens - hoewel Hij zelf aan GOD gelijk was - om zo de verlossing te bereiden. Lees Johannes 3:16-17; Marcus 10:45; Johannes 10:11, 15-18.
- b) Door Zijn dood en opstanding werd de verlossing bereid die GOD welgevallig is. Door zich vrijwillig te laten kruisigen nam Hij alle verantwoordelijkheid voor onze schuld en zonden op zich. Met Zijn eigen lichaam droeg Hij onze zonden. Hij stierf voor zondaars, in hun plaats en als offer dat genoegdoening was voor hun zonden. Alle straf die voor de zonde vereist was is door Hem betaald. Heel het rechtvaardig oordeel van GOD over zondaars heeft Hij op zich genomen door in onze plaats te sterven. GOD toonde, door Hem uit de dood op te wekken en Hem weer te verheffen tot Zijn koninklijke plaats bij GOD de Vader, dat Hij dit offer van Christus volledig accepteerde.

Lees de volgende verzen:

1 Petrus 2:24; 1 Petrus 3:18; 2 Corinthiërs 5:21; Romeinen 5:6-9; Handelingen 17:30-31.

IV. Hoe kan een zondaar deze verlossing verkrijgen?

- a) Hij moet zijn zonde belijden. Zonde belijden betekent het afstand nemen van alle vroegere zondige gedachten, gedrag en daden. Lees Lucas 13 : 3 en Handelingen 17:31. Hij moet tegenover de Here belijden dat hij tot die tijd niet geleefd heeft volgens het volmaakte bestel van GOD en slechts de eeuwige hel verdient.

- b) İncil'e inanmalı, ona iman etmelidir.
Kaybolmuş ve suçlu bir günahkâr olarak İsa'nın onun uğrunda ölmüş olduğuna iman etmelidir. İsa'nın günahlarını yüklediğine, Kendi yerine geçtiğine ve ölümüyle kurtuluşu için gereken her şeyi yaptığına güvenmesi gerektir.
- c) Rab İsa'yı kabul etmesi gerekir.
Rab İsa'yı şahsi Kurtarıcı olarak kendi iradesini kesin kararıyla kabul etmeli, o andan itibaren İsa'yı kendi hayatının Efendisi yapmalıdır. "İsa'nın Rab olduğunu ağzınla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen kurtulacaksın" (Romalılar 10:12).
"Kendisine kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi." (Yuhanna 1:12).

Siz de kurtulmak istiyor musunuz?

Yaşamınızın her kısmını yönetsin diye İsa'yı hayatınızın Efendisi yapmayı arzu ediyor musunuz? Öyleyse şu sözlerle dua ediniz:

"Rab İsa, suçlu ve kaybolmuş bir günahkâr olduğumu itiraf ediyorum. Haç üzerinde benim günahlarımı yüklediğine, benim yerime öldüğüne iman ediyorum. Kendi kendimi kurtaramayacağımı kabul ediyorum, kurtuluş için yaptığın tam ve mükemmel işe güveniyorum. Şu anda Seni Kurtarıcı olarak kabul ediyorum. Lütfen hayatımı, heveslerimi, vaktimi, paramı ve ünvanlarımı idarenin altına al. Beni kurtardığın için şükrediyorum" .

V. Kurtulduğumuzdan nasıl emin olabiliriz?

Tanrı'nın sözüyle. Tanrı'nın yalan söylemesi mümkün değildir. Oğluna güvenen herkesin bağışlandığına, kurtulduğuna ve ebedi hayat sahibi olduğuna söz vermiştir (Elçilerin İşleri 10:43; 16:31; Romalılar 5:2; 8:1; Yuhanna 10:21-29).

- b) Hij moet het Evangelie geloven.
Hij moet geloven dat Christus voor hem, een schuldige en verloren zondaar, is gestorven. Hij moet er op vertrouwen dat Hij zijn zonden op zich genomen heeft, in zijn plaats is gaan staan en door Zijn dood alles wat voor zijn verlossing nodig is heeft volbracht.
- c) Hij moet Christus aannemen.
Hij moet de Here Jezus Christus als zijn persoonlijke Verlosser uit eigen wil accepteren en vanaf dat moment Hem tot Heer van zijn leven maken.
"Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft dat GOD Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden" (Romeinen 10:9).
"Doch allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen van GOD te worden, hun die in Zijn naam geloven" (Johannes 1:12).

Wilt u ook behouden worden?

Verlangt u ernaar om de Here Jezus Christus tot Heer van uw leven te maken opdat Hij elk deel van uw leven zal besturen?

Dan zoudt u het volgende gebed kunnen uitspreken:

"Here Jezus, ik beken dat ik een schuldige en verloren zondaar ben. Ik geloof dat U aan het kruis mijn zonden hebt gedragen en in mijn plaats bent gestorven. Ik erken dat ik mijzelf niet kan redden en daarom vertrouw ik op het volkomen en volmaakte werk dat U hebt volbracht ter verlossing. Ik neem U nu als mijn Verlosser aan. Neem alstublieft mijn leven, mijn verlangens, mijn tijd, mijn geld en alles wat voor mij belangrijk is onder Uw beheer. Ik dank U dat U mij hebt gered".

V. Hoe kunnen we zeker zijn van onze verlossing?

Door het Woord van GOD. GOD kan niet liegen. Hij heeft beloofd dat Hij iedereen die op Zijn Zoon vertrouwt, vergeving schenkt, verlost, en eeuwig leven geeft. Lees de volgende tekstgedeelten eens door: Handelingen 10:43, Handelingen 16:31, Romeinen 5:2, Romeinen 8:1, Johannes 10:21-29.

VI. Kurtuluşun üç yönü vardır

- a) Geçmişle ilgili yönü: Günahın cezasından veya neticesinden kurtuluş. İsa günahlarımızın bütün cezasını çektiğinden dolayı iman edenler onların korkunç sonucundan kurtulmuş olurlar (Yuhanna 5:24).
- b) Şimdiki zamanla ilgili yönü: Günahın kuvveti veya kontrolünden kurtuluş. Bir kimse tövbe ve iman ettiği zaman Kutsal Ruh o insanın içine girer, onu hayatındaki günah işleme mecburiyetinden serbest bırakır (1. Korintlular 6:19). Bu demek değildir ki imanlı günah işleyemez, çünkü "beden" denilen günah tabiatı hala onda mevcuttur. Fakat, günah artık o kimsenin hayatını idare eden bir faktör değildir.
- c) Gelecekle ilgili yönü: Günahın mevcudiyetinden kurtuluş. Bu İsa'nın tekrar gelişinde vukua gelecektir. O zaman ölüleri diriltecek ve diri olan bu imanlıların vücutlarını günah işlemeyecek çürümeyecek ve ölmeyecek şekilde değiştirecek. Bu da kurtuluşun özlediğimiz son yönüdür (İbraniler 9:27-28).

VII. Artık kurtulduğumuza göre istediğimiz gibi günah işleyebilir miyiz?

Bazıları derler ki İsa Mesih'e güvenmemiz kolay bir yoldur. "Cennete gitmek için yapacağımız bir şey kalmadıysa o zaman iyi davranıp davranmamamızın farkı yoktur". Şüphesiz böyle bir düşünce tarzı tamamen yanlıştır. Kurtuluş (yeniden doğuş) anında imanlı, Kutsal Ruh Tanrı'yla dostça bir ilişkiye başlamaktadır. Tanrı, onun en yakın arkadaşı haline gelir. En iyi bir arkadaşınızın sevmediği şeyleri şüphesiz yapmazsınız. Aynı şekilde günah işlenmesi Tanrı'yı üzdüğü için imanlı bir kimse günah işlemekten nefret etmeye başlar. Her ne kadar kendisini günah işlemekten tamamen kurtaramamakta ise de, davranışları değişmiş ve günah işlemeyi sevmekten çok, ondan nefret etmeye doğru yönelmiştir. Bedenin (günah tabiatının) hüküm süren etkisinden kurtulmak için imanlıya Tanrı'nın verdiği şu imkanlar vardır:

VI. De verlossing heeft drie aspecten

- a) Het verleden: Verlossing van de straf op en consequenties van de zonde. Omdat de Here Jezus Christus alle straf voor onze zonden heeft gedragen, zijn degenen die in Hem geloven verlost van de vreselijke gevolgen daarvan (Johannes 3:24).
- b) Het heden: Verlossing van de macht en heerschappij van de zonde. Wanneer iemand zich bekeert en tot geloof komt, komt de Heilige Geest het leven van die persoon binnen en maakt hem vrij van de drang om steeds te zondigen (zie 1 Corinthiërs 6:19). Dit betekent echter niet dat een gelovige nooit meer zondigt, want de zondige natuur die "het vlees" wordt genoemd, bestaat nog steeds in hem. Maar de zonde is niet langer een factor die het leven van die persoon beheerst.
- c) De toekomst: Verlossing van het bestaan van de zonde. Dit zal worden verwerkelijkt bij Christus' wederkomst. Dan zal Hij de doden opwekken en de lichamen van de gelovigen die nog in leven zijn zó veranderen dat ze niet meer zondigen, niet ziek worden en niet sterven. Dit is het laatste aspect van de verlossing waarnaar we verlangen (Hebreeën 9:27 en 28).

VII. Kunnen we zondigen zoveel als we willen, omdat we toch al behouden zijn?

Sommigen zeggen dat het wel een erg gemakkelijke weg is om op de Here Jezus Christus te vertrouwen. "Als er niets overblijft dat we kunnen doen om in de hemel te komen, dan maakt het ook niet meer uit of we ons nu goed of slecht gedragen. Deze manier van denken is ongetwijfeld volkomen onjuist. Als iemand verlost (opnieuw geboren) is, dan begint deze, door de Heilige Geest, aan een vriendschappelijke relatie met GOD. GOD wordt dan zijn allerbeste vriend. U doet zeker geen dingen waar één van uw beste vrienden helemaal niet van houdt. Evenzo begint een gelovige een hekel aan de zonde te krijgen, omdat het GOD pijn doet als hij zondigt. Hoezeer het ook onmogelijk is dat hij zichzelf volkomen van zondigen losmaakt, toch is zijn gedrag veranderd en in plaats van graag te zondigen begint hij de zonde veeleer te haten. Om vrij te worden van de heerschappij van het vlees (de zondige natuur) heeft GOD de gelovige de volgende mogelijkheden gegeven:

- a) Tanrı'nın Kelâmını (Kutsal Kitap) okumak, incelemek ve ona itaat etmek (2. Timoteos 3:16,17).
- b) Dua ile Tanrı'yla devamlı bir şekilde irtibatla bulunmak (İbraniler 4:14-16).
- c) Doğru ve faydalı bir yaşayış için vücudunu Tanrı'ya teslim etmek (Romalılar 6:13, 12:1,2).
- d) İşlediğinizi bildiğiniz her günahı hemen Tanrı'ya itiraf etmek ve ondan vazgeçmek (1. Yuhanna 1: 8,9).

VIII. Kurtuluşun sonuçları

Bunlar sayılamayacak kadar çoktur (Efesliler 1:3-14). İşte onlardan birkaçı:

- a) Tanrı'yla barış halinde olmak (Romalılar 5:1). Düşmanlığımıza son vermek.
- b) Cennette sonsuz yuva (Yuhanna 14:1-3).
- c) Günah tarafından idare edilen hayattan kurtuluş (Romalılar 8:2).
- d) Tanrı'nın çocuğu olma sevinci (Romalılar 5:10,11, 8:14-17).
- e) Kendi kendinizi memnun etmek için değil, Tanrı'yı memnun etmek için yaşamak (2. Korintliler 5-15).
- f) İyi işler (Efesliler 2:10, Matta 15:16).
- g) Tanrı'ya tapınmak, hamdetmek ve dua etmek (Efesliler 5:18-20, Koloseliler 3:16,17).

Okuyucu Tanrı'nın Sözü'nün yetkisiyle ebediyen kurtulmuş olduğunu anlayınca dek bıkip usanmadan çalışmalıdır.

- a) Het Woord van GOD (de Bijbel) lezen, onderzoeken en gehoorzamen (2 Timótheüs 3:16,17).
- b) Steeds bidden en met GOD in contact blijven (Hebreeen 4:14-16).
- c) Zijn lichaam aan GOD overgeven om een zuiver en zinvol leven te leiden (Romeinen 6:13 en 12:1 en 2).
- d) Een zonde die begaan is meteen aan GOD belijden en die niet meer doen (1 Johannes 1:8 en 9).

VIII. De gevolgen van de verlossing

Dit zijn er ontelbaar veel (Efeziërs 1:3-14). Een aantal ervan staat hieronder:

- a) In vrede met GOD leven (Romeinen 5:1) en een einde maken aan onze vijandschap.
- b) Een eeuwige plaats in de hemel (Johannes 14:1-3).
- c) Verlossing van een leven dat beheerst werd door de zonde (Romeinen 8:2).
- d) De vreugde om een kind van GOD te zijn (Romeinen 5:10 en 11; 8:14-17).
- e) Niet leven voor jezelf, maar om GOD te behagen (2 Corinthiers 5:15).
- f) Goede werken doen (Efeziërs 2:10; Matthéüs 15:16).
- g) GOD verheerlijken, Hem loven en Hem aanbidden (Efeziërs 5:18-20; Colossenzen 3:16 en 17).

Elke lezer behoort zich zonder ophouden er naar uit te strekken, totdat hij door de kracht van het Woord van GOD begrijpt dat hij voor eeuwig is behouden.

İNAYET

I. Önsöz

Günümüzde Tanrı'nın insanlarla olan ilişkileri inayete dayanmaktadır. Bu, Tanrı'nın insanlara lâıyk olmadıkları bir lütuf gösterdiği anlamını taşımaktadır. "İnayet" kelimesi İncil'de 128 defa kullanılmıştır. Baba Tanrı "bütün inayetlerin Tanrısı" diye tasvir ediliyor (1. Petrus 5:10). İsa "inayet ve hakikat dolu" diye tasvir ediliyor" (Yuhanna 1:14-18). Kutsal Ruh "inayet Ruhu" diye çağırılıyor (İbraniler 10:29). Böylece Tanrı'da mevcut üç şahsiyet inayet özelliğini taşıyor.

II. "İnayet" kelimesi nasıl açıklanıyor?

"İnayet" kelimesi Eski Antlaşma'da de (Tevrat ve Zebur'da) bulunmaktadır. Türkçeye "inayet" diye çevrilen bu İbranice kelime "aşağı derecede olan kimseye lütufla eğilmek" anlamında kullanılıyor. İncil'deki inayet kelimesi "kayırma, temiz yüreklilik, şefkat demektir.

Tanrı adil ve kutsal olmakla beraber O'nun aynı zamanda seven Tanrı olduğunu hatırlamak çok önemlidir. İncil'in asıl konusu budur. İşlediğimiz günahlardan nefret ediyor, fakat kendisine benzeyerek yaratıldığımızdan dolayı da bizi seviyor. Bunu akıld tutarak, "inayet" hakkında birkaç açıklama yapmak istiyoruz:

- "İnayet" lâıyk olmayanlara gösterilen sevgidir. Tanrı sevgidir. Bu sevgiyi suçlu, kirli, isyan eden günahkârlara gösterdiğinde inayet oluyor.
- Üst seviyede olana karşı sevgi tapınmaktır, kendi seviyesindeki birine karşı muhabbetir, aşağı seviyedekine karşı eğilen sevgi ise inayettir.
- İnayet, hüküm ve gazaptan başka bir şey haketmediğimiz halde, Tanrı'nın bize sevgi ve merhamet göstermesidir.
- İnayet, Tanrı'nın yeryüzünün en kötüsünü kurtarmak için Cennetin en Alâsını (İsa'ya) vermesiyle ifade edilebilir.

GENADE

I. Voorwoord

In onze tijd steunt de verhouding van GOD met de mensen op genade. Dit betekent dat GOD de mensen genade betoont die ze eigenlijk niet waard zijn. Het woord "genade" komt 128 keer voor in het Nieuwe Testament. GOD de Vader wordt aangeduid als "de GOD van alle genade" (1 Petrus 5:10). Van de Here Jezus wordt gezegd dat Hij "vol genade en waarheid" is (Johannes 1:14 en 18). De Heilige Geest wordt "de Geest der genade" genoemd in Hebreeën 10:29. Zo hebben de drie personen, die samen de drieënige GOD vormen, allen genade als kenmerk.

II. Wat betekent het woord "genade"?

Het woord "genade" komt ook in het Oude Testament voor. Het Hebreeuwse woord dat met "genade" wordt vertaald heeft de betekenis van "zich barmhartig neerbuigen naar een minder iemand". In het Nieuwe Testament betekent "genade" "begunstigen, reinheid van hart, barmhartigheid".

Hoewel GOD rechtvaardig en heilig is, is het ook van groot belang om ons te realiseren dat Hij tegelijkertijd een liefhebbende GOD is. Dat is het eigenlijke thema van het Nieuwe Testament. Hij haat de zonden die we begaan, maar heeft ons ook lief omdat Hij ons naar Zijn beeld heeft geschapen. Met dit in ons achterhoofd willen we een paar dingen uitleggen:

- "Genade" is liefde die betoond wordt aan mensen die het niet verdienen hebben, die het niet waard zijn. GOD is liefde. Het is genade dat Hij deze liefde betoont aan zondaars die schuldig, bevlekt en opstandig zijn.
- Liefde ten opzichte van iemand op een hoger niveau, is aanbidden en vereren, liefde voor iemand op gelijk niveau is vriendschap, maar liefde die neerbuigt naar iemand op een lager niveau is genade.
- Genade houdt in dat GOD ons, hoewel we niets anders dan oordeel en toorn verdienen hebben, Zijn liefde en barmhartigheid betoont.
- Genade kan ook als volgt onder woorden worden gebracht: om zelfs de allerslechtste op aarde te redden gaf GOD de meest uitmuntende - de Here Jezus Christus - vanuit de hemel.

III. İnanet ve İyi İşler

İnanet iyi işler ile karıştırılmamalıdır. Bir insan ibadet etmekle kurtuluşu sağlayabilseydi böylece kurtuluş sadece onun karşılığı (ücreti) olurdu. (Romalılar 4:4,5, 11:6). Tanrı insana karşı borçlu değildir. Kurtuluş, Tanrı'nın insanlara ücretsiz ve karşılıksız olarak verdiği bir hediyedir. İnanet şeriat ile de (Tanrı'nın gönderdiği kanunlarla) karıştırmamalıdır. Tanrı'nın şeriatı tutmakla insanlar kurtulamazlar, çünkü şeriatı tutamazlar.

Yakub kısmının 2. bölümünün 10. ayeti: "Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur", diye bizi uarmaktadır. İncil, bütün peygamberler dahil olmak üzere İsa'dan başka herkesin günah işlediğini belirtiyor. İnsanlar inanetle kurtulmaktadır.

Bu durumu aydınlatmak bakımından aşağıdaki tablo yardımcı olabilir.

Şeriat	İnanet
a) Şeriat yapılacak iyi işleri getirir	a) İnanet yapılmış bir işten söz ediyor
b) Şeriat diyor ki "Bunu yapın ve yaşayacaksınız"	b) İnanet diyor ki "İlk önce hayat bulun, ondan sonra iyi işler yapacaksınız"
c) Şeriat diyor ki "Tanrınızı ... seveceksiniz"	c) İnanet diyor ki "Tanrı dünyayı o kadar sevdi ki .." (Yuhanna 3:16). "Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi" (1. Yuhanna 4:19)
d) Şeriat en iyi mahkûm ediyor (Romalılar 3:19,20)	d) İnanet en kötüyü kurtarıyor (Romalılar 3:23, 24, 4:5)
e) Şeriat günahları açıklıyor (Romalılar 3: 20)	e) İnanet kurtuluşu açıklıyor. (Titus 2:11-13)

III. Genade en goede werken

Genade en goede werken moeten niet met elkaar verward worden. Als een mens door godsdienst-beoefening zijn verlossing zou kunnen bewerken, dan zou deze verlossing hiervoor slechts een beloning (prijs) zijn (Romeinen 4:4 en 5; Romeinen 11:6). GOD is de mens echter niets schuldig. De verlossing is een geschenk dat GOD zomaar, zonder vergoeding of vergelding, aan de mensen geeft. Genade moet niet verward worden met de wet (de 10 geboden die GOD heeft gezonden). Mensen kunnen niet behouden worden door de wet van GOD te houden, want ze kunnen die wet niet houden.

In Jacobus 2:10 lezen we de volgende waarschuwing: "Want wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle (geboden)". Het Nieuwe Testament maakt duidelijk dat behalve de Here Jezus Christus iedereen, inclusief alle profeten, gezondigd heeft. Mensen worden door genade behouden.

Om dat alles te verduidelijken kan het onderstaande schema nuttig zijn:

De wet	De genade
a) Goede werken moeten verricht worden	a) Spreekt van een werk dat al volbracht is
b) "Doe dit en gij zult leven"	b) "Vind eerst het leven, en daarna zul je goede werken doen"
c) "Gij zult de Here uw GOD liefhebben"	c) "Alzo lief had GOD de wereld" (Joh.3: 16); "wij hebben lief omdat Hij ons heeft liefgehad" (1 Joh. 4:19)
d) De wet veroordeelt zelfs de beste	d) De genade verlost zelfs de slechtste (Romeinen 3:19-20) (Romeinen 3:23 en 4:5)
e) De wet doet zonde kennen (Romeinen 3:20)	e) De genade doet de verlossing kennen (Titus 2:11-13)

IV. İnanetin Gerekliliği

İnsan Tanrı'nın Kutsal Şeriatına karşı günah işlemiş bir isyankârdır (Romalılar 3:25, Koloseliler 1:21). Bu yüzden Tanrı'nın gazabından başka bir şeye layık değildir. Tanrı'nın Kutsal Şeriatını tutmayan bir varlık olarak insan Tanrı'nın önünde suçludur (Romalılar 3:19, Yakub 2:10).

V. İnanetle Kurtuluş

Bir insan kurtulacaksa bunun Tanrı'nın inayeti vasıtasıyla olması gerekir. Ama Tanrı kutsaldır, günahı görmezlikten gelemez. Günah mutlaka cezalandırılmalıdır.

İncil' deki müjde Tanrı'nın kutsal kalıp günahkârları inayetle kurtarabileceğini bize bildiriyor. İsa Tanrı'nın günaha karşı olan hükmünü (yargısını) Kendisinde çekti. Rab İsa'nın haç üzerindeki bu işi dolayısıyla İsa'ya güvenen herkesin günahlarını adil bir şekilde bağışlayabilmektedir. İsa işi tamamladı. İnanet kurtuluşu arayan günahkârdan yalnız iman istiyor (Efesliler 2:8-9). Bu iman körü körüne bir sıçrayış değil, gerçeklere dayanan bir adımdır.

VI. İnanetten ileri gelen bereketler

İnanet günahkâra birçok yeni, hayret verici imtiyazlar getirmektedir. Bunların en büyüklerinden üçü şunlardır:

- Kurtuluş (Titus 2:11-13). Bu demektir ki imanlının ebedi hayatı vardır.
- Haklı çıkarılma (İncil'de salih sayılma diye geçiyor) (Romalılar 3:23-26). Bu demektir ki Tanrı İsa'ya güvenmiş olan bir günahkârı (adil bir şekilde) suçsuz sayıyor.
- Tanrı'nın huzuruna giriş (Romalılar 5:2). Bu demektir ki gerçek imanlı bir kimse dua yoluyla Tanrı'nın huzuruna girebilir. Günahlarından dolayı artık Tanrı'dan uzak değildir.

IV. De noodzaak van de genade

De mens is een opstandige die heeft gezondigd tegen de heilige wet van GOD (Romeinen 3:25; Colossenzen 1:21). Daarom is de mens niets anders waard dan de toorn van GOD. Als een schepsel dat de heilige wet van GOD niet houdt staat de mens schuldig voor GOD (Romeinen 3:19; Jacobus 2:10).

V. Verlossing door genade

Als een mens verlost wordt, gebeurt dat noodzakelijkerwijs door middel van de genade van GOD. Maar GOD is heilig en kan niet doen alsof Hij de zonde niet ziet. De zonde moet bestraft worden.

Het goede nieuws in het Nieuwe Testament verkondigt ons dat GOD zowel heilig blijft, als ook zondaars door Zijn genade kan redden. De Here Jezus Christus droeg zelf het oordeel van GOD over de zonde. Door dit werk van Christus, aan het kruis verricht, kan GOD de zonden van een ieder die op Hem vertrouwt op een rechtvaardige manier vergeven. Christus heeft alles volbracht. De genade vraagt alleen geloof van de zondaar die verlossing zoekt (Efeziërs 2:8 en 9). Dit geloof is geen sprong in het duister, maar een stap die op feiten gebaseerd is.

VI. Zegeningen die uit de genade voortkomen

De genade geeft de zondaar vele nieuwe en verwonderlijke voorrechten. De drie grootste daarvan zijn:

- Verlossing (Titus 2:11-13). Dit houdt in dat de gelovige eeuwig leven heeft!
- Rechtvaardiging (Romeinen 3:23-26). Dit betekent dat GOD een zondaar die op de Here Jezus Christus vertrouwt (op een rechtvaardige wijze) als onschuldig beschouwt.
- Toegang tot GOD hebben (Romeinen 5:2). Dit houdt in dat een echte gelovige door het gebed tot GOD mag naderen. Zijn zonden doen hem niet langer ver van GOD af staan.

İMAN

İmanın önemini anlamadan İncil'i uzun bir süre incelemek mümkün değildir. İmanlı olmadan bir günahkarın kurtulması mümkün değildir (Efesliler 2:8,9). Bu yüzden 'iman' kelimesinin anlamını öğrenmek çok önemlidir.

I. İman nedir?

İncil' de iki çeşit imandan bahsedilmektedir.

- a) Bir insanı günahattan kurtarmak üzere İsa'nın haç üzerinde yaptığı işe iman etmek. Günah suçundan kendi kendini kurtaramayacağını anlayan bir kimsenin kurtarıcı olarak İsa'ya güvenmesi.
- b) Bizi seviyor ve kayırıyor diye, günden güne artan bir kuvvetle Tanrı'ya iman (şüphesiz bu dualar bencil olmadıkları takdirde). Tanrı'nın dualarımıza cevap vereceğine inandığımızda bu çeşit iman belirir.

II. İman nereden geliyor?

Dünyada etrafımıza baktığımızda bazı insanların İsa'ya iman etmediklerini ve dolayısıyla kurtulmuş olmadıklarını anlıyoruz. Bu, imanın kaynağını araştırmamıza yol açıyor. İman Tanrı'nın hediyesidir (Yuhanna 3:27). Kendisine iman etmeleri için Tanrı insanlara kuvvet veriyor. Bir insan imanını nasıl elde edebilir? Bu sorunun cevabı Romalılar'ın 10. bölümünün 17. ayetindeki "Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur", sözlerinde bulunuyor. Mesih'in kelâmı İncil'dir. Bir insan Tanrı'ya iman etmiyorsa İncil okumalıdır. Okurken Tanrı'nın onun gözlerini açmasını dilemelidir. Belki de şu sözlerle:

GELOOF

Het is onmogelijk om het Nieuwe Testament lange tijd te bestuderen zonder het belang van het geloof te begrijpen. Een zondaar kan niet verlost worden als hij niet gelooft (Efeziërs 2:8-9). Daarom is het van groot belang de betekenis van het woord "geloof" te leren.

I. Wat is geloof?

Het Nieuwe Testament spreekt over twee verschillende soorten geloof:

- a) Geloven in het werk dat de Here Jezus Christus aan het kruis heeft volbracht om de mens van de zonde te verlossen. Het vertrouwen op Hem als Verlosser door iemand die begrijpt dat hij zichzelf niet van de zondes Schuld kan bevrijden.
- b) Een van dag tot dag groeiende kracht en geloof in GOD, omdat Hij ons liefheeft en beschermt. Dit soort geloof wordt zichtbaar in ons vertrouwen dat GOD onze gebeden zal beantwoorden (wanneer onze gebeden natuurlijk niet zelfzuchtig zijn).

II. Waar komt het geloof vandaan?

Als we op deze wereld naar onze omgeving kijken, dan begrijpen we dat sommige mensen niet in de Here Jezus Christus geloven en daarom niet verlost zijn. Dat brengt ons ertoe te onderzoeken wat dan de bron van het geloof is. Het geloof is een geschenk van GOD (Johannes 3:27). GOD geeft de mensen kracht om in Hemzelf te geloven. Hoe kan een mens het geloof verkrijgen? Het antwoord op deze vraag staat in Romeinen 10:17, waar we het volgende lezen: "Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus". Het woord van Christus is wat we in het Nieuwe Testament lezen. Als een mens niet in GOD gelooft moet hij dit lezen. Al lezend moet hij vragen of GOD zijn ogen wil openen, misschien met de volgende woorden:

"Ey Tanrı, bu Kitap Senin Sözü'n ise, İsa Senin Oğlun ise ve benim için öldü ise İncil okurken bana bu şeyleri göster. Gösterirsen iman edeceğim ve İsa'nın taraftarı olacağım". Tanrı O'nun isteğini yapmak isteyen herkesin gerçeği anlayacağına dair söz vermiştir (Yuhanna 7:17).

III. Neye iman etmeliyiz?

İman bir şeye veya bir kimseye dayanmalıdır. İman yalnız başına yetersizdir. Doğru olana iman etmelidir. Bir kimse kendini İstanbul'dan Ankara'ya kadar götürecekt diye otomobiline güvenebilir. Fakat arabanın tamire ihtiyacı olduğu için bu kimse Bolu dağında arabası yolda kalınca ona olan inancının ve güveninin, bir bakıma imanının yersiz olduğunu anlayacaktır.

İncil, Rab İsa Mesih'i imanın dayanak noktası olarak ortaya koyuyor (Elçilerin İşleri 20:21).

Bir adamın imanının miktarı değil, İsa'ya iman edip etmemesi önemlidir. İsa'ya iman ediyorsa kurtulmuştur.

Bir çok kimse İsa'ya inandığı halde bu inançları onları kurtaramıyor. Kurtulmaları için İsa'ya iman etmeleri, O'na sığınmaları gerekir. Ayağınızda, bütün vücudunuz yayılmaya yüz tutmuş bir enfeksiyon varsa, başvurduğunuz doktor size antibiyotik verecektir. Doktorun sizi iyileştireceğine inanır, fakat verdiği ilaçları almazsanız ölebilirsiniz.

İsa'nın Bakire Meryem'den doğduğunu, haç üzerinde öldüğünü, tekrar dirilip göğe çıktığına inanabilirsiniz. Fakat, sizi günahlarınızdan kurtaracak ve cennete götürecekt diye O'na sığınmaya kadar O'na iman etmiş sayılmazsınız.

"Here GOD, als dit boek Uw woord is, als de Here Jezus Christus Uw Zoon is en voor mij is gestorven, laat die dingen dan aan me zien terwijl ik dit boek lees. Als U het mij laat zien zal ik geloven en Hem gaan volgen". GOD heeft beloofd dat iedereen die Zijn wil wil doen de waarheid zal begrijpen (Johannes 7:17).

III. Waar moeten we in geloven?

Geloven betekent vertrouwen en steunen op iets of iemand. Maar alleen geloven is op zich onvoldoende. Men moet geloven in dat wat juist is. Iemand kan op zijn auto vertrouwen dat die hem van Istanbul naar Ankara zal brengen. Maar omdat de auto eigenlijk een beurt nodig heeft zal deze persoon, wanneer zijn auto het ergens in de bergen bij Bolu begeeft, begrijpen dat zijn geloof en vertrouwen eigenlijk ongegrond waren.

Het Nieuwe Testament brengt Jezus Christus als steunpunt van het geloof naar voren (Handelingen 20:21).

Niet de mate waarin iemand gelooft, maar of hij al dan niet in de Here Jezus gelooft is van belang.

Hoewel veel mensen "in Jezus geloven" kan dit geloof hen toch niet behouden. Om behouden te worden moeten ze vertrouwen op, geloven in en schuilen bij Hem. Als een infectie begonnen is zich in je gehele lichaam te verspreiden, dan zal de dokter je antibiotica geven. Als je gelooft dat de dokter je zal genezen, maar de medicijnen die hij geeft niet inneemt, kun je dood gaan.

Misschien geloof je dat Christus uit de maagd Maria is geboren, aan het kruis is gestorven, weer is opgestaan en ten hemel is gevaren. Maar zolang je niet gelooft dat Hij jou van je zonden zal redden en je naar de hemel zal brengen; zolang je niet je toevlucht bij Hem zoekt, word je als ongelovig beschouwd.

IV. İman örnekleri

İncil iman örnekleriyle doludur. İbraniler kısmının 11. bölümünde Tanrı'nın diğer insanların imkânsız olduğunu düşündükleri şeyleri yapacağına iman eden bazı göze çarpan adamlar ve kadınlar sıralanıyor. Bu bölümü İncilinizde okuyunuz.

Burada başka iki örnek daha verebiliriz. Birincisi: Matta kısmının, 8. bölümünün 5' den 10' a kadar olan ayetlerinde bahsedilen yüzbaşının imanı (Bunu da yine İncil'den okuyunuz). Yüzbaşı İsa'nın uzakta bulunan hizmetçisini bir sözle iyileştireceğine iman etti.

İkincisi: Kenanlı kadının imanıdır (Matta 15:22-28). Kadın Yahudi olmadığı halde Tanrı'nın seçtiği halk olan Yahudilere ekmekten arta kalan kırıntıların kendisine verilmesini diledi (Bu 'ekmek' kelimesi mecazi manâda kullanılıyor. Ekmek ruhani ve fiziki bereketler demektir). Kadının imanı alçakgönüllü ve devamlıydı. İmanın karşılığını aldı (bu kadın hakkındaki ayetleri okuyunuz).

V. İmanın Karşılığı

Gerçek iman asla karşılıksız kalmaz. Hiç kimse Tanrı'ya boşuna güvenmemiştir. Günahlarından tövbe eden, imanı arayan ve Rab İsa Mesih'e iman eden her günahkâr kurtulmuştur. İsa dedi ki, "Bana geleni asla kovmam" (Yuhanna 6: 37).

IV. Voorbeelden van geloof

Het Nieuwe Testament staat vol met voorbeelden van geloof. In Hebreëen 11 worden bijvoorbeeld een aantal opvallende mannen en vrouwen genoemd, die geloofden dat GOD dingen zou doen waarvan iedereen dacht dat ze onmogelijk waren. Lees dit hoofdstuk eens.

We kunnen hier nog twee andere voorbeelden geven. Het eerste staat in Matthëüs 8:5-10 en gaat over het geloof van een hoofdman over honderd. Lees dit ook. De hoofdman geloofde dat de Here Jezus Christus zijn knecht, die zich op grote afstand bevond, met slechts één woord kon genezen.

Het tweede lezen we in Matthëüs 15:22-28, en gaat over het geloof van een Kananeese vrouw. Hoewel ze geen Joodse was smeekte ze toch dat Hij haar zou geven van de kruimels die overbleven van het brood der Joden, die het uitverkoren volk van GOD waren. (Dit woordje "brood" wordt in figuurlijke zin gebruikt: het betekent "geestelijke en lichamelijke zegeningen". Het geloof van de vrouw was nederig en aanhoudend. Dat werd niet onbeantwoord gelaten. Lees ook deze verzen.

V. Beloning voor het geloof

Waar geloof blijft niet zonder gevolgen. Niemand heeft ooit tevergeefs op GOD vertrouwd. Iedere zondaar die berouw heeft van zijn zonden, het geloof zoekt en in Christus gelooft wordt behouden. Hij zei: "Wie tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen" (Johannes 6:37).

ONİKİNCİ DERS

GERÇEK KİLİSE

Kilisenin kuruluşundan bu yana yaklaşık olarak iki bin yıl geçmiştir. Bu zaman zarfında İncil' in ilkelerinden bir sapma meydana gelmiş, bir çok kilise örgütleri ruhani ilkelerden çok, siyasal ve maddi ilkeler üzerine kurulmuştur. Bu derste bugünkü kilise yaşamına örnek olarak ilk kiliseyi ele alacağız. Elçilerin İşleri kısmının 2. bölümünün 37'den 47'ye kadar olan ayetlerini ve 4. bölümünün 32'den 37'ye kadar ayetlerini okuyunuz.

Gerçek kilise nedir?

Birçok kimse kilisenin bir yapı veya Roma Katolik veya Rum Ortodoks Kiliseleri gibi birer dev örgüt olduğunu düşünür. Fakat İncil'deki kilise fikri İsa Mesih'i seven insanlar topluluğudur. Bu topluluk içindeki kişiler bir gövdenin üyeleri olarak tasvir edilecek derecede bir olup birbirlerini sevmelidirler. Her üye Kilisenin Başı (Efesliler 4:15,16) olan İsa'ya bağlıdır ve böylece birbirlerine bağlıdırlar. Üyelerin birlikte toplandıkları yer önemli değildir. Toplantı yeri özel bir yapı olabileceği gibi sadece birinin evi de olabilir.

Gerçek kilisenin faaliyetleri.

Elçilerin İşleri kısmının 2. bölümünün 42. ayeti ilk kilisenin dört faaliyetini tasvir ediyor: Elçilerin öğretişi, ortaklık, ekmek kırma ve dualar.

I. Elçilerin öğretişi

Elçiler İsa'nın dünyadaki hizmetinin üç yılı boyunca devamlı olarak O'nu yakından izleyen kimselerdi. Onlara O öğretti ve böylece onlar da başkalarına.

LES 12

DE WARE KERK

Vanaf de oprichting van de kerk tot nu toe zijn er zo'n 2.000 jaren voorbijgegaan. In die tijd is men vaak afgeweken van de beginselen van het Evangelie. Veel kerkelijke instellingen zijn niet zozeer gegrondvest op geestelijke principes, maar veeleer op politieke en materiële fundamenten. In deze les zullen we kijken naar de eerste gemeente als voorbeeld voor het leven van de huidige kerk. Lees Handelingen 2: 37-47 en 4: 32-37.

Wat is een ware kerk?

Heel wat mensen denken dat de kerk een gebouw is of een reusachtig instituut zoals bijvoorbeeld de Rooms-Katholieke of Grieks-Orthodoxe kerk. Maar in het Nieuwe Testament is het begrip "kerk" de gemeenschap van mensen die Jezus Christus liefhebben. De mensen binnen deze gemeenschap behoren één te zijn zoals de ledematen van één lichaam bijeen horen, en ze behoren elkaar lief te hebben. Elk lid is verbonden aan Christus, het Hoofd van de kerk (Efeziërs 4:15-16), en daarom ook aan de andere leden. De plaats waar deze leden bij elkaar komen is niet van belang. Dit kan een speciaal gebouw zijn, maar even goed gewoon het huis van één van de leden.

De taken van een ware kerk.

Handelingen 2:42 beschrijft vier taken van de eerste gemeente: Het onderwijs der apostelen, gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden.

I. Het onderwijs der apostelen

De discipelen waren mensen die de Here Jezus Christus gedurende Zijn bediening op aarde (drie jaar lang) voortdurend van dichtbij hadden meegemaakt en gevolgd. Hij onderwees hen en zo onderwezen zij ook anderen.

Vaktiyle, öğretileri (Tanrı'nın ilhamıyla) yazıya geçirildi ve elimizdeki İncil'in bir kısmı oldu.

Her hangi bir Hıristiyan topluluğunun veya kilisenin önemli bir faaliyeti Tanrı'nın sözü olan İncil'i okumak ve incelemek olacaktır.

II. Ortaklık

"Müşareket" kelimesi "paylaşma" anlamını taşıyor. Hıristiyan hayatı bir takım kaidelerin yerine getirilmesi değil, dirilmiş olan İsa Mesih'le canlı bir ilişkidir. Böylece Tanrı'nın yaşamalarında yapmış ve yapmakta olduğu şeyleri birbirlerine anlatmak imanlılar için sevinçli bir olaydır. Onları sonsuz cezadan kurtarmak için akla sığmaz fedakârlık yapan Rabbe karşı ortak bir sevgileri olduğu için diğer imanlıların arkadaşlığından hoşlanırlar.

III. Ekmek kırma

İsa, haça gerilmeden az önce on iki öğrencisiyle birlikte bir yemek yedi. Sonra eline ekmek aldı ve dedi ki: "Bu sizin için olan benim bedenimdir, bunu benim zikrim için yapın ..." Yemekten sonra bir kâse aldı dedi ki:

**"Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.
Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın".
(1. Korintliler: bölüm 11, ayet 23'ten 26'ya kadar).**

Kırılan ekmek bizim için ölüme teslim edilen İsa'nın bedenini temsil edecek, kâseden içilen "asmanın mahsûlü" İsa'nın kanını temsil edecektir.

İsa'nın ölümünden bu yana imanlılar ekmek yemek ve kâseden içmekle İsa'nın ölümünü ve dirilişini anmak için toplanmışlardır. 1. Korintlilerin 11. bölümünün 26. ayeti:

**".. bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde,
Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz"**

diye bize söylüyor.

Later werd dit onderwijs (met de inspiratie van GOD) op schrift gesteld en werd het tot een gedeelte van wat we nu als het Nieuwe Testament kennen. Een belangrijke bezigheid van welke christelijke gemeenschap of kerk dan ook zal altijd het lezen en bestuderen van de Bijbel zijn.

II. Gemeenschap

Het woordje "gemeenschap" betekent "samen delen". Het christelijke leven houdt niet in dat u zich aan een heleboel regels en principes moet houden, maar het is een levende relatie met Jezus Christus. Daarom is het een vreugdevolle gebeurtenis voor gelovigen om elkaar te vertellen wat GOD in hun leven heeft gedaan en doet. Omdat ze een gemeenschappelijke liefde hebben voor de Here, die zo trouw en genadig is geweest om hen van de eeuwige straf te redden, zijn ze ook blij met de vriendschap van andere gelovigen.

III. Het breken van het brood

Kort voordat de Here Jezus Christus werd gekruisigd gebruikte Hij samen met Zijn twaalf discipelen de maaltijd. Daarna nam Hij het brood en zei: "Dit is mijn lichaam voor u, doet dit tot mijn gedachtenis". Daarna nam Hij een beker en zei:

*"Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed;
doet dit zo dikwijls gij die drinkt tot mijn gedachtenis"
(1 Corintiërs 11:23-26).*

Het gebroken brood symboliseert het lichaam van Christus dat voor ons is overgegeven tot in de dood, de "vrucht van de wijnstok" symboliseert het bloed van Christus.

Vanaf de dood van de Here Jezus Christus tot nu toe zijn gelovigen samen gekomen om het brood te eten en uit de beker te drinken, om daarmee Zijn dood en opstanding te gedenken. 1 Corintiërs 11: 26 zegt ons het volgende:

*"Want zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt,
verkondigt gij de dood des Heren".*

IV. Dua.

İki veya ikiden fazla taraftarlarının birlikte yaptıkları dua hakkında İsa özel olarak söz verdi. Dedi ki: "..yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileycekleri herhangi bir şey için anlaşılırsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir. Nerede iki ya da üç kişi benim adıyla toplanırsa, ben de orada, aralarındayım" (Matta 18:19,20).

İmanlılar dua etmek ve tapınmak için birlikte toplanmaktan her zaman hoşlanmışlardır. İmanlıların bir topluluğun ettiği dualarda özel kuvvet vardır. Elçilerin İşleri kısmının 7. bölümünün 23'ten 31'e kadarki ayetleri ve 12. bölümünün 12'den 17'e kadarki ayetleri ilk kilisedekilerin birlikte dua etmelerinin iki örneğini veriyor (bu ayetleri okuyunuz).

V. İlk Kilisenin Diğer Özellikleri

- a) Tanrı'nın ne yaptığına tanıklık yaptı. Elçilerin İşleri tümüyle ilk kilisenin nasıl herkese İsa'nın ölümden dirildiğini ve bundan dolayı onları günahlarından kurtarabildiğini ilan etmesinin tarihesidir. Kutsal Ruh onları korku dolu korkaklar olmaktan Efendileri (İsa) için ölmeye hazır kimseler olarak değiştirdi. Tanrı fırsat verdikçe gerçek Hristiyanlar diğerlerine İsa hakkında bahsetmekten utanmıyorlar.
- b) Üyelerin birbirlerine karşı büyük sevgileri vardı. Birbirlerine olan sevgileri öylesine büyüktü ki ".. mallarını, mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı" (Elçilerin İşleri 2:45). "İmanlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi bir şey için ' Bu benimdir' demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı" (Elçilerin İşleri 4:32).

IV. Gebeden

Aangaande de gebeden die gedaan worden door twee of meer van Zijn volgelingen tesamen, heeft de Here Jezus Christus bijzondere beloften gegeven. Hij zei: "Ik zeg u dat, als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun ten deel zal vallen van mijn Vader, die in de hemelen is. Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden" (Matthéüs 18:19-20).

De gelovigen hebben er altijd vreugde in gehad om samen te bidden en lof te geven aan GOD. Gebeden die zijn uitgesproken door een gemeenschap van gelovigen hebben bijzondere kracht. Handelingen 7:23-31 en 12:12-17 geven twee voorbeelden van het gezamenlijk bidden van de eerste christenen. Lees deze verzen.

V. Andere kenmerken van de eerste gemeente

- a) Ze getuigde van wat GOD deed. Heel het boek Handelingen der Apostelen geeft in het kort de geschiedenis weer van hoe de eerste gemeente aan iedereen bekend maakte dat Christus was opgestaan uit de dood en dat Hij hen daarom van hun zonden kon verlossen. De Heilige Geest veranderde hen van bange, kleinmoedige mensen in personen die bereid waren om zelfs te sterven voor hun Here (Jezus). Wanneer GOD een gelegenheid geeft schamen echte christenen zich er niet voor om met anderen over Christus te spreken.
- b) De leden hadden grote liefde jegens elkaar. Die liefde voor elkaar was zó groot dat "ze hun bezittingen en have verkochten, en ze uitdeelden aan allen die er behoefte aan hadden" (Handelingen 2:45). "En de menigte van hen die tot het geloof gekomen waren, was één van hart en ziel, en ook niet één zei dat iets van hetgeen hij bezat zijn persoonlijk eigendom was, doch zij hadden alles gemeenschappelijk" (Handelingen 4:32).

- c) Hastaları iyileştirme mucizeleri yapıldı. Kutsal Ruh elçilere hastaları iyileştirme yeteneğini verdi. Bugün dahi, Tanrı hastaları iyileştirme mucizelerini, ya iyileştirme yeteneğini verdiği ferdlerle, ya da kilisenin dualarıyla (Yakup 5:14-15) yapıyor.

VI. Papazlar gerekli mi?

Diğer kişilerden daha "kutsal", kendilerine dini meslek edinmiş dinsel kişi sınıfı İncil'de yoktur, Petrus elçi (Tanrı'nın vahiyyle) bütün imanlılara "kahin" ünvanını veriyor.

İlk Hıristiyanların topluluklarının her birinde çobanların koyunlarına baktıkları gibi Tanrı'nın sürüsüne bakmaya görevlendirilen ihtiyarlar vardı (1. Petrus 5:1-5). Kimi zaman bunlardan biri Tanrı'nın işlerine daha çok vakit vermek için diğerleri tarafından para yardımı görüyordu (1. Timoteos 5:17,18).

VII. Kilise ne zaman toplandı?

Troas (Çanakkale yakınındaki Trova harabeleri aynı şehirdir) şehrindeki kilise haftanın ilk gününde (Pazar günü) toplanırdı. (Elçilerin İşleri 20:7). İmanlılar genellikle Pazar günleri tapınmak için, haftanın diğer günlerinde dua, İncil okuma, ve müşareket için toplanırlar.

Gerçek Hıristiyanlar dinsel bir görev olduğu için değil, hoşlandıkları için kiliseye gider veya diğer imanlılarla toplanırlar.

- c) Er gebeurden wonderen waardoor zieken werden genezen. De Heilige Geest gaf de apostelen de bekwaamheid om zieken te genezen. Tot op de dag van vandaag doet GOD wonderen van genezing, òf door personen die Hij de gave van genezing heeft gegeven, òf door de gebeden van de gemeente (Jacobus 5:14-15).

VI. Zijn geestelijken nodig?

In het Nieuwe Testament komt er geen categorie van geestelijke personen voor die heiliger zijn dan anderen en die godsdienst tot beroep hebben, maar de apostel Petrus geeft (door GOD geïnspireerd) aan alle gelovigen de titel "priester".

Zoals in elk van de eerste gemeenschappen van christenen de herders voor hun schapen zorg droegen, zo waren er ook oudsten die tot taak hadden te zorgen voor de kudde van GOD (1 Petrus 5:1-5). Af en toe kreeg één van hen financiële steun van de anderen om zo meer tijd te kunnen besteden aan het werk van en voor GOD (1 Timótheüs 5:17 en 18).

VII. Wanneer kwam de gemeente bijeen?

De gemeente te Troas (een stad op dezelfde plaats als de tegenwoordige ruïnes van Troje, dicht bij Çanakkale) kwam op de eerste dag van de week bij elkaar (Handelingen 20:7). Christenen komen meestal op zondag bij elkaar voor de eredienst, en op de andere dagen van de week voor gebed, bijbelstudie en gemeenschap.

Echte christenen gaan niet naar de kerk of naar een andere samenkomst met broeders en zusters omdat het een religieuze plicht is, maar omdat ze het graag doen.

İnsanlar öldükten sonra ne olacaklarını öteden beri merak etmişlerdir. "Ölüm her şeye son verir mi?". "Ölmüş olanlar nerededir?". "Cennet ve cehennem hakkında ne bilebiliriz?" Bunlar en çok sorulan sorulardan birkaçıdır. İlk önce "öldüğü anda bir insana ne oluyor?" sorusunu ele alacağız.

I. Öldüğü anda bir insana ne oluyor?

Bunu anlamak için insanın vücut, can ve ruhtan ibaret üç kısımdan müteşekkil olduğunu hatırlayalım (İncil 1. Selanıklılar 5:23). Bunlardan birincisi maddidir, diğer ikisi ise maddi değildir. Ruhu ile bir insan Tanrı'nın varlığını fark edebilir. Canı ile kendi varlığını anlayabilir. Vücudu ile etrafındaki yaratıkların farkına varır. Yalnız Tanrı'nın sözü ruhu candan ayırabilir (İbraniler 4:12).

Ölüm anında can ve ruh vücuttan ayrılır. Vücut mezarlığa gömülür. İmanlılar için "uyuyor" ifadesi kullanılıyor (Elçilerin İşleri 7: 59,60, 8:2). İmansızlar için ise "öldü" kelimesi kullanılıyor. Can ve ruh hiç uyumaz. Ölen kişi kurtulmuş ise canıyla, ruhu sevinç ve mutluluk yeri olan cennete göç eder (2. Korintliler 5:8, Filipililer 1:21-23). O kişi kurtulmamış ise ruhuyla canı sıkıntıyla ceza yeri olan ölümler diyarına (İncil'in yazıldığı eski Yunan dilinde "hades'e) göç eder. İncil'deki Luka kısmının 16. bölümünün 19'dan 31'e kadar olan ayetlerinde kendini ölümler diyarında bulan bir adam hakkında yazılanları okuyoruz. Bu önemli kısmı lütfen okuyunuz.

De mensen hebben zich al vanouds afgevraagd wat er na de dood met hen zal gebeuren. "Maakt de dood aan alles een einde?" "Waar zijn de overledenen?" "Wat weten we over hemel en hel?" Dat zijn zo een aantal van de meest gestelde vragen. Laten we eerst eens kijken naar de vraag "Wat gebeurt er met de mens op het moment dat hij sterft?"

1. Wat gebeurt er met een mens op het moment dat hij sterft?

Om dit te kunnen begrijpen moeten we ons realiseren dat de mens bestaat uit lichaam, ziel en geest (1 Thessalonicenzen 5:23). De eerste hiervan is stoffelijk en tastbaar, de andere twee niet. Door zijn geest is de mens zich het bestaan van GOD bewust, met zijn ziel kan hij zijn eigen wezen begrijpen, en door zijn lichaam is hij zich bewust van het bestaan van andere schepselen. Alleen het Woord van GOD kan geest en ziel van elkaar scheiden (Hebreeën 4:12).

Op het moment dat de dood intreedt verlaten ziel en geest het lichaam. Het lichaam wordt begraven. Voor gelovigen wordt de uitdrukking "hij slaapt" gebruikt (Handelingen 7:59 en 60; 8:2). Voor ongelovigen wordt echter het woord "gestorven" gebruikt. Ziel en geest slapen nooit. Als de overledene een verlore is, gaat zijn geest naar de hemel, een plaats van vreugde en geluk (2 Corinthiërs 5:8; Filippenzen 1:21-23). Als die persoon geen verlore is, gaan zijn geest en ziel echter naar het dodenrijk, een plaats van pijn en straf (in het Grieks "hades"). In Lucas 16:19-31 lezen we over een man die zich in het dodenrijk bevindt. Lees deze belangrijke passage.

II. Cehennem hakkında ne biliyoruz?

İsa'ya kurtarıcısı olarak sığınmayan insan ölümünde korkunç bir duruma düşer. Ruhuyla, canı şuurlu olarak ceza çekeceği yer olan ölümler diyarına göç eder (Luka 16:23-25). Ölümler diyarındaki can gözleri, dili, kulakları, parmakları ve belleği olan bir şahsiyet olarak tasvir ediliyor. Oradaki şartlar tamamiyle idrak ediliyor.

İncil ölümler diyarından başka bir ceza yerinden daha söz ediyor. Bu diğer yer Ateş Gölü denilen Cehennemdir. Büyük Beyaz Taht'ın yargılamasında (son derste incelenecek) ölümler diyarındaki canlar mezardan diriltilecek vücutları ile tekrar birleşecek.

İsa ölmüş günahkârlar hakkındaki son hüküm kararını verecek. Kurtulmamış günahkârlar sonsuz konutları olan ateş gölüne atılacaklar (Vahiy 20:11-15).

Böylece ölümler diyarı tutukluların geçici olarak yargıyı bekledikleri, karakollardaki nezarethanelere, ateş gölü ise, dönüşü olmayan ceza evine benzetilebilir.

Cehennemi tasvir ederken İsa "Oradakileri kemiren kurt ölmez, yakan ateş sönmez", der. (Markos 9:43-48). Orası şuurlu olarak ceza çekilen yerdir.

Günahın cezası sonsuz mudur? Vahiy kısmında kurtulmamış olanların ezginliğini tasvir etmek için "Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek tütecek" deniliyor (Vahiy 14:11)

III. Tanrı sevgi ise insanların cehenneme atılmalarına neden izin verir?

a) Tanrı insanların cehenneme gitmelerini istemiyor. Oğlunun haç üzerindeki ölümü yoluyla Tanrı insanların kurtuluşunu hazırladı (Romalılar 5:6-8). İnsanlar kurtuluş yolunu reddederlerse kendi seçtikleri yer olan cehenneme giderler.

II. Wat weten we over de hel?

De mens die zijn toevlucht niet zoekt bij de Here Jezus Christus als zijn Verlosser, komt bij zijn dood in een angstwekkende situatie terecht. Zijn geest en ziel gaan over naar het dodenrijk waar ze bij volle bewustzijn pijn zullen lijden (Lucas 16: 23-25). De ziel in het dodenrijk wordt als een persoonlijkheid beschreven die ogen, een tong, oren, vingers en een geheugen heeft. Hij beseft en ervaart de omstandigheden daar dus ten volle.

Het Nieuwe Testament spreekt nog over een andere plaats van straf dan het dodenrijk. Die andere plaats is de hel, die ook wel "poel des vuurs" wordt genoemd. Bij het grote oordeel voor de Witte Troon (zie de laatste les) zullen de zielen in het dodenrijk weer herenigd worden met hun lichamen die uit het graf zullen verrijzen. De Here Jezus Christus zal het laatste oordeel uitspreken over de overleden zondaren. Zij die niet verlost zijn zullen voor eeuwig in de poel des vuurs geworpen worden (Openbaring 20:11-15). Zo kan het dodenrijk vergeleken worden met voorarrest op het politiebureau: gevangenen worden tijdelijk vastgehouden in afwachting van de uitspraak. De poel des vuurs is echter te vergelijken met een gevangenis waaruit geen terugkeer mogelijk is.

Toen de Here Jezus Christus over de hel sprak zie Hij: "Daar sterft hun worm niet en wordt het vuur niet uitgeblust" (Marcus 9:43-48). Het is een plaats waar men met het volle bewustzijn de straf ondergaat.

Is de straf op de zonde eeuwig? In het boek Openbaring wordt gezegd: "De rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheden" (Openbaring 14:11) om de grote ellende van de niet-verlosten te beschrijven.

III. Als GOD liefde is, waarom laat Hij dan toe dat mensen in de hel worden geworpen?

a) GOD wil niet dat mensen naar de hel gaan. Door de dood van Zijn Zoon aan het kruis bereidde GOD verlossing voor alle mensen (Romeinen 5:6-8). Als de mensen de weg tot verlossing echter verwerpen, gaan ze naar de hel waarvoor ze dan zelf hebben gekozen.

- b) Tanrı sevgidir (1. Yuhanna 4: 8). Fakat bununla birlikte kutsaldır (1. Petros 1:16). Günahı mutlaka cezalandırmalıdır. İşledikleri cezasını onların yerine çekmiş olan İsa'yı reddedenler, kendi işledikleri günahlarının cezasını çekeceklerdir.

IV. Cennet hakkında ne biliyoruz?

İncil İsa Mesih'i tanıyan ve sevenler için saadet yerinin mevcut olduğunu açıkça öğretiyor. Çoğu zaman cennet denilen yer İncil'de eski Yunan dilindeki "ouranos" kelimesinin karşılığı olan "gök" kelimesi üç ayrı şey için kullanılıyor.

- Bulutların bulunduğu yer için (Tevrat'taki Tekvin 1:8, İncil'den Matta 6:26).
- Tanrı'nın bulunduğu yer, Pavlus buna üçüncü gök ve "cennet" der (1. Korintliler 12:2-4)
- Yıldızların bulunduğu yer için (Tevrat'tan Tekvin 1:1, İncil'den Matta 24:29).

"Cennet" kelimesi arapçadır. "Bahçe ve çok ferah yer" anlamındadır. Türkçe İncil'deki Cennet kelimesi eski Yunan dilindeki "paradeisos" kelimesinin karşılığıdır. "Paradeisos" kelimesi eski Fars dilinden geçen bir kelimedir. Fars hükümdarlarının bahçeleri için kullanılır. Mecâzi anlamda bütün saadetlerin toplamı için kullanılıyor. "Paradeisos" kelimesi bir defa İsa tarafından kullanıldı. Haç üzerinde ölmeye hemen önce tövbe eden suçluya "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" dedi (Luka 23:43). Bu söz aynı gün yerine getirildi. İsa ruhunu Baba'ya bıraktıktan sonra öldü ve ruhta hemen Tanrı'nın bulunduğu yer olan göğe çıktı. Rab İsa'nın gideceği yerden cennet olarak bahsetmesi suçluya büyük teselli oldu. Çünkü onun düşüncesinde cennet bütün saadetlerin yeri idi. Gök (Cennet) her zaman yeryüzüne göre yukarıda olarak söz ediliyor.

- b) GOD is liefde (1 Johannes 4:8) Maar daarnaast is Hij ook heilig (1 Petrus 1:16). Hij moet de zonde bestraffen. Degenen die de Here Jezus Christus verwerpen - die in hun plaats de straf droeg - moeten zelf de straf voor hun zonden dragen.

IV. Wat weten we over de hemel?

Het Nieuwe Testament leert duidelijk dat er een plaats van geluk bestaat voor degenen die Jezus Christus kennen en liefhebben. Meestal worden met de plaats die "paradijs, hemel" wordt genoemd, en waarvoor in het Nieuwe Testament het Griekse woord "ouranos" wordt gebruikt, drie verschillende dingen aangeduid.

- De plaats waar de wolken zich bevinden (Genesis 1:8, Matthéüs 6:26).
- De plaats waar GOD zich bevindt; Paulus noemt dit "de derde hemel" en "het paradijs" (2 Corinthiërs 12:2 en 4).
- De plaats waar de sterren zich bevinden (Genesis 1:1, Matthéüs 24:29).

Het Turkse woord "cennet" (hemel, paradijs) komt uit het Arabisch en betekent "tuin, een heel frisse en koele plaats". Het Griekse woord hiervoor is "paradeisos", hetgeen uit de oude Perzische taal afkomstig is. Het woord wordt gebruikt voor de tuinen van de oude Perzische heersers. In figuurlijke zin wordt het gebruikt voor het totaal van alle vormen van geluk en genieting. Het woord "paradeisos" werd ook een keer door de Here Jezus Christus gebruikt. Net voordat Hij stierf aan het kruis zei Hij tegen de schuldige naast hem, die berouw over zijn zonden toonde: "Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met mij in het paradijs zijn" (Lucas 23:43). Dit woord ging nog die zelfde dag in vervulling. Nadat Hij Zijn geest aan GOD had overgegeven stierf Hij en steeg in de geest meteen op naar de hemel waar GOD zich bevindt. Het was voor de moordenaar aan het kruis een rijke troost dat de Here Jezus Christus over de plaats waar Hij heen zou gaan sprak als "het paradijs", want in zijn gedachten was het paradijs de plaats van alle geluk. De hemel (het paradijs) wordt altijd beschreven als zijnde boven de aarde.

Rab İsa'nın bugün cennette (gökte) olduğunu biliyoruz. Ölümden dirildikten sonra et ve kemik kapsayan bir vücuda sahip olarak göğe çıktı. Yücelmiş insanlığını cennete götürdü (İncil'den Luka kısmının 24:38, 39,51, 1. Petrus 3:22, İbraniler 1:3 ayetlerini lütfen okuyunuz).

Gökte imanlılar büyük bir kalabalık teşkil ederler. Gerçek bir Hıristiyan öldüğü zaman bedenden uzak Rab'bin yanında oluyor (2. Korintliler 5:8). Bu imanlılar İsa'nın huzurunda mesut olmaktadır (Filipililer 1:23).

Cennet nasıldır? Bunun tasvir edilmesi güçtür, çünkü ancak alıştığımız maddi yerlerin tasvirini anlayabiliriz.

Tanrı'nın vahiyle İncil'i yazanlar cenneti (göğü) tasvir etmek için sözler bulmakta güçlük çektiler. İncil'den Vahiy kısmının ikinci bölümünün 10'dan 27'ye kadar olan ayetlerinde Yuhanna göksel şehrin temelini, surlarını ve sokalarını tasvir ediyor, güzelliği ile gönlümüz çekiliyor. O hayret verici yerde hiç hastalık, üzüntü, gözyaşı, acı veya ölüm olmayacağını biliyoruz (Vahiy 21:4). Fakat her şeyden iyisi, Rab İsa Mesih orada olacak. O, her imanlının gönlünün mutluluğunu teşkil edecek.

V. Cennet'e nasıl girebiliriz?

Bunun için yalnız bir tek yol vardır. Daha önceki derslerde gördüğümüz gibi iyi işler yapmakla Cennet'e girmemiz mümkün değildir. İsa "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im, Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez" dedi (Yuhanna 14:6). Günahtan kurtarıcımız olarak O'nu kabul etmekle o incili kapılardan geçebiliriz.

We weten dat de Here Jezus nu in het paradijs (de hemel) is. Nadat Hij uit de dood was opgestaan voer Hij op ten hemel met een lichaam van vlees en bloed. Hij bracht zijn verheven mens-zijn naar het paradijs. (Lees hierover de volgende passages eens: Lucas 24:38, 39 en 51; 1 Petrus 3:22; Hebreeën 1:3).

In de hemel vormen de gelovigen een grote menigte. Wanneer een echte christen sterft is hij ver van zijn lichaam, bij de Here (2 Corinthiërs 5:8). Deze gelovigen zijn in de nabijheid van Christus gelukkig (Filippenzen 1:23).

Hoe is het paradijs? Het is erg moeilijk om dat uit te drukken, want we kunnen het slechts begrijpen als we het beschrijven in de bewoordingen van het stoffelijke en materiële waarmee we vertrouwd zijn.

Degenen die, door GOD geïnspireerd, het Nieuwe Testament schreven konden heel moeilijk geschikte woorden vinden om het paradijs (de hemel) te beschrijven. In Openbaring 21:9-27 beschrijft Johannes het fundament, de muren en de straten van de hemelse stad. De schoonheid ervan brengt ons hart in verrukking. We weten dat er op die wonderbaarlijke plaats geen ziekte, geen verdriet, geen tranen, geen pijn of dood zullen zijn (Openbaring 21:4). Maar het beste van alles is dat de Here Jezus Christus daar zal zijn. Hij zal het geluk van elke gelovige vormen.

V. Hoe kunnen we de hemel binnengaan?

Hiervoor is er maar één weg. Zoals we al in voorgaande lessen hebben gezien is het niet mogelijk om door het doen van goede werken het paradijs binnen te gaan. De Here Jezus Christus zei: "Ik ben de weg en de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door mij" (Johannes 14:6). Door Hem als Verlosser van onze zonden aan te nemen kunnen we die paarden poorten binnengaan.

GELECEK OLAYLAR

Tevrat ve Zebur'da (Eski Antlaşma'da) İncil'de gerçekleşen birçok peygamberlikler görüyoruz (Örneğin: İsa'nın bakireden doğması, haç üzerinde ölmesi ve bunlara benzer birçok olaylar yüzyıllar önce peygamberler tarafından bildirilmiştir). İncil'de de çoğu gelecekte gerçekleşecek birçok peygamberlikler vardır. Gelecekteki olaylar hakkında okumak insanı heyecanlandırıcı bir gerçektir. Meydana gelme sırasıyla bu olaylardan bir kaçını ele alalım.

I. İsa'nın taraftarları için gelişi

(İncil'den 1. Selanikliler kısmı, bölüm 4, 13'den 18'e kadarki ayetleri lütfen okuyunuz).

Gelecek olayların ilki İsa'nın taraftarlarını ebedi ikametgâhları olan cennete götürmek için gelişidir (1. Selanikliler 4:16,17). "Önce Mesih'e ait ölümler dirilecek. Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız". İsa cennetten inecek. Ölmüş olanların vücutları diriltilecek. Yaşamakta olan imanlılar onlarla birlikte havada Rabbi karşılamak üzere kaldırılacaklar.

İsa'nın gelişi hakkında şu noktalara dikkat ediniz:

- Bu olay herhangi bir zamanda meydana gelecek (Vahiy 22:7).
- Yalnız, gerçekten kurtulmuş olanlar cennete yükseltilecekler (1. Korintliler 15:23). "Mesih'e ait olanlar" İsa Mesih'e kurtuluş için sığınanlar demektir.
- Aniden "bir göz kırpmasında" olacak. (1. Korintliler: 15:51).

DE TOEKOMSTIGE GEBEURTENISSEN

In de Torah en de Psalmen (het Oude Testament) zien we veel profetieën die in het Nieuwe Testament in vervulling zijn gegaan (bijvoorbeeld: de geboorte van de Here Jezus Christus uit een maagd, Zijn dood aan het kruis, en vele andere gebeurtenissen werden honderden jaren tevoren al door de profeten aangekondigd). Ook in het Nieuwe Testament staan veel profetieën waarvan de meeste in de toekomst in vervulling zullen gaan. Het lezen over de toekomstige dingen is een opwindende bezigheid. Laten we een aantal van deze gebeurtenissen eens (op volgorde van tijd) bekijken.

I. De komst van de Here Jezus Christus voor Zijn volgelingen

(lees eerst 1 Thessalonicenzen 4:13-18)

De eerste van de toekomstige gebeurtenissen is de komst van de Here Jezus Christus om Zijn volgelingen mee te voeren naar de hemel, hun eeuwige woning (1 Thessalonicenzen 4:16 en 17: "Zij die in Christus gestorven zijn zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen"). Hij zal uit de hemel neerdalen. Hij zal de lichamen van hen die gestorven waren tot leven wekken. De gelovigen die nog leven zullen samen met hen op de wolken weggevoerd worden, de Here tegemoet.

De volgende punten betreffende de wederkomst van Christus zijn van belang:

- Deze kan op elk willekeurig moment plaatsvinden (Openbaring 22:7)
- Alleen zij die werkelijk verlost zijn zullen in de hemel worden opgenomen (1 Corinthiërs 15:23). "Die van Christus zijn" betekent: degenen die voor hun verlossing hun toevlucht zoeken bij Jezus Christus.
- Deze zal plotseling, "in een oogwenk" plaatsvinden (1 Corinthiërs 15:51).

d) Bütün imanlılar ölmeyecekler, fakat hepsi değiştirilecekler (1. Korintliler 15:51). İsa gibi diriliş bedenleri olacak, O'na benzer olacaklar (1.Yuhanna 3:2; Romalılar 8:29).

II. Büyük Sıkıntı

(İncil'deki Matta bölüm 24, 5'ten 31'e kadarki ayetler, lütfen okuyunuz). İmanlıların cennete alınışlarından sonra bir müddet için yeryüzünde büyük acı ve üzüntüler olacak. Bu müddete "Büyük Sıkıntı" deniliyor. (Vahiy 1:14). O zaman Yahudiler (İmansızlar olarak) Filistin yurduna hakim olacaklar. Dünya çapında Mesih Karşıtı denilen (İsa Mesih'e düşman olan demektir) kötü bir hükümdar ortaya çıkacak. Bütün insanların kendisine tapınmalarını emredecek. Öylesine bir sıkıntı olacak ki, o günler kısaltılmamış olsa kimse hayatta kalmayacak. Buna rağmen Kendisine sadık kalan imanlı Yahudiler Tanrı tarafından korunacaklar.

III. İsa'nın hüküm sürmek için gelişi

(Tevrat'tan Malaki kısmı, bölüm 4,1 'den 3'e kadar olan ayetler, İncil'den Vahiy kısmı, bölüm 19, 11 'den 21'e kadar olan ayetler, b'p 21, 1 'den 6'ya kadar olan ayetler).

Büyük sıkıntının sonunda Rab İsa Mesih büyük haşmet ve kuvvetle yeryüzüne tekrar gelecek. Mesih Karşıtı dahil olmak üzere düşmanlarını ezecek, imanlı Yahudilere eziyet eden milletleri yargılayacak. Şeytan bin yıllık bir müddet için bağlanacak.

IV. Bin yıl

(Tevrat'tan Yeşaya kısmı, bölüm 32, ayet 1; bölüm 35, 1'den 7'e kadar olan ayetler; bölüm 65, 17'den 25'e kadar olan ayetler, İncil'den Vahiy kısmı, bölüm 20, ayet 6).

Yargılamasını tamamladıktan sonra İsa yeryüzünde kiralığını kuracak. Yeruşalim (Kudüs şehri) O'nun başkenti olacak. Bin yıl yeryüzünde hüküm sürecek. Mutluluk ve barış çağı olacak. Bu süre zarfında tabiatın çok farklı olacağını okuyoruz. Arslan kuzu ile yanyana uzanacak, çöl gül gibi çiçeklenecek ve insanlar daha uzun süre yaşayacaklardır. Büyük bolluk ve savaşızsız devir olacak. Günah tamamen yok olmayacak, fakat her ortaya çıkışında hemen cezalandırılacak.

d) De gelovigen zullen niet sterven, maar zij zullen allen veranderd worden (1 Corinthiërs 15:51). Ze zullen opstandingslichamen hebben, zoals de Here Jezus Christus, en zullen op Hem lijken (1 Johannes 3:2; Romeinen 8:29).

II. De grote verdrukking

(lees eerst Matthéüs 24:5-31)

Nadat de gelovigen in de hemel zijn opgenomen zal er gedurende een bepaalde periode op aarde veel pijn en verdriet zijn. Deze periode wordt "de grote verdrukking" genoemd (Openbaring 7:14). Dan zullen de Joden - zonder Christus aanvaard te hebben - over het land Palestina heersen. Over de gehele wereld zal een slechte heerser, de antichrist (dat is: degene die de vijand van Jezus Christus is) macht hebben. Hij zal alle mensen bevelen hem te aanbidden. De verdrukking zal zo groot zijn dat, als die dagen niet worden verkort, niemand in leven zal blijven. GOD zal echter de gelovige Joden die Hem trouw blijven beschermen.

III. De komst van Christus om te regeren

(Lees eerst Maleachi 4:1-3, Openbaring 19:11-21; 21:1-6)

Aan het einde van de grote verdrukking zal de Here Jezus Christus met veel macht en majesteit terugkeren op aarde. Hij zal al Zijn vijanden, ook de antichrist, verpletteren, en Hij zal de volken die de gelovige Joden onderdrukken, oordelen. De duivel zal voor een periode van duizend jaar gebonden worden.

IV. Duizend jaar

(Lees eerst Jesaja 32:1; 35:1-7; 65:17-25 en Openbaring 20:6)

Nadat Hij Zijn oordeel heeft voltooid zal de Here Jezus Christus Zijn koninkrijk vestigen op aarde en Jeruzalem zal Zijn hoofdstad zijn. Hij zal duizend jaar op aarde regeren. Het zal een tijd van geluk en vrede zijn. We lezen dat gedurende deze tijd de natuur heel anders zal zijn. De leeuw zal zich neerleggen naast het lam, de woestijn zal bloeien als een roos en de mensen zullen langer leven.

V. "Büyük beyaz taht" yargılanması

(Vahiy, bölüm 20, 11'den 15'e kadar olan ayetler)

İsa'nın bin yıllık kiralığı'nın sonunda "Büyük beyaz taht" yargılanması olacak. Bu, ölü günahkârların yargılanmasıdır. Kurtulmuş kisilerden hiç birinin bununla ilgisi yoktur. Mezarlıklar ölümlerin (imansızların) cesetlerini, ölümler diyarı ise canlarını teslim edecek. Canları cesetleriyle birleşecek, İsa'nın huzurunda yargılanmak üzere duracaklar. *Kuzunun hayat kitabında adları bulunmadığı için suçlu çıkarılacak ve sonsuz ceza çekmek üzere "Ateş Gölüne" atılacaklar (şuurlu olarak). *(NOT: Kuzu İsa Mesih'in günahkârlar için kurban oluşunu tasvir eden İsa'nın bir ünvanıdır.)

VI. Sonsuzluk

(Vahiy, bölüm 21, 1 'den 8'e kadar olan ayetler)

Geleceğin son manzarası sonsuz durumdur. Bildiğimiz dünya ateşle yok edilmiş olacak. İsa'nın bütün gerçek imanlıları cennette (sonsuz saadette) olacaklar. Kurtarıcı'yı reddeden herkes Tanrı'nın huzurundan uzak olarak ebediyete kadar karanlıkta acı çekmekte olacak.

Bu İncil derslerinin sonuna gelince sayın okuyucu, size bir soru sormak istiyoruz:

"Sonsuzluk boyunca nerede olacaksınız?"

Het zal een periode zijn van grote overvloed en zonder oorlogen. De zonde zal niet helemaal verdwijnen, maar elke zonde die wordt begaan zal meteen bestraft worden.

V. Het oordeel bij de Grote Witte Troon

(Lees eerst Openbaring 20:11-15)

Aan het einde van het duizendjarig koninkrijk van de Here Jezus Christus zal het oordeel bij de Grote Witte Troon plaats hebben. Dit is het oordeel van de overleden zondaars. Degenen die verlost zijn hebben hier niets mee van doen. De graven zullen de lichamen van de (ongelovige) overledenen prijs geven en het dodenrijk zal hun zielen overgeven. Hun zielen en lichamen zullen herenigd worden, en ze zullen voor Hem staan om geoordeeld te worden. Wanneer iemands naam niet geschreven staat in het boek des levens van het Lam (een titel van de Here Jezus Christus, die als een offerlam voor zondaars stierf), zal hij schuldig worden bevonden en in de poel des vuurs worden geworpen om voor eeuwig zijn straf te ondergaan.

VI. De eeuwigheid

(Lees eerst Openbaring 21:1-8)

Het laatste deel van de toekomst is de eeuwigheid. De wereld die we kennen zal door vuur vergaan. Alle echte gelovigen zullen in de hemel (het eeuwige geluk) zijn. Allen die de Verlosser verworpen hebben zullen voor eeuwig, ver bij GOD vandaan, in de duisternis pijn lijden.

Aan het einde van deze bijbellessen gekomen willen we u als lezer deze vraag stellen:

"Waar zult u zijn in de eeuwigheid?"

KUTSAL KİTAP YAZIŞMA KURSLARI

© Her hakkı saklıdır

**Info/Contact
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam - NL
www.info-contact.nl**

BIJBELCORRESPONDENTIECURSUSSEN

© Alle rechten voorbehouden

**Info/Contact
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam - NL
www.info-contact.nl**